

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
	Verordening (EG) nr. 2203/2002 van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
*	Verordening (EG) nr. 2204/2002 van de Commissie van 12 december 2002 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op werkgelegenheidssteun	3
*	Verordening (EG) nr. 2205/2002 van de Commissie van 12 december 2002 tot wijziging en rectificatie van Verordening (EG) nr. 21/2002 betreffende de vaststelling van de voorzieningsbalansen en van de communautaire steun voor de ultraperifere regio's overeenkomstig de Verordeningen (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001 en (EG) nr. 1454/2001 van de Raad	15
*	Verordening (EG) nr. 2206/2002 van de Commissie van 12 december 2002 inzake de stopzetting van de visserij op tong door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren	19
*	Verordening (EG) nr. 2207/2002 van de Commissie van 12 december 2002 inzake de stopzetting van de visserij op kabeljauw door vaartuigen die de vlag van Zweden voeren	20
*	Verordening (EG) nr. 2208/2002 van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 814/2000 van de Raad betreffende voorlichtingsacties op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid	21
	Verordening (EG) nr. 2209/2002 van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse	24
	Verordening (EG) nr. 2210/2002 van de Commissie van 12 december 2002 houdende wijziging van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage 1 van het Verdrag vermelde goederen ...	26
	Verordening (EG) nr. 2211/2002 van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten	28

Prijs: 18 EUR

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 2212/2002 van de Commissie van 12 december 2002 houdende afwijzing van uitvoercertificaataanvragen voor bepaalde zuivelproducten	34
Verordening (EG) nr. 2213/2002 van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 901/2002	35
Verordening (EG) nr. 2214/2002 van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 899/2002	36
Verordening (EG) nr. 2215/2002 van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2096/2002	37
Verordening (EG) nr. 2216/2002 van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten	38
* Richtlijn 2002/94/EG van de Commissie van 9 december 2002 tot vaststelling van de praktische maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van sommige bepalingen van Richtlijn 76/308/EEG van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen alsmede andere maatregelen	41

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

2002/971/EG:

* Besluit van de Raad van 18 november 2002 waarbij de lidstaten worden gemachtigd in het belang van de Europese Gemeenschap het Internationaal Verdrag van 1996 inzake aansprakelijkheid en vergoeding voor schade in samenhang met het vervoer over zee van gevaarlijke en schadelijke stoffen (HNS-verdrag) te bekrachtigen of tot dit verdrag toe te treden	55
---	-----------

2002/972/EG:

* Beschikking van de Raad van 28 november 2002 houdende machtiging van de Griekse regering tot het verlenen van steun aan Griekse katoentelers	82
---	-----------

2002/973/EG:

* Beschikking van de Raad van 10 december 2002 tot wijziging van Beschikking 89/688/EEG inzake de regeling voor de heffing, in de Franse overzeese departementen, op over zee aangevoerde goederen („octroi de mer”)	83
---	-----------

2002/974/EG:

* Besluit van de Raad van 12 december 2002 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van Besluit 2002/848/EG	85
---	-----------

Commissie

2002/975/EG:

* Beschikking van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling van vaccinatiemaatregelen ter aanvulling van de maatregelen voor de bestrijding van uitbraken van laagpathogene aviariae influenza in Italië en tot vaststelling van specifieke maatregelen voor de controle van verplaatsingen ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 5051)	87
--	-----------

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

2002/976/GBVB:

- * **Gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 12 december 2002 inzake de actualisering van Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en houdende intrekking van Gemeenschappelijk Standpunt 2002/847/GBVB 93**

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 2203/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 december 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Fofaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	85,1
	204	70,9
	999	78,0
0707 00 05	052	104,8
	220	155,5
	628	237,0
	999	165,8
0709 10 00	220	195,0
	999	195,0
0709 90 70	052	99,0
	204	121,8
	999	110,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	65,0
	204	54,3
	220	46,6
	999	55,3
0805 20 10	052	81,1
	204	69,4
	999	75,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	64,5
	999	64,5
0805 50 10	052	65,3
	600	75,3
	999	70,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	27,0
	400	96,8
	404	100,5
	720	97,1
	999	80,3
0808 20 50	052	144,8
	400	115,8
	720	46,1
	999	102,2

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 2204/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002

betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op werkgelegenheidssteun

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 994/98 van de Raad van 7 mei 1998 betreffende de toepassing van de artikelen 92 en 93 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap op bepaalde soorten van horizontale steunmaatregelen ⁽¹⁾, en met name op artikel 1, lid 1, onder a), punt iv), en onder b),

Na bekendmaking van de ontwerp-verordening ⁽²⁾,

Na raadpleging van het Adviescomité inzake overheidssteun,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 994/98 is de Commissie de bevoegdheid toegekend in overeenstemming met artikel 87 van het Verdrag vast te stellen dat werkgelegenheidssteun onder bepaalde voorwaarden met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is en niet aan de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3, van het Verdrag onderworpen is.
- (2) Bij Verordening (EG) nr. 994/98 is de Commissie ook de bevoegdheid toegekend in overeenstemming met artikel 87 van het Verdrag vast te stellen dat steunmaatregelen waarbij de kaart die de Commissie met het oog op de toekenning van regionale steun voor elke lidstaat heeft goedgekeurd, in acht wordt genomen, met de gemeenschappelijke markt verenigbaar zijn en niet aan de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3, van het Verdrag onderworpen zijn.
- (3) De Commissie heeft de artikelen 87 en 88 van het Verdrag in talrijke beschikkingen toegepast op werkgelegenheidssteun binnen en buiten steungebieden en heeft haar beleid terzake vastgelegd in de richtsnoeren betreffende werkgelegenheidssteun ⁽³⁾, in de mededeling betreffende de controle op overheidssteun en vermindering van arbeidskosten ⁽⁴⁾, in de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen ⁽⁵⁾ en in Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen ⁽⁶⁾. Gezien de grote ervaring van de Commissie met de toepassing van deze bepalingen, is het passend dat de Commissie van de haar bij Verordening (EG) nr. 994/98 toegekende bevoegdheid gebruikmaakt om voor een doeltreffend toezicht te zorgen en de administratie te vereenvoudigen zonder dat de controle door de Commissie daardoor wordt verzwakt.
- (4) Deze verordening laat de mogelijkheid voor de lidstaten om werkgelegenheidssteun aan te melden onverlet. Dergelijke aanmeldingen zullen door de Commissie in het bijzonder worden getoetst aan de in deze verordening of in Verordening (EG) nr. 70/2001 vastgestelde criteria dan wel aan de desbetreffende communautaire richtsnoeren en kaderregelingen. Dit is momenteel het geval wat de sector zeevervoer betreft. De richtsnoeren betreffende werkgelegenheidssteun ⁽⁷⁾ zijn met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening niet langer van toepassing. Hetzelfde geldt voor de mededeling betreffende de controle op overheidssteun en vermindering van arbeidskosten en de mededeling betreffende een versnelde procedure voor de behandeling van aanmeldingen van werkgelegenheidssteun ⁽⁸⁾. Aanmeldingen die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening in behandeling zijn, zullen aan de bepalingen hiervan worden getoetst. Het is passend om overgangsbepalingen vast te stellen betreffende de toepassing van deze verordening op werkgelegenheidssteun die vóór de inwerkingtreding van deze verordening met veronachtzaming van de verplichting van artikel 88, lid 3, van het Verdrag werd verleend.
- (5) Het bevorderen van de werkgelegenheid is een van de centrale doelstellingen in de economische en sociale beleidsmaatregelen van de Gemeenschap en van de lidstaten. De Gemeenschap heeft een Europese werkgelegenheidsstrategie ontwikkeld om deze doelstelling te bevorderen. Werkloosheid blijft een belangrijk probleem in een aantal delen van de Gemeenschap en bepaalde categorieën werknemers hebben het nog altijd bijzonder moeilijk om tot de arbeidsmarkt toe te treden. Daarom blijven er voor overheden goede redenen om maatregelen toe te passen die ondernemingen moeten stimuleren hun personeelsbestand uit te breiden, met name met werknemers uit deze benadeelde categorieën.
- (6) Deze verordening is alleen van toepassing op werkgelegenheidsmaatregelen die voldoen aan alle voorwaarden van artikel 87, lid 1, van het Verdrag en die dus staatssteun inhouden. Een aantal werkgelegenheidsmaatregelen houden geen staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, in, hetzij omdat zij betrekking hebben op steun aan particulieren die niet bepaalde ondernemingen of de productie van bepaalde goederen begunstigen, hetzij omdat zij het handelsverkeer tussen lidstaten niet ongunstig beïnvloeden, dan wel omdat het gaat om algemene maatregelen die de mededinging niet vervalsen of dreigen te vervalsen door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties. Dergelijke algemene maatregelen, waaronder mogelijk een algemene vermindering van de belasting op arbeid en van de sociale kosten, bevordering van investeringen in algemene scholing en opleiding, maatregelen tot verstrekking van voorlichting, advies, algemene bijstand en opleiding aan werklozen en verbeteringen in de arbeidswetgeving vallen derhalve buiten de werkingssfeer van

⁽¹⁾ PB L 142 van 14.5.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 88 van 12.4.2002, blz. 2.

⁽³⁾ PB C 334 van 12.12.1995, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB C 1 van 3.1.1997, blz. 10.

⁽⁵⁾ PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9.

⁽⁶⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 33.

⁽⁷⁾ PB C 371 van 23.12.2000, blz. 12.

⁽⁸⁾ PB C 218 van 27.7.1996, blz. 4.

- deze verordening. Dit geldt ook voor maatregelen waarvan wordt vastgesteld dat zij niet aan alle criteria van artikel 87, lid 1, van het Verdrag voldoen en derhalve overeenkomstig Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de-minimissteun⁽¹⁾ niet aan de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3, van het Verdrag zijn onderworpen.
- (7) Daarom moeten het doel en de gevolgen van de bij deze verordening vrijgestelde steun erin bestaan de werkgelegenheid, inzonderheid van benadeelde categorieën werknemers, te bevorderen overeenkomstig de Europese werkgelegenheidsstrategie, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. Werkgelegenheidssteun die individueel aan een onderneming wordt verleend, kan een grote invloed hebben op de mededinging op de betrokken markt, omdat die onderneming wordt begunstigd ten opzichte van andere die dergelijke steun niet hebben ontvangen. Aangezien dergelijke steun slechts aan één onderneming wordt toegekend, zal hij waarschijnlijk slechts een beperkt effect hebben op de werkgelegenheid. Daarom blijft voor individueel verleende steun de aanmeldingsverplichting bestaan en kent deze verordening alleen een vrijstelling toe voor steun die in de vorm van een regeling wordt verleend.
- (8) Deze verordening dient in een vrijstelling te voorzien voor elke steunmaatregel die wordt verleend in het kader van een regeling die aan alle relevante voorwaarden van deze verordening voldoet. Om voor een doeltreffend toezicht te zorgen en de administratie te vereenvoudigen zonder dat de controle door de Commissie daardoor wordt verzwakt, dienen steunregelingen uitdrukkelijk naar deze verordening te verwijzen.
- (9) Deze verordening dient geen vrijstelling van aanmelding te verlenen voor staatssteun aan de scheepsbouw en aan de steenkolensector, waarvoor bijzondere voorschriften zijn vastgesteld in, onderscheidenlijk, Verordening (EG) nr. 1540/98⁽²⁾ en Verordening (EG) nr. 1407/2002⁽³⁾ van de Raad.
- (10) Deze verordening dient van toepassing te zijn in de vervoersector. Gelet op de specifieke kenmerken van de mededinging in die sector is het evenwel niet gepast steun voor het scheppen van werkgelegenheid vrij te stellen.
- (11) De Commissie neemt consequent een minder gunstige houding aan ten aanzien van steun die op bijzondere sectoren is gericht, waaronder gevoelige sectoren waarin een overcapaciteit bestaat of die in crisis verkeren. Steunregelingen die op specifieke sectoren zijn gericht, behoren bijgevolg niet in aanmerking te komen voor de vrijstelling van aanmelding die door deze verordening wordt verleend.
- (12) In overeenstemming met de vaste praktijk van de Commissie, en om ervoor te zorgen dat de steun evenredig is en het steunbedrag niet hoger dan noodzakelijk is, dienen de drempels te worden uitgedrukt als steunintensiteiten in verhouding tot een reeks in aanmerking komende kosten, in plaats van als maximale steunbedragen.
- (13) Om te bepalen of steun overeenkomstig deze verordening al dan niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is, is het noodzakelijk de steunintensiteit en dus het steunbedrag, uitgedrukt als subsidie-equivalent, in aanmerking te nemen. Bij de berekening van het subsidie-equivalent van steun die in termijnen wordt uitgekeerd, en van steun in de vorm van een zachte lening dienen de marktrentevoeten te worden toegepast die gelden op het ogenblik waarop de steun wordt verleend. Met het oog op een eenvormige, doorzichtige en eenvoudige toepassing van de staatssteunregels dienen voor de toepassing van deze verordening de referentierentevoeten als marktrentevoeten te gelden, met dien verstande dat in het geval van een zachte lening daarvoor op de gebruikelijke wijze zekerheid moet worden gesteld en de lening geen abnormale risico's mag meebrengen. De referentierentevoeten worden op geregelde tijdstippen door de Commissie op grond van objectieve criteria vastgesteld en in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* en op internet bekendgemaakt.
- (14) Gezien de verschillen tussen ondernemingen van verschillende grootte, dienen voor kleine en middelgrote ondernemingen en voor grote ondernemingen verschillende maximale steunintensiteiten voor het scheppen van werkgelegenheid te worden vastgesteld. Om verschillen die tot mededingingsvervalsingen zouden kunnen leiden weg te nemen, om de coördinatie van de verschillende communautaire en nationale initiatieven met betrekking tot kleine en middelgrote ondernemingen te vergemakkelijken en om de administratieve duidelijkheid en de rechtszekerheid te bevorderen, dient in deze verordening de definitie van kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) te worden gebruikt die is neergelegd in aanbeveling 96/280/EG van de Commissie van 3 april 1996 betreffende de definitie van de kleine en middelgrote ondernemingen⁽⁴⁾. Die definitie werd tevens gehanteerd in Verordening (EG) nr. 70/2001.
- (15) De maximale steunintensiteiten dienen, met inachtneming van de ervaringen van de Commissie, te worden vastgesteld op een zodanig niveau dat een passend evenwicht wordt bereikt tussen het streven naar zo weinig mogelijk vervalsing van de mededinging en het streven naar bevordering van de werkgelegenheid. Ter wille van de samenhang dienen de plafonds te worden geharmoniseerd met die welke zijn vastgesteld in de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen en in Verordening (EG) nr. 70/2001, volgens welke het bedrag van de steun mag worden berekend op grond van de kosten van de nieuwe investeringsgebonden arbeidsplaatsen.

⁽¹⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30.

⁽²⁾ PB L 202 van 18.7.1998, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 205 van 2.8.2002, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 107 van 30.4.1996, blz. 4.

- (16) De kosten van arbeidsplaatsen vormen een onderdeel van de normale exploitatiekosten van elke onderneming. Het is dan ook van het grootste belang dat de steun een gunstige invloed heeft op de werkgelegenheid en niet alleen de ondernemingen in staat stelt kosten te vermindern die zij anders hoe dan ook zouden dragen.
- (17) Zonder strenge controle en strikte beperkingen kan werkgelegenheidssteun schadelijke gevolgen hebben die de onmiddellijke gevolgen inzake het scheppen van arbeidsplaatsen tenietdoen. Voorzover werkgelegenheidssteun wordt gegeven om ondernemingen tegen de intracommunautaire concurrentie te beschermen, kan het gevolg zijn dat noodzakelijke aanpassingen om het concurrentievermogen van de communautaire industrie veilig te stellen, worden uitgesteld. Bij gebreke van strenge controle kan dergelijke steun in de meest welvarende regio's worden geconcentreerd, in strijd met het streven naar economische en sociale samenhang. Binnen de interne markt kan steun ter vermindering van de arbeidskosten aanleiding geven tot vervalsing van de intracommunautaire concurrentie, ombuigingen in de toewijzing van middelen en niet-plaatsgebonden investeringen, alsmede tot verschuiving van de werkloosheid van het ene land naar het andere en verplaatsing van bedrijven.
- (18) Bij steun voor het scheppen van arbeidsplaatsen dient als voorwaarde te gelden dat de geschapen arbeidsplaatsen gedurende een bepaalde minimumtermijn behouden blijven. De in deze verordening vastgestelde termijn dient voorrang te hebben boven de termijn van vijf jaar die is vastgesteld in punt 4.14 van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen.
- (19) Steun om arbeidsplaatsen te behouden, dat wil zeggen financiële steun die aan een onderneming wordt verleend om haar ertoe te brengen geen werknemers te ontslaan, is vergelijkbaar met exploitatiesteun. Behoudens specifieke sectorale voorschriften, zoals die welke gelden in de sector zeevervoer, dient dergelijke steun dan ook slechts in welbepaalde omstandigheden en voor een beperkte termijn te worden toegestaan. Dit soort steun dient ook in de toekomst te worden aangemeld en niet in aanmerking te komen voor de vrijstelling van aanmelding die door deze verordening wordt verleend. De beperkte omstandigheden waarin dit soort steun kan worden toegestaan, zijn onder meer die gevallen waarin overeenkomstig artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag hersteld wordt beoogd van de schade die is veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen; onder de voorwaarden die gelden voor exploitatiesteun in het kader van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen, kan steun tot behoud van de werkgelegenheid tevens worden toegestaan in regio's die in aanmerking komen voor de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag betreffende de economische ontwikkeling in streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst, met inbegrip van de ultra-perifere regio's; een derde omstandigheid is wanneer dergelijke steun wordt verleend in het kader van de redding en herstructurering van een onderneming in moeilijkheden, overeenkomstig de bepalingen van de desbetreffende communautaire richtsnoeren⁽¹⁾.
- (20) Een specifieke vorm van steun is steun die aan werkgevers wordt verleend voor de omzetting van tijdelijke arbeidscontracten of arbeidscontracten van bepaalde duur in contracten van onbepaalde duur. Dergelijke maatregelen behoren niet onder de door deze verordening ingestelde vrijstelling van aanmelding te vallen, maar dienen te worden aangemeld, zodat de Commissie kan uitmaken of zij gunstige gevolgen voor de werkgelegenheid hebben. Met name dient te worden voorkomen dat op grond van dergelijke maatregelen zowel bij het scheppen van de arbeidsplaats als bij de omzetting van het contract werkgelegenheidssteun wordt verleend, indien dit meebrengt dat het maximale steunniveau voor initiële investeringen of voor het scheppen van werkgelegenheid wordt overschreden.
- (21) Kleine en middelgrote ondernemingen spelen een doorslaggevende rol bij het scheppen van arbeidsplaatsen. Hun omvang kan evenwel een handicap zijn bij het scheppen van nieuwe arbeidsplaatsen wegens de risico's en de administratieve rompslomp waarmee het in dienst nemen van nieuw personeel gepaard gaat. Evenzo kan het scheppen van werkgelegenheid bijdragen tot de economische ontwikkeling van minder begunstigde regio's in de Gemeenschap en aldus de economische en sociale samenhang verbeteren. Ondernemingen in dergelijke regio's hebben evenwel te kampen met de structurele nadelen van hun vestigingsplaats. Het is dan ook passend dat kleine en middelgrote ondernemingen en ondernemingen in steunregio's in aanmerking kunnen komen voor steun voor het scheppen van werkgelegenheid.
- (22) Grote ondernemingen in niet-steunregio's ondervinden geen bijzondere moeilijkheden en arbeidskosten vormen een onderdeel van hun normale exploitatiekosten. Daarom, en om het stimulerend effect van steun voor het scheppen van arbeidsplaatsen in KMO's en in regio's die in aanmerking komen voor de uitzonderingsbepalingen van artikel 87, lid 3, onder a) en c), van het Verdrag te maximaliseren, behoren grote ondernemingen in regio's die niet voor die afwijkingen in aanmerking komen, niet in aanmerking te komen voor steun voor het scheppen van werkgelegenheid.
- (23) Sommige categorieën werknemers ondervinden bijzondere moeilijkheden om werk te vinden, omdat de werkgevers hen als minder productief beschouwen. Hun vermeende lagere productiviteit kan ofwel het gevolg zijn van het ontbreken van recente werkervaring (bijvoorbeeld jongeren, langdurig werklozen), ofwel van een permanente handicap. Werkgelegenheidssteun die ertoe strekt ondernemingen aan te moedigen dergelijke

⁽¹⁾ PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2.

- personen in dienst te nemen, wordt gerechtvaardigd doordat de onderneming vanwege de geringere arbeidsproductiviteit van de betrokken werknemers slechts een beperkt financieel voordeel heeft en doordat ook de werknemers van de maatregel profiteren, omdat zij bij gebreke van dergelijke stimulansen voor de werkgevers wellicht van de arbeidsmarkt uitgesloten zouden blijven. Het is dan ook passend regelingen die in dergelijke steun voorzien toe te staan, ongeacht de grootte of de vestigingsplaats van de begunstigde onderneming.
- (24) De categorieën werknemers die als benadeeld worden beschouwd, dienen te worden omschreven, maar het dient mogelijk te zijn dat lidstaten steun ter bevordering van de indienstneming van andere categorieën die zij als benadeeld beschouwen aanmelden, met de nodige argumenten ter staving daarvan.
- (25) Werknemers met een handicap hebben wellicht permanente hulp nodig om zich op de arbeidsmarkt te kunnen handhaven, hetgeen meer omvat dan steun voor indienstneming, mogelijk deelname aan sociale werkvoorzieningen. Regelingen die in steun voorzien voor dergelijke doeleinden dienen van aanmelding te worden vrijgesteld mits kan worden aangetoond dat de steun niet omvangrijker is dan nodig ter compensatie van de geringere productiviteit van de betrokken werknemers, de kosten die met hun tewerkstelling zijn gemoeid of de kosten voor het in het leven roepen of in stand houden van sociale werkvoorzieningen. Deze voorwaarde is opgenomen om te voorkomen dat ondernemingen die dergelijke steun ontvangen onder concurrerende prijzen verkopen op markten waar ook andere ondernemingen actief zijn.
- (26) Deze verordening dient niet in de weg te staan aan cumulering van steun voor de indienstneming van benadeelde werknemers of steun voor de indienstneming en tewerkstelling van gehandicapte werknemers met andere steun die in verband met de arbeidskosten wordt verleend, aangezien het in dergelijke gevallen gerechtvaardigd is een stimulans te bieden om de voorkeur te geven aan werknemers uit deze categorieën boven anderen.
- (27) Om te waarborgen dat de steun noodzakelijk is en de werkgelegenheid stimuleert, mag bij deze verordening geen vrijstelling worden verleend voor steun voor het scheppen van werkgelegenheid of voor indienstneming van personeel, indien de begunstigde onderneming daartoe reeds onder marktvoorwaarden zou overgaan.
- (28) Bij deze verordening mag geen vrijstelling worden verleend voor steun voor het scheppen van werkgelegenheid die wordt gecumuleerd met andere vormen van staatssteun, waaronder steun van nationale, regionale of lokale overheden, dan wel met communautaire steun, die betrekking heeft op dezelfde in aanmerking komende kosten of op de kosten van investeringen waarmee de betrokken arbeidsplaatsen verband houden, indien die gecumuleerde steun meer bedraagt dan de drempels die in deze verordening of in de communautaire voorschriften inzake investeringssteun, met name de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen en Verordening (EG) nr. 70/2001, zijn vastgesteld. De enige uitzon-
- deringen die op dit beginsel kunnen worden gemaakt, dienen steun te betreffen voor de indienstneming van benadeelde werknemers of voor de indienstneming en tewerkstelling van gehandicapte werknemers.
- (29) Het is passend dat, wanneer met steunmaatregelen aanzienlijke bedragen zijn gemoeid, deze maatregelen nog steeds individueel door de Commissie worden beoordeeld alvorens zij ten uitvoer worden gelegd. Bijgevolg komen steunbedragen aan één onderneming of vestiging die over een bepaalde periode een vastgesteld bedrag overschrijden, niet in aanmerking voor de door deze verordening verleende vrijstelling en blijven zij onderworpen aan de bepalingen van artikel 88, lid 3, van het Verdrag.
- (30) Steunmaatregelen ter bevordering van de werkgelegenheid of andere vormen van steun met doelstellingen die verband houden met de werkgelegenheid of de arbeidsmarkt, kunnen een ander karakter hebben dan de maatregelen die door deze verordening worden vrijgesteld. Dergelijke maatregelen dienen te worden aangemeld overeenkomstig artikel 88, lid 3.
- (31) In het licht van de Overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) dient deze verordening geen vrijstelling te verlenen voor exportsteun of steun die gunstiger is voor binnenlandse producten dan voor ingevoerde producten. Dergelijke steun zou overeenigbaar zijn met de uit hoofde van die overeenkomst op de Gemeenschap rustende internationale verplichtingen en dient derhalve niet te worden vrijgesteld van aanmelding en evenmin te worden toegestaan wanneer hij wordt aangemeld.
- (32) Om voor doorzichtigheid en doeltreffende controle te zorgen, overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 994/98, dient een model te worden vastgesteld dat de lidstaten moeten volgen wanneer zij de Commissie met het oog op bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* de beknopte informatie verstrekken die vereist is telkens wanneer krachtens deze verordening een steunregeling ten uitvoer wordt gelegd. Om dezelfde redenen dienen regels te worden vastgesteld betreffende de dossiers die de lidstaten over de krachtens deze verordening vrijgestelde steunregeling moeten aanleggen. De Commissie dient de specifieke vereisten vast te stellen die zij aan de lidstaten oplegt met betrekking tot het jaarlijks verslag dat deze bij haar moeten indienen. Om de administratieve behandeling te vergemakkelijken en gelet op de algemene beschikbaarheid van de vereiste technologie dienen de beknopte informatie en het jaarlijks verslag in elektronische vorm te worden verstrekt.
- (33) Gezien de ervaring van de Commissie op dit gebied en met name de regelmaat waarmee het over het algemeen noodzakelijk is het staatssteunbeleid te herzien, dient de geldigheidsduur van deze verordening te worden beperkt. Ingevolge artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 994/98 dienen overgangsbepalingen te worden opgenomen op grond waarvan steunregelingen die krachtens deze verordening reeds zijn vrijgesteld, na het verstrijken van de geldigheidsduur hiervan nog zes maanden vrijgesteld blijven,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op regelingen die staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag inhouden en voorzien in steun voor het scheppen van werkgelegenheid, in steun voor de indienstneming van benadeelde en gehandicapte werknemers of in steun ter dekking van de extra kosten van de tewerkstelling van gehandicapte werknemers.

2. Deze verordening is van toepassing op alle sectoren, met inbegrip van de activiteiten die verband houden met de productie, de verwerking en de afzet van de in bijlage I bij het Verdrag vermelde producten.

Deze verordening is niet van toepassing op steun aan de steenkolensector of aan de scheepsbouw, noch op steun voor het scheppen van werkgelegenheid in de zin van artikel 4, in de vervoersector. Voor dergelijke steun blijft de verplichting tot voorafgaande aanmelding bij de Commissie overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag gelden.

3. Deze verordening is niet van toepassing op:

- a) steun voor werkzaamheden die verband houden met de uitvoer, waaronder wordt verstaan steun die rechtstreeks aan de uitgevoerde hoeveelheden, de oprichting en exploitatie van een distributienet of andere lopende uitgaven in verband met werkzaamheden op het gebied van de uitvoer is gerelateerd; of
- b) steun die afhangt van het gebruik van binnenlandse producten in plaats van ingevoerde producten.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „steun” of „steunmaatregel”: elke maatregel die aan alle criteria van artikel 87, lid 1, van het Verdrag voldoet;
- b) „kleine of middelgrote onderneming”: een onderneming als omschreven in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 70/2001;
- c) „brutosteunintensiteit”: het steunbedrag, uitgedrukt als een percentage van de in aanmerking komende kosten. Alle cijfers die worden gebruikt, zijn cijfers vóór aftrek van de directe belastingen. Wordt steun in een andere vorm dan een subsidie verleend, dan is het steunbedrag het subsidie-equivalent van de steun. Van steun die in termijnen wordt uitgekeerd, wordt door discontering de waarde op het ogenblik van de verlening ervan berekend. De rentevoet die voor de discontering en voor de berekening van het steunbedrag bij een zachte lening wordt gehanteerd, is de referentierentvoet die geldt op het ogenblik waarop de steun wordt verleend;
- d) „nettosteunintensiteit”: het gediscoteerde steunbedrag exclusief belasting, uitgedrukt als een percentage van de in aanmerking komende kosten;
- e) „aantal werknemers”: het aantal jaararbeidseenheden (JAE), zijnde het aantal gedurende een jaar voltijds werkende werknemers, waarbij deeltijdarbeid en seizoenarbeid in fracties van JAE's worden uitgedrukt;
- f) „benadeelde werknemers”: personen die behoren tot categorieën werknemers welke het moeilijk hebben om zonder hulp tot de arbeidsmarkt toe te treden, zijnde personen die ten minste aan één van de volgende criteria voldoen:
 - i) personen die jonger zijn dan 25 jaar of hun voltijdse opleiding minder dan twee jaar tevoren hebben voltooid, en die nog niet hun eerste reguliere betaalde betrekking hebben gevonden;
 - ii) migrerende werknemers die in de Gemeenschap verhuizen of zijn verhuisd of die ingezetene van de Gemeenschap worden om er te werken;
 - iii) personen die behoren tot een etnische minderheid in een lidstaat en wier profiel met betrekking tot talenkennis, beroepsopleiding of werkervaring moet worden bijgesteld om hun vooruitzicht op het verkrijgen van een vaste betrekking te verbeteren;
 - iv) personen die willen intreden of herintreden in het arbeidsleven en die gedurende ten minste twee jaar niet hebben deelgenomen aan het arbeidsproces of aan een opleiding, inzonderheid personen die hun werk hebben opgegeven wegens de moeilijkheid arbeid en gezinsleven te combineren;
 - v) personen die als alleenstaande volwassene de zorg op zich nemen voor een of meer kinderen;
 - vi) personen die geen diploma hoger middelbaar onderwijs of daarmee gelijkgestelde kwalificatie hebben behaald, die geen betrekking hebben of die hun betrekking verliezen;
 - vii) personen van meer dan 50 jaar, die geen betrekking hebben of die hun betrekking verliezen;
 - viii) langdurig werklozen, dat wil zeggen personen die gedurende twaalf van de voorbije 16 maanden, respectievelijk zes van de acht voorbije maanden voor personen jonger dan 25 jaar, werkloos zijn geweest;
 - ix) personen die overeenkomstig het nationale recht als verslaafde of ex-verslaafde zijn erkend;
 - x) personen die sinds de aanvang van een periode van detentie of een andere strafrechtelijke maatregel nog niet hun eerste reguliere betaalde betrekking hebben gevonden;
 - xi) vrouwen in een onder NUTS II vallend geografisch gebied waar de gemiddelde werkloosheidsgraad reeds gedurende ten minste twee kalenderjaren meer dan 100 % van het gemeenschapsgemiddelde bedraagt en waar de werkloosheidsgraad van vrouwen reeds gedurende ten minste twee van de voorbije drie kalenderjaren meer dan 150 % van de werkloosheidsgraad van mannen in het betrokken gebied bedraagt;
- g) „gehandicapte werknemers”: personen die:
 - i) overeenkomstig het nationale recht worden erkend als gehandicapt;
 - ii) een erkende, ernstige lichamelijke, geestelijke of psychologische handicap hebben;

- h) „sociale werkvoorziening”: werkvoorziening waarvan het personeelsbestand voor ten minste 50 % bestaat uit gehandicapte werknemers die niet in staat zijn de open arbeidsmarkt te betreden;
- i) „loonkosten”: de volgende bestanddelen die daadwerkelijk door de begunstigde moeten worden betaald met betrekking tot de betrokken arbeidsplaatsen:
- i) het brutoloon, vóór belasting, en
 - ii) de verplichte socialezekerheidsbijdragen;
- j) een arbeidsplaats wordt als „verband houdend met de uitvoering van een investeringsproject” beschouwd wanneer deze een activiteit betreft waarop de investering betrekking heeft en deze tot stand komt in de eerste drie jaar na de volledige verwezenlijking van de investering. Gedurende deze periode gelden tevens als verband houdend met de investering de arbeidsplaatsen die zijn geschapen dankzij een verhoging van de bezettingsgraad van de capaciteit als gevolg van de investering;
- k) „investering in materiële activa”: een investering in vaste materiële activa in verband met de oprichting van een nieuwe vestiging, de uitbreiding van een bestaande vestiging of het verrichten van een werkzaamheid die een fundamentele wijziging in het product of het productieproces van een bestaande vestiging meebrengt (met name door rationalisatie, diversificatie of modernisering). Een investering in vaste activa in de vorm van de overneming van een vestiging die is gesloten of die zonder de overneming zou hebben moeten sluiten, wordt eveneens als een materiële investering beschouwd;
- l) „investering in immateriële activa”: een investering in technologieoverdracht door de verwerving van octrooirechten, licenties, knowhow of niet-geoctrooieerde technische kennis.

Artikel 3

Voorwaarden voor vrijstelling

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 9 zijn steunregelingen die aan alle voorwaarden van deze verordening voldoen, verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, van het Verdrag en vrijgesteld van de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3, van het Verdrag, indien
 - a) alle steun die op grond van een dergelijke regeling kan worden verleend, aan alle voorwaarden van deze verordening voldoet;
 - b) de regeling een uitdrukkelijke verwijzing naar deze verordening bevat, onder vermelding van de titel ervan en de vindplaats in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.
2. Op grond van de in lid 1 bedoelde regelingen verleende steun is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, van het Verdrag en vrijgesteld van de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3, van het Verdrag, op voorwaarde dat de verleende steun aan alle voorwaarden van deze verordening voldoet.

Artikel 4

Scheppen van werkgelegenheid

1. Steunregelingen ter schepping van werkgelegenheid en alle steun die op grond van een dergelijke regeling kan worden verleend, moeten voldoen aan de voorwaarden van de leden 2, 3 en 4.
 2. Indien de werkgelegenheid wordt geschapen in gebieden of in sectoren die op het ogenblik waarop de steun wordt verleend niet in aanmerking komen voor regionale steun uit hoofde van artikel 87, lid 3, onder a) en c), van het Verdrag, mag de brutosteunintensiteit niet meer bedragen dan:
 - a) 15 % in het geval van kleine ondernemingen;
 - b) 7,5 % in het geval van middelgrote ondernemingen.
 3. Indien de werkgelegenheid wordt geschapen in gebieden of in sectoren die op het ogenblik waarop de steun wordt verleend in aanmerking komen voor regionale steun uit hoofde van artikel 87, lid 3, onder a) en c), van het Verdrag, mag de nettosteunintensiteit het desbetreffende plafond dat voor regionale investeringssteun is vastgesteld op de op het ogenblik van de steunverlening geldende kaart die de Commissie voor elke lidstaat goedkeurt, niet overschrijden; hiertoe wordt onder meer de multisectorale kaderregeling betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten ⁽¹⁾ in aanmerking genomen.
- Tenzij op de kaart anders is aangegeven, wordt dit plafond voor kleine en middelgrote ondernemingen verhoogd met:
- a) 10 procentpunten bruto in gebieden die onder artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag vallen, mits de totale nettosteunintensiteit niet meer dan 30 % bedraagt; of
 - b) 15 procentpunten bruto in streken die onder artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag vallen, mits de totale nettosteunintensiteit niet meer dan 75 % bedraagt.

De hogere regionale steunplafonds zijn slechts van toepassing, indien de steun wordt verleend op voorwaarde dat de begunstigde onderneming ten minste voor 25 % in de kosten van de investering bijdraagt en indien de werkgelegenheid behouden blijft binnen de voor steun in aanmerking komende regio.

Indien de werkgelegenheid wordt geschapen op het gebied van de productie, de verwerking en de afzet van de in bijlage I bij het Verdrag vermelde producten, in gebieden die worden beschouwd als probleemgebieden in de zin van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad ⁽²⁾, zijn deze hogere steunplafonds of, indien van toepassing, de hogere steunplafonds van de genoemde verordening van toepassing.

4. De in de leden 2 en 3 genoemde plafonds zijn van toepassing op de steunintensiteit, uitgedrukt als een percentage van de loonkosten die over een periode van twee jaar betrekking hebben op de geschapen arbeidsplaatsen, zulks onder de volgende voorwaarden:

- a) de geschapen arbeidsplaatsen moeten leiden tot een netto-toename van het aantal werknemers, zowel in de betrokken vestiging als in de gehele onderneming, in vergelijking met het gemiddelde van de voorbije twaalf maanden;

⁽¹⁾ PB C 70 van 19.3.2002, blz. 8.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.

b) de geschapen arbeidsplaatsen moeten ten minste gedurende een periode van drie jaar, respectievelijk twee jaar voor KMO's, behouden blijven; en

c) de nieuwe werknemers die dankzij het scheppen van arbeidsplaatsen in dienst worden genomen, mogen niet eerder een betrekking hebben gehad of moeten hun vorige betrekking hebben verloren dan wel deze verliezen.

5. Indien steun ter schepping van werkgelegenheid wordt verleend in het kader van een regeling die krachtens dit artikel is vrijgesteld, kan daarnaast steun worden verleend in geval van indienstneming van een benadeelde of gehandicapte werknemer overeenkomstig het bepaalde in artikel 5 of artikel 6.

Artikel 5

Indienstneming van benadeelde en gehandicapte werknemers

1. Steunregelingen ter bevordering van de indienstneming van benadeelde of gehandicapte werknemers door ondernemingen en alle steun die op grond van een dergelijke regeling kan worden verleend, moeten voldoen aan de voorwaarden van de leden 2 en 3.

2. De brutosteunintensiteit voor alle steun die wordt verleend met het oog op de tewerkstelling van de betrokken benadeelde of gehandicapte werknemer of werknemers, berekend als een percentage van de loonkosten gedurende een periode van een jaar vanaf de indienstneming, mag niet meer dan 50 % bedragen voor benadeelde werknemers of niet meer dan 60 % voor gehandicapte werknemers.

3. Hierbij gelden de volgende voorwaarden:

a) wanneer de indienstneming niet leidt tot een nettotoename van het aantal werknemers in de betrokken vestiging, moeten de vacatures zijn ontstaan ten gevolge van ontslag op initiatief van de werknemer, ouderdomspensionering, vermindering van de werktijd op initiatief van de werknemer of gewettigd ontslag om dringende redenen, en niet door afvloeiingen; en

b) behalve in het geval van gewettigd ontslag om dringende redenen moeten de werknemer of werknemers aanspraak kunnen maken op ononderbroken tewerkstelling gedurende ten minste twaalf maanden.

Artikel 6

Extra kosten van de tewerkstelling van gehandicapte werknemers

1. Steunregelingen ter bevordering van de tewerkstelling van gehandicapte werknemers en alle steun die op grond van een dergelijke regeling kan worden verleend, moeten voldoen aan de voorwaarden van de leden 2 en 3.

2. De steun mag, samen met de uit hoofde van artikel 5 verleende steun, niet meer bedragen dan nodig is om de eventuele lagere productiviteit die een gevolg is van de handicaps van de werknemer of werknemers te compenseren, en om de kosten te dekken van:

a) de aanpassing van lokalen,

b) de personeelstijd die exclusief wordt besteed aan de bijstand van de gehandicapte werknemer of werknemers,

c) de aanpassing of aankoop van apparatuur die door de gehandicapte werknemer of werknemers wordt gebruikt,

voorzover dit extra kosten zijn naast die welke de begunstigde zou hebben gemaakt indien hij niet-gehandicapte werknemers in dienst zou hebben, gedurende de gehele periode waarin de gehandicapte werknemer of werknemers daadwerkelijk in dienst zijn.

Wanneer de begunstigde een sociale werkvoorziening biedt, mogen de kosten ook betrekking hebben op, maar niet hoger zijn dan, de kosten voor de bouw, de installatie of de uitbreiding van de betrokken voorziening, alsmede alle kosten voor administratie en vervoer welke samenhangen met de tewerkstelling van gehandicapte werknemers.

3. In regelingen die op grond van dit artikel zijn vrijgesteld, dient te worden bepaald dat de steun afhankelijk is van de voorwaarde dat de begunstigde een dossier bijhoudt, aan de hand waarvan kan worden geverifieerd of de verleende steun aan dit artikel en artikel 8, lid 4, voldoet.

Artikel 7

Vaststaand karakter van de steun

1. Steun is krachtens artikel 4 van deze verordening slechts vrijgesteld indien, voordat de betrokken arbeidsplaatsen zijn geschapen:

a) door de begunstigde onderneming een aanvraag om steun bij de lidstaat is ingediend; of

b) de lidstaat wettelijke bepalingen heeft vastgesteld waarbij overeenkomstig objectieve criteria een wettelijke aanspraak op steun wordt gevestigd zonder dat de lidstaat nog een discretionaire bevoegdheid uitoefent.

2. Steun komt in aanmerking voor de vrijstelling uit hoofde van artikel 4 in gevallen waarin:

a) de geschapen arbeidsplaatsen verband houden met de uitvoering van een project tot investering in materiële of immateriële activa, en

b) de arbeidsplaatsen worden geschapen binnen drie jaar na de volledige verwezenlijking van de investering,

uitsluitend op voorwaarde dat de in lid 1, onder a), bedoelde aanvraag of de in lid 1, onder b), bedoelde vaststelling van wettelijke bepalingen plaatsvindt voordat met de uitvoering van het project een aanvang is gemaakt.

Artikel 8

Cumulering

1. De in de artikelen 4, 5 en 6 vastgestelde steunplafonds zijn van toepassing ongeacht of de bijstand voor de gesteunde tewerkstelling of indienstneming volledig met staatsmiddelen dan wel gedeeltelijk door de Gemeenschap wordt bekostigd.

2. Steun die wordt verleend op grond van regelingen die krachtens artikel 4 van deze verordening zijn vrijgesteld, mag niet worden gecumuleerd met enige andere staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, noch met andere bijdragen van de Gemeenschap, met betrekking tot dezelfde loonkosten, indien een dergelijke cumulering ertoe zou leiden dat de steunintensiteit hoger is dan in deze verordening is vastgesteld.

3. Steun die wordt verleend op grond van regelingen die krachtens artikel 4 van deze verordening zijn vrijgesteld, mag niet worden gecumuleerd:

- a) met enige andere staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, noch met andere bijdragen van de Gemeenschap, met betrekking tot de kosten van een investering waarmee de geschapen werkgelegenheid verband houdt en die nog niet volledig verwezenlijkt is op het ogenblik waarop de arbeidsplaatsen worden geschapen, of die minder dan drie jaar vóór het scheppen van de arbeidsplaatsen werd verwezenlijkt; of
- b) met dergelijke steun of bijdragen met betrekking tot dezelfde loonkosten of tot andere werkgelegenheid die met dezelfde investering verband houdt,

indien die cumulering zou leiden tot een steunintensiteit die hoger is dan het relevante plafond voor regionale investeringssteun, zoals dit is vastgesteld in de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen en op de kaart die de Commissie voor elke lidstaat heeft goedgekeurd, of dan het plafond van Verordening (EG) nr. 70/2001. Indien het relevante plafond in een specifiek geval is aangepast, met name door het toepassen van de regels inzake staatssteun die gelden voor een bepaalde sector of door middel van een instrument dat van toepassing is op grote investeringsprojecten, zoals de toepasselijke multisectorale kaderregeling betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten, is voor de toepassing van dit lid het aangepaste plafond van toepassing.

4. In afwijking van de leden 2 en 3, mag steun die wordt verleend op grond van regelingen die krachtens de artikelen 5 en 6 van deze verordening zijn vrijgesteld, worden gecumuleerd met andere staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag of met andere bijdragen van de Gemeenschap, met betrekking tot dezelfde kosten, alsook met steun die wordt verleend in het kader van regelingen die krachtens artikel 4 zijn vrijgesteld en aan de leden 2 en 3 voldoen, mits die cumulering niet leidt tot een steunintensiteit van meer dan 100 % van de loonkosten gedurende de gehele periode waarin de werknemer of werknemers in dienst zijn.

De eerste alinea laat lagere maxima voor de steunintensiteit die eventueel gelden op grond van de kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling ⁽¹⁾, onverlet.

Artikel 9

Steun waarvoor voorafgaande aanmelding aan de Commissie geldt

1. Steunregelingen die bestemd zijn voor bijzondere sectoren, kunnen niet uit hoofde van deze verordening worden vrijgesteld van aanmelding en blijven onderworpen aan de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3, van het Verdrag.

⁽¹⁾ PB C 45 van 17.2.1996, blz. 5.

2. Deze verordening verleent geen vrijstelling van aanmelding voor de toekenning van steun aan een enkele onderneming of vestiging, indien het brutosteunbedrag groter is dan 15 miljoen EUR over een periode van drie jaar. Indien die steun is verleend in het kader van een regeling die voor het overige krachtens deze verordening vrijgesteld is, toetst de Commissie deze uitsluitend aan de criteria van deze verordening.

3. Deze verordening doet geen afbreuk aan de verplichting van een lidstaat om individuele steunmaatregelen aan te melden op grond van verplichtingen die zijn aangegaan in het kader van andere instrumenten op het gebied van staatssteun, inzonderheid de verplichting tot aanmelding, althans tot kennisgeving aan de Commissie, van steun die wordt verleend aan een onderneming die herstructureringssteun ontvangt in de zin van de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, inzonderheid de punten 88 tot en met 93 daarvan, en de verplichting om regionale steun voor grote investeringsprojecten aan te melden krachtens de toepasselijke multisectorale kaderregeling.

4. Voor steunregelingen ter bevordering van de indienstneming van categorieën werknemers die niet benadeeld zijn in de zin van artikel 2, onder f), blijft de verplichting tot aanmelding van artikel 88, lid 3, van het Verdrag gelden, tenzij een vrijstelling geldt uit hoofde van artikel 4. Bij de aanmelding leggen de lidstaten, ter beoordeling door de Commissie, de argumenten over waaruit blijkt waarom de betrokken werknemers benadeeld zijn. Daarbij is artikel 5 van toepassing.

5. Steun voor het behoud van arbeidsplaatsen, dat wil zeggen financiële steun aan een onderneming om werknemers in dienst te houden die anders zouden worden ontslagen, blijft onderworpen aan de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3, van het Verdrag. Onverminderd eventuele sectorale regels kan dergelijke steun door de Commissie alleen worden goedgekeurd indien deze bedoeld is om, overeenkomstig artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag, de schade te herstellen die is veroorzaakt door natuurrampen of buitengewone gebeurtenissen, of, onder de voorwaarden die krachtens de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen gelden voor exploitatiesteun, in regio's die in aanmerking komen voor de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder a), betreffende de economische ontwikkeling van streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst.

6. Steun voor de omzetting van tijdelijke arbeidscontracten of arbeidscontracten van bepaalde duur in contracten van onbepaalde duur blijft onderworpen aan de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3, van het Verdrag.

7. Steunregelingen ter bevordering van arbeidsdeling of van hulp aan werkende ouders, en soortgelijke maatregelen die de werkgelegenheid bevorderen maar die niet leiden tot een netto-toename van het aantal arbeidsplaatsen, tot de indienstneming van benadeelde werknemers of tot de indienstneming of tewerkstelling van gehandicapte werknemers, blijven onderworpen aan de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3, van het Verdrag en worden door de Commissie getoetst aan de criteria van artikel 87.

8. Andere steunmaatregelen met doelstellingen die verband houden met de werkgelegenheid en de arbeidsmarkt, zoals maatregelen tot aanmoediging van vervroegde pensionering, blijven eveneens onderworpen aan de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3, van het Verdrag en worden door de Commissie goetst aan de criteria van artikel 87.

9. Individuele toekenningen van werkgelegenheidssteun buiten het kader van een regeling blijven onderworpen aan de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3, van het Verdrag. Dergelijke steun wordt goetst aan de bepalingen van deze verordening en kan door de Commissie alleen worden goedgekeurd, wanneer hij verenigbaar is met de eventueel toepasselijke specifieke voorschriften die mogelijk zijn vastgesteld voor de sector waarin de begunstigde werkzaam is, en mits kan worden aangetoond dat het effect van de steun op de werkgelegenheid opweegt tegen de gevolgen voor de mededinging op de betrokken markt.

Artikel 10

Doorzichtigheid en controle

1. Wanneer een krachtens deze verordening vrijgestelde steunregeling ten uitvoer wordt gelegd, zendt de betrokken lidstaat de Commissie binnen 20 werkdagen, ter bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* en in de in bijlage I vastgestelde vorm, een samenvatting van de informatie betreffende deze steunregeling toe. Dit dient te gebeuren in elektronische vorm.

2. De lidstaten leggen gedetailleerde dossiers aan van de krachtens deze verordening vrijgestelde steunregelingen en de op grond van deze regelingen verleende individuele steun. Deze dossiers moeten alle informatie bevatten die noodzakelijk is om te kunnen nagaan of aan de in deze verordening vastgestelde voorwaarden voor vrijstelling is voldaan, met inbegrip van informatie waaruit blijkt dat de betrokken onderneming de status van kleine of middelgrote onderneming bezit, indien het daarvan afhangt of zij in aanmerking komt. De lidstaten bewaren een dossier betreffende een steunregeling gedurende tien jaar te rekenen vanaf het tijdstip van de laatste individuele steunverlening op grond van deze regeling. De betrokken lidstaat verstrekt de Commissie op haar schriftelijk verzoek

binnen 20 werkdagen, of binnen de langere termijn die de Commissie in haar verzoek vaststelt, alle informatie die de Commissie nodig acht om te kunnen beoordelen of aan de voorwaarden van deze verordening is voldaan.

3. De lidstaten stellen voor elk kalenderjaar of gedeelte van een kalenderjaar tijdens hetwelk deze verordening van kracht is, in de in bijlage II vastgestelde vorm, in elektronische vorm, een verslag over de toepassing van deze verordening op. De lidstaten verstrekken de Commissie dit verslag uiterlijk drie maanden na het verstrijken van de periode waarop het betrekking heeft.

Artikel 11

Inwerkingtreding, geldigheidsduur en overgangsbepalingen

1. Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij blijft van kracht tot en met 31 december 2006.

2. Aanmeldingen die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening in behandeling zijn, worden beoordeeld aan de hand van de bepalingen ervan.

Steunregelingen die ten uitvoer zijn gelegd vóór de datum van inwerkingtreding van deze verordening, en steun die op grond van deze regelingen, zonder de goedkeuring van de Commissie en met veronachtzaming van de verplichting van artikel 88, lid 3, werd verleend, zijn verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, van het Verdrag en zijn op grond van deze verordening vrijgesteld indien aan de voorwaarden van artikel 3, lid 1, onder a), en artikel 3, lid 2, is voldaan. Alle steun die niet aan deze voorwaarden voldoet, wordt door de Commissie beoordeeld aan de hand van de desbetreffende kaderregelingen, richtsnoeren, mededelingen en bekendmakingen.

3. Na het verstrijken van de geldigheidsduur van deze verordening blijven op grond van deze verordening vrijgestelde steunregelingen nog gedurende een aanpassingsperiode van zes maanden vrijgesteld.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Informatie die door de lidstaten wordt medegegeeld betreffende staatssteun die is verleend in het kader van Verordening (EG) nr. 2204/2002 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op werkgelegenheidssteun

(te verstrekken in elektronische vorm, via e-mail, op het adres: stateaidgreffe@cec.eu.int)

Nummer van de steunmaatregel

(Dit nummer wordt door het directoraat-generaal Concurrentie ingevuld.)

Lidstaat**Regio**

(Vermeld de naam van de regio indien de steun is verleend door een lagere dan de centrale overheid.)

Benaming van de steunregeling

(Vermeld de naam van de steunregeling.)

Rechtsgrond

(Vermeld exact de toepasselijke bepalingen van het nationale recht, met verwijzing naar de publicatiegegevens.)

Jaarlijkse uitgaven die in het kader van de regeling gepland zijn

(Bedragen opgeven in euro of, in voorkomend geval, in nationale valuta. Vermeld het totale jaarlijkse bedrag van de begrotingskredieten of het geraamde jaarlijks verlies aan belastingontvangsten voor alle steuninstrumenten van de regeling.)

(In het geval van overheidsgaranties, vermeld het (maximum)bedrag van de gegarandeerde leningen.)

Maximale steunintensiteit bij toepassing van:

- artikel 4: scheppen van werkgelegenheid
- artikel 5: indienstneming van benadeelde en gehandicapte werknemers
- artikel 6: extra kosten door tewerkstelling van gehandicapte werknemers

(Vermeld de maximale steunintensiteit en maak daarbij een onderscheid tussen steun op grond van artikel 4, artikel 5 en artikel 6 van de verordening.)

Datum van tenuitvoerlegging

(Vermeld de datum vanaf wanneer in het kader van de regeling steun kan worden verleend.)

Looptijd van de regeling

(Vermeld de datum (jaar en maand) tot wanneer in het kader van de regeling steun kan worden verleend.)

Doelstelling van de steun

- Artikel 4: scheppen van werkgelegenheid
- Artikel 5: indienstneming van benadeelde en gehandicapte werknemers
- Artikel 6: tewerkstelling van gehandicapte werknemers

(De hoofddoelstelling(en) van de maatregel dient (dienen) te worden gekozen uit deze drie mogelijkheden. Hier kunnen tevens bijkomende (secundaire) doelstellingen worden vermeld.)

Betrokken economische sector(en)

- Alle EG sectoren ⁽¹⁾
- Alle be- en verwerkende industrie ⁽¹⁾
- Alle diensten ⁽¹⁾
- Andere (geef aan welke)

(Kies, indien toepasselijk, uit de lijst. Steunregelingen die gericht zijn op specifieke sectoren, vallen niet onder de vrijstelling van aanmelding die door deze verordening wordt verleend.)

Naam en adres van de steunverlenende overheid

(Vermeld ook het telefoonnummer, en indien mogelijk het e-mailadres.)

⁽¹⁾ Met uitzondering van de scheepsbouwsector en andere sectoren waarvoor in verordeningen en richtlijnen bijzondere regels betreffende alle staatssteun in de sector zijn vastgesteld.

Andere informatie

Indien de regeling medegefinancierd wordt met communautaire middelen, de volgende zinsnede toevoegen:

„De steunregeling wordt medegefinancierd in het kader van [referentie]”

Indien de looptijd van de regeling zich uitstrekt tot na het verstrijken van de geldigheidsduur van de verordening, de volgende zinsnede toevoegen:

„De geldigheidsduur van de vrijstellingsverordening verstrijkt op 31 december 2006, gevolgd door een overgangperiode van zes maanden”.

BIJLAGE II

Vorm van het bij de Commissie in te dienen periodieke verslag**Model van het jaarlijkse verslag over steunregelingen die krachtens een op grond van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 994/98 vastgestelde groepsvrijstellingsverordening zijn vrijgesteld**

De lidstaten zijn verplicht van onderstaand model gebruik te maken om hun rapporteringsverplichtingen ten aanzien van de Commissie uit hoofde van op grond van Verordening (EG) nr. 994/98 vastgestelde groepsvrijstellingsverordeningen na te komen.

De verslagen dienen in elektronische vorm te worden toegezonden aan het volgende adres:
stateaidgreffe@cec.eu.int.

Informatie vereist voor alle steunregelingen die krachtens op grond van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 994/98 vastgestelde groepsvrijstellingsverordeningen zijn vrijgesteld

1. Benaming en nummer van de steunregeling
2. Toepasselijke vrijstellingsverordening van de Commissie
3. Uitgaven

Voor elke vorm van steun waarin een regeling voorziet (bv. subsidie, zachte lening, enz.), moeten afzonderlijke cijfers worden opgegeven. De cijfers moeten in euro of in voorkomend geval in de nationale valuta worden uitgedrukt. In het geval van belastingfaciliteiten moeten de jaarlijks gedeerde fiscale inkomsten worden opgegeven. Wanneer geen nauwkeurige cijfers voorhanden zijn, mogen de gedeerde inkomsten worden geschat.

De cijfers betreffende de uitgaven moeten op de volgende basis worden opgegeven:

Vermeld voor het beschouwde jaar, voor elke vorm van steun waarin de regeling voorziet (bv. subsidie, zachte lening, staatsgarantie, enz.), afzonderlijk:

- 3.1. Voor nieuwe beslissingen tot steunverlening: de vastgelegde bedragen, de (geschatte) gedeerde fiscale of andere inkomsten, gegevens betreffende de garanties, enz. In het geval van garantieregelingen dient het totaalbedrag van de nieuwe verleende garanties te worden opgegeven.
- 3.2. Voor nieuwe en lopende steunverleningen: de daadwerkelijk uitgekeerde bedragen, de (geschatte) gedeerde fiscale of andere inkomsten, gegevens betreffende de garanties, enz. In het geval van garantieregelingen dienen de volgende gegevens te worden verstrekt: het totaalbedrag van de nog geldende garanties, de ontvangen premies, de terugontvangen bedragen, de uit hoofde van de garantie uitgekeerde bedragen, het resultaat van de toepassing van de regeling gedurende het beschouwde jaar.
- 3.3. Aantal nieuwe beslissingen tot steunverlening.
- 3.4. Geraamd totaal aantal geschapen arbeidsplaatsen of in dienst genomen c.q. tewerkgestelde benadeelde of gehandicapte werknemers ten gevolge van nieuwe beslissingen tot steunverlening (naar gelang van het geval). Steun voor de indienstneming van benadeelde werknemers dient te worden onderverdeeld in de categorieën van artikel 2, onder f).
- 3.5.
- 3.6. Regionale uitsplitsing van de onder punt 3.1 bedoelde bedragen, hetzij volgens regio's als omschreven op NUTS ⁽¹⁾-niveau II of lager, hetzij volgens onder artikel 87, lid 3, onder a), vallende regio's, onder artikel 87, lid 3, onder c), vallende regio's en niet-gesteunde regio's.
- 3.7. Sectorale uitsplitsing van de onder punt 3.1 bedoelde bedragen volgens de sectoren waarin de begunstigden werkzaam zijn (indien het om meerdere sectoren gaat, vermeld dan het bedrag voor elke sector):
 - Kolenwinning
 - Be- en verwerkende industrie waaronder:
 - Staal
 - Scheepsbouw
 - Synthetische vezels
 - Motorvoertuigen
 - Andere productiesectoren
 - Diensten waaronder:
 - Vervoersdiensten
 - Financiële diensten
 - Andere diensten
 - Andere sectoren (te specificeren)
4. Overige informatie en opmerkingen.

⁽¹⁾ NUTS is de in de EG voor statistische doeleinden gebruikte nomenclatuur van territoriale eenheden.

VERORDENING (EG) Nr. 2205/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002

tot wijziging en rectificatie van Verordening (EG) nr. 21/2002 betreffende de vaststelling van de voorzieningsbalansen en van de communautaire steun voor de ultraperifere regio's overeenkomstig de Verordeningen (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001 en (EG) nr. 1454/2001 van de Raad

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1452/2001 van de Raad van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Franse overzeese departementen, houdende wijziging van Richtlijn 72/462/EEG en houdende intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 525/77 en (EEG) nr. 3763/91 (Poseidom) ⁽¹⁾, en met name op artikel 3, lid 6,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1453/2001 van de Raad van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Azoren en Madeira en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 1600/92 (Poseima) ⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 6,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1454/2001 van de Raad van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Canarische Eilanden en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 1601/92 (Poseican) ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1922/2002 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 3, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 21/2002 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2132/2002 ⁽⁶⁾, zijn de voorzieningsbalansen en de communautaire steun voor de ultraperifere regio's overeenkomstig de Verordeningen (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001 en (EG) nr. 1454/2001 van de Raad vastgesteld.
- (2) De voorzieningsbalans voor het kalenderjaar met betrekking tot fokrunderen (GN-code ex 0102 10) in de Franse overzeese departementen vermeldt een jaarlijkse hoeveelheid van 400 dieren. Uit het onderzoek van de door de Franse autoriteiten verstrekte gegevens blijkt dat de toegewezen hoeveelheden niet zullen volstaan om de behoeften van Franse overzeese departementen voor het jaar 2002 te dekken. Derhalve dient de hoeveelheid voor het jaar 2002 met 50 dieren te worden verhoogd.
- (3) Aangezien een materiële fout is geconstateerd, dient de tariefcode voor bevroren hele en halve geslachte varkens als bedoeld in bijlage II, deel 10, bij Verordening (EG) nr. 21/2002 te worden gerectificeerd.

⁽¹⁾ PB L 198 van 21.7.2001, blz. 11.

⁽²⁾ PB L 198 van 21.7.2001, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 198 van 21.7.2001, blz. 45.

⁽⁴⁾ PB L 293 van 29.10.2002, blz. 11.

⁽⁵⁾ PB L 8 van 11.1.2002, blz. 15.

⁽⁶⁾ PB L 325 van 30.11.2002, blz. 21.

- (4) De voorzieningsbalans per kalenderjaar met betrekking tot vlees van runderen, vers of gekoeld, voor de Canarische eilanden vermeldt een jaarlijkse hoeveelheid van 20 000 ton voor producten van GN-code 0201. Uit het onderzoek van de door de Spaanse autoriteiten verstrekte gegevens blijkt dat de toegewezen hoeveelheden voor die producten niet zullen volstaan om de behoeften voor 2002 wat de rechtstreekse consumptie op de eilanden betreft te dekken. Derhalve dient die hoeveelheid voor het jaar 2002 met 1 000 ton te worden verhoogd. Daar staat tegenover dat blijkens het onderzoek van de gegevens sprake is van een onderbenutting van de hoeveelheid bevroren rundvlees, die aanvankelijk was vastgesteld op 16 500 ton voor het jaar 2002. Op grond daarvan dient deze hoeveelheid met 1 650 ton worden verlaagd.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het comité van beheer voor rundvlees en het comité van beheer voor varkensvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 21/2002 wordt als volgt gewijzigd:

1. In bijlage I wordt deel 6 vervangen door bijlage I bij deze verordening.
2. In bijlage II wordt deel 10 vervangen door bijlage II bij deze verordening.
3. In bijlage III wordt deel 8 vervangen door bijlage III bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 1, punten 1 en 3, is van toepassing tot en met 31 december 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE I

„Deel 6:

Sector rundvlees

Geraamde voorzieningsbalans en communautaire steun voor de voorziening met producten uit de Gemeenschap voor het jaar 2002

Omschrijving van de goederen	GN-code	Departement	Hoeveelheid (aantal dieren)	Steun (EUR/dier)
Fokpaarden	0101 11 00	Totaal	1	930
Levende runderen:				
— fokrunderen ⁽¹⁾	ex 0102 10	Totaal	450	930
— mestrunderen ⁽²⁾ ⁽³⁾	ex 0102 90	Totaal	100	

⁽¹⁾ Indeling in deze onderverdeling is onderworpen aan de voorwaarden, vastgesteld bij de op dit gebied geldende communautaire bepalingen.

⁽²⁾ Alleen indien ze van oorsprong zijn uit een derde land.

⁽³⁾ De vrijstelling van rechten bij invoer geldt slechts na overlegging van:

- de verklaring van de importeur bij aankomst van de dieren in de Franse overzeese departementen, volgens welke de runderen bestemd zijn om gedurende zestig dagen te rekenen vanaf de dag van hun daadwerkelijke aankomst te worden gemest en daar nadien te worden geconsumeerd;
- de schriftelijke toezegging van de importeur, gedaan bij aankomst van de dieren, dat hij de bevoegde autoriteiten binnen een maand na de dag van aankomst van de runderen zal melden in welk bedrijf of welke bedrijven de runderen zullen worden gemest;
- het door de importeur te leveren bewijs dat het dier, behoudens overmacht, is gemest in het bedrijf of de bedrijven als aangegeven in het tweede streepje, niet is geslacht vóór het verstrijken van de in het eerste streepje bedoelde termijn, of om gezondheidsredenen is geslacht dan wel door ziekte of ten gevolge van een ongeval is gestorven."

BIJLAGE II

„Deel 10:

Sector varkensvlees

Geraamde voorzieningsbalans en communautaire steun voor de voorziening met producten uit de Gemeenschap per kalenderjaar

MADEIRA

Omschrijving van de goederen	GN-code	Hoeveelheid (aantal dieren, ton)	Steun (EUR/dier, ton)
Raszuivere fokvarkens ⁽¹⁾ :	0103 10 00		
— beren		10	483
— zeugen		60	423
Vlees van varkens, vers, gekoeld of bevroren:	ex 0203	2 200	
— hele en halve dieren	0203 11 10 9000		66
— hammen en delen daarvan	0203 12 11 9100		99
— schouders en delen daarvan	0203 12 19 9100		66
— voorstukken en delen daarvan	0203 19 11 9100		66
— karbonadestrengen en delen daarvan	0203 19 13 9100		99
— buiken (buikspek) en delen daarvan	0203 19 15 9100		66
— ander: zonder been	0203 19 55 9110		112
— ander: zonder been	0203 19 55 9310		112
— hele en halve dieren	0203 21 10 9000		66
— hammen en delen daarvan	0203 22 11 9100		99
— schouders en delen daarvan	0203 22 19 9100		66
— voorstukken en delen daarvan	0203 29 11 9100		66
— karbonadestrengen en delen daarvan	0203 29 13 9100		99
— buiken (buikspek) en delen daarvan	0203 29 15 9100		66
— ander: zonder been	0203 29 55 9110		112

⁽¹⁾ Indeling onder deze onderverdeling is onderworpen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld bij de op dit gebied geldende communautaire bepalingen.

NB: De productcodes en de voetnoten zijn gedefinieerd in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

AZOREN

Omschrijving van de goederen	GN-code	Hoeveelheid (aantal dieren)	Steun (EUR/dier)
Raszuivere fokvarkens ⁽¹⁾ :	0103 10 00		
— beren		35	483
— zeugen		400	423

⁽¹⁾ Indeling onder deze onderverdeling is onderworpen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld bij de op dit gebied geldende communautaire bepalingen.

BIJLAGE III

„Deel 8:

Sector rundvlees

Geraamde voorzieningsbalans en communautaire steun voor de voorziening met producten uit de Gemeenschap voor het jaar 2002

Omschrijving van de goederen	GN-code	Hoeveelheid (aantal dieren, ton)	Steun (EUR/dier, ton)
Levende runderen:			
— fokrunderen van zuiver ras	0102 10 10 à 0102 10 90	3 200	648
Vlees:			
— vlees van runderen, vers of gekoeld	0201 0201 10 00 9110 (1) 0201 10 00 9120 0201 10 00 9130 (1) 0201 10 00 9140 0201 20 20 9110 (1) 0201 20 20 9120 0201 20 30 9110 (1) 0201 20 30 9120 0201 20 50 9110 (1) 0201 20 50 9120 0201 20 50 9130 (1) 0201 20 50 9140 0201 20 90 9700 0201 30 00 9100 (2) (6) 0201 30 00 9120 (2) (6) 0201 30 00 9060 (6)	21 000	430 145 565 205 565 205 430 145 715 260 430 145 145 1 020 625 205
— vlees van runderen, bevroren	0202 0202 10 00 9100 0202 10 00 9900 0202 20 10 9000 0202 20 30 9000 0202 20 50 9100 0202 20 50 9900 0202 20 90 9100 0202 30 90 9200 (6)	14 850	145 205 205 145 260 145 145 205

NB: De productcodes en de voetnoten zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals achteraf gewijzigd.”

VERORDENING (EG) Nr. 2206/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002

inzake de stopzetting van de visserij op tong door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2846/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 21, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2555/2001 van de Raad van 18 december 2001 tot vaststelling, voor 2002, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften ⁽³⁾, zijn voor 2002 quota voor tong vastgesteld.
- (2) Om te garanderen dat de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de vangsten van een bestand waarvoor een quotum geldt, in acht worden genomen, moet de Commissie de datum vaststellen waarop de vangsten van de vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, geacht worden het toegewezen quotum te hebben bereikt.
- (3) Volgens de aan de Commissie meegedeelde gegevens, hebben de hoeveelheden tong die in de wateren van ICES-zone IIIb, c, d, Skagerrak en Kattegat (EG-wateren),

zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren of die in Denemarken zijn geregistreerd, het voor 2002 toegewezen quotum bereikt. Denemarken heeft de vangst uit dit bestand verboden met ingang van 20 november 2002. Deze datum moet derhalve worden aangehouden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hoeveelheden tong die in de wateren van ICES-zone IIIb, c, d, Skagerrak en Kattegat (EG-wateren) zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren of die in Denemarken zijn geregistreerd, worden geacht het aan Denemarken toegewezen quotum voor 2002 te hebben bereikt.

De visserij op tong in de wateren van ICES-zone IIIb, c, d, Skagerrak en Kattegat (EG-wateren) door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren of die in Denemarken zijn geregistreerd, alsmede het aan boord houden, het overladen en het lossen van vis uit dit bestand door deze vaartuigen, is verboden vanaf de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 20 november 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 358 van 31.12.1998, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 347 van 31.12.2001, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 2207/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002

inzake de stopzetting van de visserij op kabeljauw door vaartuigen die de vlag van Zweden voeren

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2846/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 21, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2555/2001 van de Raad van 18 december 2001 tot vaststelling, voor 2002, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften ⁽³⁾, zijn voor 2002 quota voor kabeljauw vastgesteld.
- (2) Om te garanderen dat de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de vangsten van een bestand waarvoor een quotum geldt, in acht worden genomen, moet de Commissie de datum vaststellen waarop de vangsten van de vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, geacht worden het toegewezen quotum te hebben bereikt.
- (3) Volgens de aan de Commissie meegedeelde gegevens, hebben de hoeveelheden kabeljauw die in de wateren van de ICES-zones IIIb, c, d (EG-wateren) zijn gevangen

door vaartuigen die de vlag van Zweden voeren of die in Zweden zijn geregistreerd, het voor 2002 toegewezen quotum bereikt. Zweden heeft de vangst uit dit bestand verboden met ingang van 11 november 2002. Deze datum moet derhalve worden aangehouden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hoeveelheden kabeljauw die in de wateren van de ICES-zones IIIb, c, d (EG-wateren) zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van Zweden voeren of die in Zweden zijn geregistreerd, worden geacht het voor 2002 aan Zweden toegewezen quotum te hebben bereikt.

De visserij op kabeljauw in de wateren van de ICES-zones IIIb, c, d (EG-wateren) door vaartuigen die de vlag van Zweden voeren of die in Zweden zijn geregistreerd, alsmede het aan boord houden, het overladen en het lossen van vis uit dit bestand door deze vaartuigen, is verboden vanaf de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 11 november 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 358 van 31.12.1998, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 347 van 31.12.2001, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 2208/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002

tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 814/2000 van de Raad
betreffende voorlichtingsacties op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 814/2000 van de Raad van 17 april 2000 betreffende voorlichtingsacties op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid⁽¹⁾, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In het licht van de in 2000, 2001 en 2002 opgedane ervaring dienen de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 814/2000, die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1557/2001 van de Commissie⁽²⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1366/2002⁽³⁾, te worden gewijzigd om de regeling te verbeteren. Wegens de omvang van de noodzakelijke wijzigingen dient, met het oog op transparantie voor alle belanghebbenden, Verordening (EG) nr. 1557/2001 te worden vervangen.
- (2) Bij Verordening (EG) nr. 814/2000 zijn de aard en de inhoud van de voorlichtingsacties op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid omschreven.
- (3) Een uitnodiging tot het indienen van voorstellen is het doeltreffendste en meest transparante middel om ervoor te zorgen dat aan de door Verordening (EG) nr. 814/2000 geboden subsidiëringmogelijkheden de ruimst mogelijke bekendheid wordt gegeven en dat de beste acties worden geselecteerd.
- (4) De voorwaarden waaraan de aanvragers moeten voldoen, de gronden tot uitsluiting en de in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 814/2000 genoemde algemene criteria voor de selectie van de acties en de gunningscriteria dienen nader te worden gepreciseerd.
- (5) Ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap dient bij de toekenning van een voorschot op de subsidie te worden geëist dat een gelijkwaardige zekerheid wordt gesteld.
- (6) Om te bewerkstelligen dat zoveel mogelijk gegadigden van de beschikbare financiële middelen kunnen profiteren, moet financiering voor meer dan 50 % een uitzondering blijven.
- (7) De Commissie stelt een lijst vast van begunstigden en gefinancierde voorlichtingsacties. Er wordt tussen de Commissie en de begunstigden een overeenkomst gesloten waarin de uit het subsidiebesluit voortvloeiende rechten en verplichtingen zijn geregeld. Elke overeenkomst dient uitdrukkelijke bepalingen te bevatten aangaande de controlebevoegdheid van de Commissie.
- (8) De verstrekking van informatie betreffende de overeenkomstig deze verordening gefinancierde acties aan het Comité van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds

voor de Landbouw (EOGFL) dat is ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid⁽⁴⁾, kan bijdragen tot een betere coördinatie van de door de lidstaten ondernomen acties met die welke door de Gemeenschap worden ondersteund.

- (9) Gezien de termijn voor de bekendmaking van de uitnodiging tot het indienen van voorstellen, dient deze verordening onmiddellijk in werking te treden.
- (10) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van het EOGFL,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Werkingsfeer

Bij deze verordening worden de uitvoeringsbepalingen vastgesteld voor de in artikel 2, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 814/2000 bedoelde voorlichtingsacties op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid in de vorm van activiteitenprogramma's en gerichte acties die voor een communautaire subsidie in aanmerking komen.

Artikel 2

Definities

Voor deze verordening gelden de volgende definities:

- a) „gerichte voorlichtingsactie” als bedoeld in artikel 2, lid 1 onder b), van Verordening (EG) nr. 814/2000: een voorlichtingsevenement dat zowel qua omvang als qua tijd beperkt is en dat op basis van één begroting wordt georganiseerd;
- b) „jaarlijks activiteitenprogramma”, als bedoeld in artikel 2, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 814/2000: een geheel van twee tot vijf gerichte acties.
- c) „voorlichtingsacties”: de gerichte voorlichtingsacties en de jaarlijkse activiteitenprogramma's.

Artikel 3

Uitnodiging tot het indienen van voorstellen

Uiterlijk op 31 juli van elk jaar maakt de Commissie in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* een uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor de organisatie van voorlichtingsacties bekend, waarin met name de prioritaire thema's en soorten acties en doelgroepen, de uitvoeringsmiddelen, de uiterste datum voor de toezending van voorstellen, de periode waarin de met de acties samenhangende werkzaamheden dienen plaats te vinden, de voorwaarden voor subsidiëring, selectie en gunning, de subsidiabele kosten, alsmede de methode voor de beoordeling van de aanvragen voor het toekennen van subsidies, zijn aangegeven.

⁽¹⁾ PB L 100 van 20.4.2000, blz. 7.

⁽²⁾ PB L 205 van 31.7.2001, blz. 25.

⁽³⁾ PB L 198 van 27.7.2002, blz. 29.

⁽⁴⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

Voor het jaar 2002 wordt de uitnodiging tot het indienen van voorstellen uiterlijk 31 december 2002 bekendgemaakt.

Artikel 4

Voorwaarden waaraan inschrijvers moeten voldoen om voor subsidie in aanmerking te komen

1. De in artikel 2, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 814/2000 bedoelde organisaties en verenigingen moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) zij moeten een particulier karakter dragen; in het geval van organisaties of verenigingen waarin andere organisaties of verenigingen zijn gegroepeerd, moeten deze laatste eveneens een particulier karakter dragen; in het geval waarin een activiteitenprogramma in partnerschap wordt uitgevoerd, moeten de partners eveneens een particulier karakter dragen;
- b) zij mogen geen winstoogmerk nastreven;
- c) zij moeten sinds ten minste twee jaar in een lidstaat zijn gevestigd.

2. De in artikel 2, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 814/2000 bedoelde personen of instanties moeten sinds ten minste twee jaar in een lidstaat rechtsgeldig zijn opgericht.

3. In het geval dat de in artikel 8 bedoelde overeenkomst in de betaling van een voorfinanciering op de subsidie voorziet, stelt de inschrijver een bankgarantie voor een gelijkwaardig bedrag, overeenkomstig het door de Commissie verstrekte model.

Deze zekerheid wordt niet gevraagd indien de inschrijver een overheidsinstantie is.

Artikel 5

Gronden tot uitsluiting van inschrijvers

Een inschrijver wordt uitgesloten van subsidiëring indien in het kader van de toekenningsprocedure blijkt dat hij:

- a) zich in staat van faillissement of liquidatie bevindt, een schikking heeft getroffen of in surséance van betaling verkeert, zijn werkzaamheden heeft gestaakt dan wel in een procedure is verwickeld die daartoe leidt, of in een vergelijkbare toestand verkeert als gevolg van een procedure van soortgelijke aard krachtens de nationale wet- en regelgeving;
- b) bij een rechterlijk vonnis met kracht van gewijsde is veroordeeld voor een delict dat zijn reputatie op het gebied van beroepsethiek schaadt;
- c) bij de uitoefening van zijn beroep een ernstige fout heeft begaan, vastgesteld op elke grond die de aanbestedende diensten aannemelijk kunnen maken;
- d) niet heeft voldaan aan zijn verplichtingen met betrekking tot betaling van socialezekerheidsbijdragen of belastingen, volgens de wetgeving van het land waar hij is gevestigd, die van het land waar de aanbestedende diensten zijn gevestigd, of die van het land waar de opdracht moet worden uitgevoerd;

- e) bij een rechterlijk vonnis met kracht van gewijsde is veroordeeld voor fraude, corruptie, deelname aan een criminele organisatie of enige andere activiteit die de financiële belangen van de Gemeenschap schaadt;
- f) na de procedure voor de plaatsing van een andere opdracht of voor de toekenning van een subsidie uit de communautaire begroting ernstig in gebreke is gesteld wegens niet-nakoming van zijn contractuele verplichtingen;
- g) zich bij het verstrekken van de verlangde gegevens schuldig heeft gemaakt aan valse verklaringen.

Artikel 6

Selectie- en gunningscriteria

1. Om in aanmerking te komen voor communautaire financiering, moet de inschrijver het bewijs leveren over de vereiste technische bekwaamheid en financiële middelen te beschikken.

2. De subsidies worden toegekend op grond van de in de uitnodiging tot het indienen van voorstellen vastgestelde criteria inzake kwaliteit en kosteneffectiviteit.

Artikel 7

Percentage financiële steun

1. De communautaire financiering voor de geselecteerde acties bedraagt ten hoogste 50 % van de subsidiabele kosten.

2. Het maximumpercentage van de communautaire financiering kan op verzoek van de inschrijver worden verhoogd tot 75 % van de subsidiabele kosten indien de betrokken gerichte voorlichtingsactie een uitzonderlijk karakter vertoont zoals omschreven in de uitnodiging tot het indienen van voorstellen.

Artikel 8

Overeenkomst

1. Op grond van de in deze verordening en de in de uitnodiging tot het indienen van voorstellen vastgelegde criteria stelt de Commissie de lijst vast van begunstigen van een communautaire financiering en de aangehouden bedragen.

2. De uit het subsidiebesluit van de Commissie voortvloeiende rechten en plichten worden geregeld in een overeenkomst tussen de Commissie en de begunstigen.

Artikel 9

Subsidiëring op jaarbasis

De subsidies worden strikt op jaarbasis toegekend en er kan geen enkel recht voor de volgende jaren aan worden ontleend, zelfs niet indien de actie past in een meerjarenstrategie.

Artikel 10

Verstrekking van informatie aan het Comité van het EOGFL

Het Comité van het EOGFL wordt in kennis gesteld van:

- a) de inhoud van de uitnodiging tot het indienen van voorstellen, vóór de bekendmaking ervan,

- b) de gerichte voorlichtingsacties en de jaarlijkse activiteitenprogramma's waaraan subsidie is toegekend,
- c) de op initiatief van de Commissie opgezette activiteiten, zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 814/2000.

Artikel 11

Bekendmaking

Jaarlijks wordt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* een lijst bekendgemaakt van de begunstigden en de in het kader van deze verordening gefinancierde voorlichtingsactiviteiten met vermelding van het bedrag en het percentage financiële steun.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Artikel 12

Intrekking

Verordening (EG) nr. 1557/2001 wordt ingetrokken. Zij blijft van toepassing op de voorlichtingsacties die de Commissie vóór de inwerkingtreding van deze verordening heeft goedgekeurd.

Artikel 13

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 2209/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002

tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 785/68 ⁽³⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1422/95 is bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie ⁽⁴⁾. Deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (2) De representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam. Bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit. De standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (3) Voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt moet rekening worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen. Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling.
- (4) Er wordt geen rekening met die gegevens gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de

markt representatieve hoeveelheid. Er moet evenmin rekening worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling.

- (5) Om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, moeten de prijzen, naar gelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen.
- (6) Een representatieve prijs kan bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijs waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktendens, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen.
- (7) Indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken product en de representatieve prijs, moeten aanvullende invoerrechten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95. Als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, moeten specifieke bedragen ter vervanging van die rechten worden vastgesteld.
- (8) Toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 december 2002.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB L 145 van 27.6.1968, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, per 100 kg netto van het betrokken product ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,24	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,42	—	0

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgesteld bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 2210/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002

houdende wijziging van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 31, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De restitutiebedragen welke met ingang vanaf 1 december 2002 worden toegepast op de in de bijlage bedoelde producten, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen, zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2135/2002 van de Commissie ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2171/2002 ⁽⁴⁾.

- (2) Toepassing van de regels en criteria welke zijn aangehaald in Verordening (EG) nr. 2135/2002 op de gegevens waarover de Commissie op het huidige tijdstip beschikt, geeft aanleiding tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restituties in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restitutiebedragen die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2135/2002 worden gewijzigd zoals in de bijlage van deze verordening aangegeven.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 december 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.

⁽³⁾ PB L 325 van 30.11.2002, blz. 26.

⁽⁴⁾ PB L 330 van 6.12.2002, blz. 21.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 december 2002 houdende wijziging van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

		(EUR/100 kg)
GN-code	Omschrijving	Restituties
ex 0402 10 19	Melk in poeder, in korrels of in andere vaste vorm, zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, met een vetgehalte van minder dan 1,5 gewichtspercenten (PG 2):	
	a) in geval van uitvoer van goederen van GN-code 3501	—
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	44,00
ex 0402 21 19	Melk in poeder, in korrels of in andere vaste vorm, zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, met een vetgehalte van 26 gewichtspercenten (PG 3):	
	a) bij uitvoer van producten, bevattende boter of room in de vorm van een aan PG 3 gel kgesteld product, tegen verlaagde prijs krachtens Verordening (EG) nr. 2571/97	64,27
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	93,00
ex 0405 10	Boter met een vetgehalte van 82 gewichtspercenten (PG 6):	
	a) bij uitvoer van producten, bevattende boter of room tegen verlaagde prijs, vervaardigd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2571/97	100,00
	b) in geval van uitvoer van goederen behorende tot GN-code 2106 90 98, met een vetgehalte van 40 of meer gewichtspercenten	192,25
	c) in geval van uitvoer van andere goederen	185,00

VERORDENING (EG) Nr. 2211/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 31, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kan het verschil tussen de in de internationale handel geldende prijzen van de producten als bedoeld in artikel 1 van genoemde verordening en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer voorzover de akkoorden gesloten overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag dat toestaan.
- (2) Krachtens Verordening (EG) nr. 1255/1999 moeten de restituties voor de producten als bedoeld in artikel 1 van die verordening, die als zodanig worden uitgevoerd, worden vastgesteld rekening houdend met:
- de situatie en de verwachte ontwikkeling op de markt van de Gemeenschap met betrekking tot de prijzen voor melk en zuivelproducten en de beschikbare hoeveelheden, evenals met de prijzen voor melk en zuivelproducten in de internationale handel,
 - de afzetkosten en de meest gunstige vervoerskosten, berekend vanaf de markten van de Gemeenschap tot aan de havens of andere plaatsen van uitvoer van de Gemeenschap, evenals met de aanvoerkosten tot aan de landen van bestemming,
 - de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten, zijnde het verzekeren van een evenwichtige en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer op deze markten,
 - de beperkingen die resulteren uit de akkoorden gesloten overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag,
 - het belang dat erin gelegen is om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen,
 - het economisch aspect van de beoogde uitvoer.
- (3) Krachtens artikel 31, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 worden de prijzen in de Gemeenschap bepaald met inachtneming van de toegepaste prijzen die met het oog op de uitvoer het gunstigst blijken te zijn. Bij de bepaling van de prijzen in de internationale handel wordt met name rekening gehouden met:
- a) de prijzen die op de markten in derde landen worden toegepast,
 - b) de gunstigste prijzen bij invoer in de derde landen van bestemming uit andere derde landen,
 - c) de producentenprijzen die in de uitvoerende derde landen worden geconstateerd en, in voorkomend geval, met inachtneming van de subsidies die door deze landen worden toegekend,
 - d) de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.
- (4) Krachtens artikel 31, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kunnen de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten het noodzakelijk maken dat voor de producten als bedoeld in artikel 1 van genoemde verordening naar gelang van hun bestemming een verschillend restitutiebedrag wordt vastgesteld.
- (5) Artikel 31, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 voorziet erin dat de lijst van producten waarvoor een restitutie wordt verleend bij uitvoer, en het bedrag van deze restitutie ten minste eenmaal per vier weken worden vastgesteld. Het bedrag van de restitutie kan echter gedurende meer dan vier weken op hetzelfde niveau gehandhaafd blijven.
- (6) Krachtens artikel 16 van Verordening (EG) nr. 174/1999 van de Commissie van 26 januari 1999 tot vaststelling van de specifieke uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 804/68 van de Raad inzake de uitvoercertificaten en de invoerrestituties in de sector melk en zuivelproducten ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1472/2002 ⁽⁴⁾, is de verleende restitutie voor zuivelproducten met toegevoegde suiker gelijk aan de som van twee elementen. Het ene element dient om rekening te houden met de hoeveelheid zuivelproducten en wordt berekend door het basisbedrag te vermenigvuldigen met het gehalte aan zuivelproducten van het betrokken product, het andere element dient om rekening te houden met de hoeveelheid toegevoegde sacharose en wordt berekend door het basisbedrag van de restitutie die op de dag van uitvoer geldt voor de producten als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽⁶⁾, te vermenigvuldigen met het sacharosegehalte van het gehele product. Dit laatste element evenwel wordt uitsluitend in aanmerking genomen als de sacharose is geproduceerd uit in de Gemeenschap geteelde suikerbieten of in de Gemeenschap geteeld suikerriet.

⁽³⁾ PB L 20 van 27.1.1999, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 219 van 14.8.2002, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.

- (7) Bij Verordening (EEG) nr. 896/84 van de Commissie ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 222/88 ⁽²⁾, zijn aanvullende bepalingen ingesteld inzake de toekenning van de restituties in geval van wijziging van het verkoopseizoen. Deze bepalingen voorzien in de mogelijkheid de restituties naar gelang van de datum waarop de producten zijn vervaardigd te differentiëren.
- (8) Voor de berekening van het restitutiebedrag voor smeltdaas moet worden bepaald dat de eventueel toegevoegde hoeveelheid aan caseïne en/of caseïnaten niet in aanmerking wordt genomen.
- (9) De toepassing van deze regels op de huidige marktsituatie in de zuivelsector, in het bijzonder op de prijzen van deze producten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, leidt tot het vaststellen van de restitutie voor de producten op de bedragen aangegeven in de bijlage.
- (10) Het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bedoeld in artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 voor de uitgevoerde producten in ongewijzigde staat worden vastgesteld op de bedragen als aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 december 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 91 van 1.4.1984, blz. 71.

⁽²⁾ PB L 28 van 1.2.1988, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 39 9300	L06	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 99 9000	L06	EUR/100 kg	43,93
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 11 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 19 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 31 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 31 9300	L06	EUR/kg	0,2629
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 31 9500	L06	EUR/kg	0,4530
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 39 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	9,981	0403 90 11 9000	L06	EUR/100 kg	43,390
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9200	L06	EUR/100 kg	43,39
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9300	L06	EUR/100 kg	82,87
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 13 9500	L06	EUR/100 kg	86,49
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 13 9900	L06	EUR/100 kg	92,17
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 19 9000	L06	EUR/100 kg	92,74
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 33 9400	L06	EUR/kg	0,8287
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 33 9900	L06	EUR/kg	0,9217
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,212
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	14,99
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9310	L06	EUR/100 kg	36,41
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9340	L06	EUR/100 kg	53,28
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9370	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 11 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0403 90 59 9510	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 19 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 21 9120	L06	EUR/100 kg	37,53
0402 10 91 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 21 9160	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 10 99 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 23 9120	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 21 11 9200	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 23 9130	L06	EUR/100 kg	83,62
0402 21 11 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 23 9140	L06	EUR/100 kg	87,27
0402 21 11 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 23 9150	L06	EUR/100 kg	93,00
0402 21 11 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 29 9110	L06	EUR/100 kg	93,58
0402 21 17 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 29 9115	L06	EUR/100 kg	94,13
0402 21 19 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 29 9125	L06	EUR/100 kg	95,10
0402 21 19 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 29 9140	L06	EUR/100 kg	102,21
0402 21 19 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 81 9100	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9110	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0404 90 83 9130	L06	EUR/kg	0,8362
0402 21 91 9350	L06	EUR/100 kg	95,10	0404 90 83 9150	L06	EUR/kg	0,8727
0402 21 91 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0404 90 83 9170	L06	EUR/kg	0,9300
0402 21 99 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9936	L06	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9300	L06	EUR/100 kg	95,10	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9400	L06	EUR/100 kg	100,37	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9600	L06	EUR/100 kg	109,41	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9700	L06	EUR/100 kg	113,49	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9900	L06	EUR/100 kg	118,21	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9200	L06	EUR/kg	0,4400	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 29 15 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	191,78
0402 29 19 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	169,22
0402 29 19 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	175,98
0402 29 19 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	235,07
0402 29 91 9000	L06	EUR/kg	0,9358	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 99 9100	L06	EUR/kg	0,9358	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L06	EUR/kg	1,0037	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	39,41
0402 91 19 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		400	EUR/100 kg	—
0402 91 31 9300	L06	EUR/100 kg	8,058		A01	EUR/100 kg	39,41

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	36,66		L04	EUR/100 kg	8,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,66		A01	EUR/100 kg	15,17
0406 10 20 9300	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	16,09		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	16,09		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9610	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	53,46		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	53,46		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9620	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	54,22		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	54,22		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9630	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	60,52		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	60,52		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9640	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	88,94		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	88,94		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9650	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	74,11		L04	EUR/100 kg	19,53
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	74,11		A01	EUR/100 kg	36,60
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	20,48
L04	EUR/100 kg	27,49	400		EUR/100 kg	—	
400	EUR/100 kg	—	A01		EUR/100 kg	38,40	
0406 10 20 9850	A01	EUR/100 kg	27,49	0406 40 50 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,14
	L04	EUR/100 kg	33,33		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	94,14
0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—	0406 40 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	96,66
0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9913	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	96,66
0406 20 90 9915	L04	EUR/100 kg	61,46	0406 90 13 9000	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	17,96		L04	EUR/100 kg	106,29
	A01	EUR/100 kg	61,46		400	EUR/100 kg	34,20
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	121,71
0406 20 90 9917	L04	EUR/100 kg	81,13	0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	23,93		L04	EUR/100 kg	109,84
	A01	EUR/100 kg	81,13		400	EUR/100 kg	35,25
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9919	L04	EUR/100 kg	86,20	0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	25,44		L04	EUR/100 kg	109,84
	A01	EUR/100 kg	86,20		400	EUR/100 kg	35,25
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9990	L04	EUR/100 kg	96,33	0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	28,38		L04	EUR/100 kg	107,63
	A01	EUR/100 kg	96,33		400	EUR/100 kg	25,29
	A00	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	122,94
0406 30 31 9710	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	8,10		L04	EUR/100 kg	94,51
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	15,17		A01	EUR/100 kg	108,69
0406 30 31 9730	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	11,87		L04	EUR/100 kg	93,89
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	22,26		A01	EUR/100 kg	107,52

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	94,38	
	L04	EUR/100 kg	85,04		400	EUR/100 kg	13,13	
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,15	
	A01	EUR/100 kg	97,38		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	91,53	
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	106,96	
	A01	EUR/100 kg	89,64		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500	L04	EUR/100 kg	97,04	
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	110,84	
	A01	EUR/100 kg	89,64		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	96,13	
	L04	EUR/100 kg	71,43		400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	109,15	
	A01	EUR/100 kg	82,21		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	78,47	
	L04	EUR/100 kg	72,14		400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	90,23	
	A01	EUR/100 kg	82,27		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	99,20	
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	27,02	
	400	EUR/100 kg	34,88		A01	EUR/100 kg	113,61	
	A01	EUR/100 kg	127,15		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	107,14	
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	33,67	
	400	EUR/100 kg	22,80		A01	EUR/100 kg	123,32	
	A01	EUR/100 kg	127,15		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9999	L04	EUR/100 kg	98,22	
	L04	EUR/100 kg	106,29		400	EUR/100 kg	29,46	
	400	EUR/100 kg	34,20		A01	EUR/100 kg	113,03	
	A01	EUR/100 kg	121,71		A00	EUR/100 kg	—	
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	117,14	0406 90 86 9200	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	32,46	L04	EUR/100 kg	90,13		
	A01	EUR/100 kg	135,59	400	EUR/100 kg	17,68		
0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9300	A01	EUR/100 kg	106,94	
	L04	EUR/100 kg	116,53		L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	36,31		L04	EUR/100 kg	91,43	
	A01	EUR/100 kg	134,46		400	EUR/100 kg	19,38	
0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9400	A01	EUR/100 kg	108,06	
	L04	EUR/100 kg	112,03		L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	27,77		L04	EUR/100 kg	97,13	
	A01	EUR/100 kg	129,88		400	EUR/100 kg	21,93	
0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9900	A01	EUR/100 kg	113,61	
0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	112,03		0406 90 87 9100	L04	EUR/100 kg	107,14
	400	EUR/100 kg	27,77			400	EUR/100 kg	25,67
	A01	EUR/100 kg	129,88	A01		EUR/100 kg	123,32	
	L03	EUR/100 kg	—	A00		EUR/100 kg	—	
0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	97,56	0406 90 87 9200	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	29,89		L04	EUR/100 kg	75,11	
	A01	EUR/100 kg	111,82		400	EUR/100 kg	15,81	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	89,10	
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	98,22	0406 90 87 9300	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	12,61		L04	EUR/100 kg	83,95	
	A01	EUR/100 kg	113,03		400	EUR/100 kg	17,85	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	99,25	
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	88,57	0406 90 87 9400	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	86,15	
	A01	EUR/100 kg	101,43		400	EUR/100 kg	19,55	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	100,75	
0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	99,20	0406 90 87 9951	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	13,13		L04	EUR/100 kg	97,43	
	A01	EUR/100 kg	113,61		400	EUR/100 kg	27,03	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	111,58	

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	97,43		A01	EUR/100 kg	118,38
	400	EUR/100 kg	21,93		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9972	A01	EUR/100 kg	111,58	0406 90 87 9979	L04	EUR/100 kg	105,90
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	20,40
	L04	EUR/100 kg	41,51		A01	EUR/100 kg	119,70
0406 90 87 9973	400	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	47,73		L04	EUR/100 kg	94,51
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	15,39
0406 90 87 9974	L04	EUR/100 kg	95,66	0406 90 88 9300	A01	EUR/100 kg	108,69
	400	EUR/100 kg	15,39		A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	109,55		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	74,16
	L04	EUR/100 kg	103,82		400	EUR/100 kg	19,38
					A01	EUR/100 kg	87,34

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

- L03 Ceuta, Melilla, IJsland, Noorwegen, Zwitserland, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Heilige Stoel (gebruikelijke naam: Vaticaanstad), Malta, Turkije, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Roemenië, Bulgarije, Canada, Cyprus, Australië en Nieuw-Zeeland,
L04 Albanië, Slovenië, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Joegoslavië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië,
L05 Alle bestemmingen met uitzondering van Polen, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije en de Verenigde Staten van Amerika,
L06 Alle bestemmingen met uitzondering van Estland, Letland, Litouwen, Hongarije en de Verenigde Staten van Amerika.

„970” omvat de uitvoer zoals bedoeld in artikel 36, lid 1, onder a) en c), en artikel 44, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie (PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11) en de uitvoer op basis van contracten met op het grondgebied van een lidstaat gestationeerde maar niet onder zijn gezag vallende strijdkrachten.

VERORDENING (EG) Nr. 2212/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002
houdende afwijzing van uitvoercertificaataanvragen voor bepaalde zuivelproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 174/1999 van de Commissie van 26 januari 1999 tot vaststelling van de specifieke uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad inzake de uitvoercertificaten en de uitvoerrestituties in de sector melk en zuivelproducten ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1472/2002 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 10, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

De markt voor bepaalde zuivelproducten wordt gekenmerkt door een onzekere situatie. Er moet worden voorkomen dat speculatieve aanvragen worden ingediend die tot concurrentie-distorsies tussen marktdeelnemers kunnen leiden. De indiening van certificaten voor de betrokken producten moet tijdelijk worden afgewezen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De uitvoercertificaataanvragen voor de zuivelproducten van de GN-codes 0402 10, 0402 21, 0402 29, 0403 90 13, 0403 90 19, 0404 90 23 en 0404 90 83, ingediend van 6 tot en met 11 december 2002, worden afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 december 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.

⁽³⁾ PB L 20 van 27.1.1999, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 219 van 14.8.2002, blz. 4.

VERORDENING (EG) Nr. 2213/2002 VAN DE COMMISSIE**van 12 december 2002****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 901/2002**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1163/2002⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1324/2002⁽⁵⁾ en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst naar alle derde landen, met uitzondering van de Verenigde Staten van Amerika, Canada, Estland en Letland, is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 901/2002 van de Commissie⁽⁶⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1230/2002⁽⁷⁾.
- (2) In artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Veror-

dening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria. In dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie.

- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 6 tot en met 12 december 2002 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 901/2002 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst vastgesteld op 4,99 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 december 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 46.⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 26.⁽⁶⁾ PB L 142 van 31.5.2002, blz. 17.⁽⁷⁾ PB L 180 van 10.7.2002, blz. 3.

VERORDENING (EG) Nr. 2214/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 899/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1163/2002⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1324/2002⁽⁵⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen met uitzondering van Polen, Estland, Litouwen en Letland, is opgesteld bij Verordening (EG) nr. 899/2002 van de Commissie⁽⁶⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1520/2002⁽⁷⁾.
- (2) In artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Veror-

dening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria. In dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie.

- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 6 tot en met 12 december 2002 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 899/2002 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe vastgesteld op 4,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 december 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 46.

⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 26.

⁽⁶⁾ PB L 142 van 31.5.2002, blz. 11.

⁽⁷⁾ PB L 228 van 24.8.2002, blz. 18.

VERORDENING (EG) Nr. 2215/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002

tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2096/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een inschrijving voor de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in Spanje, van herkomst uit derde landen, opengesteld bij Verordening (EG) nr. 2096/2002 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1839/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 besluiten een maximumverlaging van het recht bij invoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in de artikelen 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1839/95

genoemde criteria. Gegund wordt aan elke inschrijver wiens offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumverlaging van het recht bij invoer.

- (3) De toepassing van de boven bedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 6 tot en met 12 december 2002 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2096/2002 worden meegedeeld, wordt de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs vastgesteld op 28,91 EUR/t voor een globale maximumhoeveelheid van 14 500 t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 december 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 323 van 28.11.2002, blz. 40.

⁽⁴⁾ PB L 177 van 28.7.1995, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13.

**VERORDENING (EG) Nr. 2216/2002 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 2002**

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3, tweede alinea, en lid 15,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van deze verordening bedoelde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer.
- (2) Krachtens artikel 13, lid 4, van Verordening (EG) nr. 3072/95 moeten de restituties worden vastgesteld met inachtneming van de situatie en de vooruitzichten terzake van de beschikbare hoeveelheid rijst en breukrijst en van de prijzen hiervan op de markt van de Gemeenschap enerzijds en van de prijzen van rijst en breukrijst op de wereldmarkt anderzijds. Volgens dit artikel is het eveneens noodzakelijk om op de rijstmarkt voor een evenwichtige situatie en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer zorg te dragen en bovendien rekening te houden met het economische aspect van de voorgenomen uitvoer, met de wenselijkheid om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden en met de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten.
- (3) Bij Verordening (EEG) nr. 1361/76 van de Commissie ⁽³⁾ is vastgesteld welke de maximumhoeveelheid breukrijst is die rijst, waarvoor de restitutie bij uitvoer is vastgesteld, mag bevatten, terwijl daarbij tevens het percentage is bepaald van de op deze restitutie toe te passen vermindering, voor het geval dat de hoeveelheid breukrijst welke de uitgevoerde rijst bevat deze maximumhoeveelheid overschrijdt.
- (4) De uitvoer van een hoeveelheid van 7 595 t rijst naar bepaalde bestemmingen is mogelijk. Daartoe moet de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1322/2002 ⁽⁵⁾, worden toegepast. Bij de vaststelling van de restituties moet daarmee rekening worden gehouden.
- (5) In artikel 13, lid 5, van Verordening (EG) nr. 3072/95 zijn de specifieke criteria bepaald waarmee bij de berekening van de restitutie bij uitvoer van rijst en breukrijst rekening moet worden gehouden.
- (6) De situatie op de wereldmarkt en de specifieke eisen van sommige markten kunnen een differentiatie van de restitutie voor sommige producten al naar gelang van hun bestemming noodzakelijk maken.
- (7) Teneinde rekening te houden met de bestaande vraag naar verpakte, langkorrelige rijst op bepaalde markten, moet worden voorzien in de vaststelling van een specifieke restitutie voor dat product.
- (8) De restitutie moet minstens eenmaal per maand worden vastgesteld; de restitutie kan tussentijds worden gewijzigd.
- (9) De toepassing van deze regelen op de huidige situatie van de rijstmarkt, en met name op de noteringen of prijzen van rijst en breukrijst in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie, zoals vermeld in de bijlage van deze verordening.
- (10) In het kader van het beheer van de volumebeperkingen die voortvloeien uit de WTO-verbintenissen van de Gemeenschap, dient de afgifte van uitvoercertificaten met restitutie te worden geschorst.
- (11) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde producten in ongewijzigde staat worden, met uitzondering van de in lid 1, onder c), van dat artikel genoemde producten, op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Behalve voor de in de bijlage vermelde hoeveelheid van 7 595 t wordt de afgifte van uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie geschorst.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 13 december 2002.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 154 van 15.6.1976, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 117 van 24.5.1995, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 22.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 december 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restituties (!)	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restituties (!)
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	112	1006 30 65 9100	R01	EUR/t	140
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	112		R02	EUR/t	146
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	112		R03	EUR/t	151
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—		064 en 066	EUR/t	153
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	112		A97	EUR/t	146
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	112	1006 30 65 9900	021 en 023	EUR/t	146
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	112		R01	EUR/t	140
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—		064 en 066	EUR/t	153
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	112		A97	EUR/t	146
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	112	1006 30 67 9100	021 en 023	EUR/t	146
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	112		064 en 066	EUR/t	153
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—	1006 30 67 9900	064 en 066	EUR/t	153
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	112	1006 30 92 9100	R01	EUR/t	140
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	112		R02	EUR/t	146
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	112		R03	EUR/t	151
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—		064 en 066	EUR/t	153
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	140		A97	EUR/t	146
	R02	EUR/t	146	1006 30 92 9900	021 en 023	EUR/t	146
	R03	EUR/t	151		R01	EUR/t	140
	064 en 066	EUR/t	153		A97	EUR/t	146
	A97	EUR/t	146		064 en 066	EUR/t	153
	021 en 023	EUR/t	146	1006 30 94 9100	R01	EUR/t	140
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	140		R02	EUR/t	146
	A97	EUR/t	146		R03	EUR/t	151
	064 en 066	EUR/t	153		064 en 066	EUR/t	153
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	140		A97	EUR/t	146
	R02	EUR/t	146	1006 30 94 9900	021 en 023	EUR/t	146
	R03	EUR/t	151		R01	EUR/t	140
	064 en 066	EUR/t	153		A97	EUR/t	146
	A97	EUR/t	146		064 en 066	EUR/t	153
	021 en 023	EUR/t	146	1006 30 96 9100	R01	EUR/t	140
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	140		R02	EUR/t	146
	064 en 066	EUR/t	153		R03	EUR/t	151
	A97	EUR/t	146		064 en 066	EUR/t	153
	021 en 023	EUR/t	146		A97	EUR/t	146
	R01	EUR/t	140	1006 30 96 9900	021 en 023	EUR/t	146
	064 en 066	EUR/t	153		R01	EUR/t	140
	A97	EUR/t	146		A97	EUR/t	146
				1006 30 98 9100	064 en 066	EUR/t	153
				1006 30 98 9900	021 en 023	EUR/t	146
				1006 40 00 9000	—	EUR/t	—
					—	EUR/t	—

(!) De in artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95 bepaalde procedure is van toepassing voor de in het kader van deze verordening aangevraagde certificaten voor de volgende hoeveelheden en bestemmingen:

bestemming R01: 1 000 t,

totaal van de bestemmingen R02 en R03: 199 t,

bestemmingen 021 en 023: 584 t.

bestemmingen 064 en 066: 5 527 t en

bestemming A97: 285 t.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

R01 Zwitserland, Liechtenstein en het gebied van de gemeenten Livigno en Campione d'Italia.

R02 Marokko, Algerije, Tunesië, Malta, Egypte, Israël, Libanon, Libië, Syrië, Voormalige Spaanse Sahara, Cyprus, Jordanië, Irak, Iran, Jemen, Koeweit, Verenigde Arabische Emiraten, Oman, Bahrein, Qatar, Saoedi-Arabië, Eritrea, Westelijke Jordaanoever/Gazastrook, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slovenië, Slowakije, Noorwegen, Faeröer, IJsland, Rusland, Belarus, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Joegoslavië, Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Albanië, Bulgarije, Georgië, Armenië, Azerbeidzjan, Moldavië, Oekraïne, Kazachstan, Turkmenistan, Oezbekistan, Tadzjikistan, Kirgizië.

R03 Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chili, Argentinië, Uruguay, Paraguay, Brazilië, Venezuela, Canada, Mexico, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Cuba, Bermuda, Zuid-Afrika, Australië, Nieuw-Zeeland, Hongkong SAR, Singapore, A40 met uitzondering van de Nederlandse Antillen, Aruba, Turks- en Caicoseilanden, A11 met uitzondering van Suriname, Guyana, Madagaskar.

**RICHTLIJN 2002/94/EG VAN DE COMMISSIE
van 9 december 2002**

tot vaststelling van de praktische maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van sommige bepalingen van Richtlijn 76/308/EEG van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen alsmede andere maatregelen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Gelet op Richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen alsmede uit andere maatregelen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/44/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 22,

Artikel 1

In deze richtlijn zijn bepalingen vastgesteld ter uitvoering van artikel 4, leden 2 en 4, artikel 5, leden 2 en 3, de artikelen 7, 8, 9 en 11, artikel 12, leden 1 en 2, artikel 14, artikel 18, lid 3, en artikel 25 van Richtlijn 76/308/EEG.

Overwegende hetgeen volgt:

In deze richtlijn zijn ook bepalingen vastgesteld betreffende de omrekening van valuta's, de overmaking van ingevorderde bedragen, de vaststelling van het minimumbedrag waarvoor om bijstand bij de invordering kan worden verzocht en de wijzen waarop mededelingen tussen de lidstaten kunnen worden verzonden.

(1) Het in Richtlijn 76/308/EEG vervatte systeem van wederzijdse bijstand tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten is gewijzigd met betrekking tot de verstrekking van inlichtingen door de aangezochte autoriteit aan de verzoekende autoriteit, de notificatie van de toepasselijke akten en besluiten aan de geadresseerde, het nemen van conservatoire maatregelen en de invordering van schuldvorderingen door de aangezochte autoriteit namens de verzoekende autoriteit.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

(2) Richtlijn 77/794/EEG van de Commissie van 4 november 1977 tot vaststelling van de praktische maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van sommige bepalingen van Richtlijn 76/308/EEG betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit verrichtingen die deel uitmaken van het financieringsstelsel van het EOGFL, alsmede van landbouwheffingen en douanerechten ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/489/EEG ⁽⁴⁾, dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd.

1. verzending „langs elektronische weg”: de verzending van gegevens met elektronische apparatuur voor de verwerking (met inbegrip van digitale compressie) daarvan en met gebruikmaking van draden, radio, optische technologie of andere elektromagnetische middelen;
2. „CCN/CSI”-netwerk: gemeenschappelijk platform, gebaseerd op het gemeenschappelijk communicatienetwerk (CCN) en de gemeenschappelijke systeeminterface (CSI), dat door de Gemeenschap is ontwikkeld voor alle verzending door elektronische middelen tussen de bevoegde autoriteiten op het gebied van de douane en de belastingen.

(3) Voorts dient nader te worden vastgelegd met welke middelen gegevens tussen de autoriteiten kunnen worden uitgewisseld.

(4) Ter wille van de duidelijkheid is het dienstig Richtlijn 77/794/EEG te vervangen.

(5) De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor de invordering,

HOOFDSTUK II

VERZOEKEN OM INLICHTINGEN

Artikel 3

Het in artikel 4 van Richtlijn 76/308/EEG bedoelde verzoek om inlichtingen wordt schriftelijk gedaan met gebruikmaking van het in bijlage I bij de onderhavige richtlijn opgenomen modelformulier. Indien het verzoek niet langs elektronische weg kan worden ingediend, is het voorzien van de officiële stempeldruk van de verzoekende autoriteit en is het ondertekend door een ambtenaar van deze autoriteit die gemachtigd is een dergelijk verzoek in te dienen.

Indien een soortgelijk verzoek tot een andere autoriteit werd gericht, vermeldt de verzoekende autoriteit in haar verzoek om inlichtingen de naam van deze autoriteit.

⁽¹⁾ PB L 73 van 19.3.1976, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 175 van 28.6.2001, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 333 van 24.12.1977, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 283 van 4.10.1986, blz. 23.

Artikel 4

Het verzoek om inlichtingen kan betrekking hebben op

1. de schuldenaar;
2. elke persoon die gehouden is de schuldvordering te voldoen krachtens de wetgeving die van toepassing is in de lidstaat waar de verzoekende autoriteit is gevestigd (hierna „de lidstaat van de verzoekende autoriteit” genoemd);
3. een derde houder van activa die aan één der onder 1 of 2 bedoelde personen toebehoren.

Artikel 5

1. De aangezochte autoriteit bevestigt schriftelijk de ontvangst van het verzoek om inlichtingen. Zij doet dit zo spoedig mogelijk, doch in elk geval binnen zeven dagen na ontvangst van het verzoek.
2. Onmiddellijk bij ontvangst van het verzoek vraagt de aangezochte autoriteit de verzoekende autoriteit, indien nodig, aanvullende inlichtingen te verstrekken. De verzoekende autoriteit verstrekt alle noodzakelijke aanvullende inlichtingen waartoe zij normaal toegang heeft.

Artikel 6

1. De aangezochte autoriteit doet al de gevraagde inlichtingen zo spoedig mogelijk aan de verzoekende autoriteit toekomen.
2. Indien de gevraagde inlichtingen of een gedeelte daarvan niet kunnen worden verkregen binnen een voor het betrokken geval redelijke termijn, stelt de aangezochte autoriteit de verzoekende autoriteit daarvan met opgave van redenen in kennis.

In elk geval stelt de aangezochte autoriteit de verzoekende autoriteit zes maanden na de datum van de kennisgeving van ontvangst van het verzoek in kennis van het resultaat van het onderzoek dat zij heeft verricht om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen.

Afhankelijk van de inlichtingen die zij van de aangezochte autoriteit heeft ontvangen, kan de verzoekende autoriteit deze autoriteit vragen haar onderzoek voort te zetten. Dit verzoek wordt schriftelijk gedaan binnen twee maanden na ontvangst van de kennisgeving van het resultaat van het door de aangezochte autoriteit verrichte onderzoek en wordt door de aangezochte autoriteit behandeld overeenkomstig de bepalingen die op het oorspronkelijke verzoek van toepassing zijn.

Artikel 7

Indien de aangezochte autoriteit besluit geen gevolg aan een verzoek om inlichtingen te geven, stelt zij de verzoekende autoriteit schriftelijk van de redenen van haar weigering in kennis, onder uitdrukkelijke verwijzing naar de bepalingen van artikel 4 van Richtlijn 76/308/EEG waarop zij zich beroept. Deze kennisgeving wordt door de aangezochte autoriteit gedaan zodra zij haar besluit heeft genomen, doch in elk geval binnen drie maanden na de datum van de kennisgeving van ontvangst van het verzoek.

Artikel 8

De verzoekende autoriteit kan het verzoek om inlichtingen dat zij de aangezochte autoriteit heeft toegezonden te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking wordt de aangezochte autoriteit schriftelijk medegedeeld.

HOOFDSTUK III

VERZOEKEN TOT NOTIFICATIE

Artikel 9

Het in artikel 5 van Richtlijn 76/308/EEG bedoelde verzoek tot notificatie wordt schriftelijk en in tweevoud gedaan met gebruikmaking van het in bijlage II bij de onderhavige richtlijn opgenomen modelformulier. Dit verzoek is voorzien van de officiële stempelafdruk van de verzoekende autoriteit en is ondertekend door een ambtenaar van deze autoriteit die gemachtigd is dergelijke verzoeken in te dienen.

Twee exemplaren van de akte of beslissing waarvan de notificatie wordt gevraagd, worden aan het verzoek gehecht.

Artikel 10

Het verzoek tot notificatie kan betrekking hebben op elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die overeenkomstig de rechtsvoorschriften van de lidstaat van de verzoekende autoriteit, kennis dient te dragen van alle akten of beslissingen die op deze persoon betrekking hebben.

Indien zulks niet is vermeld in de akte of beslissing waarvan de notificatie wordt gevraagd, wordt in het verzoek tot notificatie verwezen naar de procedure voor de betwisting van de schuldvordering of voor de invordering daarvan overeenkomstig de in de lidstaat van de verzoekende autoriteit geldende wetgeving.

Artikel 11

1. De aangezochte autoriteit geeft ten spoedigste, doch in elk geval binnen zeven dagen na ontvangst, schriftelijk kennis van de ontvangst van het verzoek tot notificatie.

Bij ontvangst van het verzoek tot notificatie neemt de aangezochte autoriteit onmiddellijk de nodige maatregelen om de notificatie te verrichten overeenkomstig de rechtsvoorschriften die gelden in de lidstaat waar zij is gevestigd.

Indien nodig verzoekt de aangezochte autoriteit, met inachtneming van de in het verzoek tot notificatie vermelde uiterste datum voor de notificatie, de verzoekende autoriteit om aanvullende gegevens.

De verzoekende autoriteit verstrekt alle aanvullende gegevens die zij normaal kan verkrijgen.

De aangezochte autoriteit betwist in geen geval de geldigheid van de akte of de beslissing waarvan de notificatie wordt gevraagd.

2. De aangezochte autoriteit deelt de verzoekende autoriteit de datum van de notificatie mede zodra deze is geschied. Zij doet dit door de laatstgenoemde autoriteit één van de exemplaren van haar verzoek met de volledig ingevulde verklaring betreffende de notificatie op de ommezijde terug te zenden.

HOOFDSTUK IV

VERZOEKEN TOT INVORDERING OF OM CONSERVATOIRE MAATREGELEN*Artikel 12*

1. Verzoeken tot invordering of om conservatoire maatregelen als bedoeld in respectievelijk de artikelen 6 en 13 van Richtlijn 76/308/EEG worden schriftelijk gedaan met gebruikmaking van het in bijlage III bij de onderhavige richtlijn opgenomen modelformulier.

Deze verzoeken, die vergezeld gaan van een verklaring dat in het betrokken geval aan de in Richtlijn 76/308/EEG vastgestelde voorwaarden voor de inleiding van de procedure van de wederzijdse bijstand is voldaan, zijn voorzien van de officiële stempelafdruk van de verzoekende autoriteit en zijn ondertekend door een ambtenaar van deze autoriteit die gemachtigd is een dergelijk verzoek in te dienen.

2. De executoriale titel dient het verzoek tot invordering of om conservatoire maatregelen te vergezellen. Eén enkele titel kan voor meer schuldvorderingen worden afgegeven, mits deze op één en dezelfde persoon betrekking hebben.

Voor de toepassing van de artikelen 13 tot 20 van deze richtlijn worden alle schuldvorderingen waarop dezelfde executoriale titel betrekking heeft, geacht één enkele schuldvordering te vormen.

Artikel 13

Verzoeken tot invordering of om conservatoire maatregelen kunnen op elke in artikel 4 van deze richtlijn bedoelde persoon betrekking hebben.

Artikel 14

1. Indien de valuta van de lidstaat van de aangezochte autoriteit niet dezelfde is als die van de lidstaat waar de verzoekende autoriteit gevestigd is, vermeldt de verzoekende autoriteit het bedrag van de in te vorderen schuldvordering in beide valuta's.

2. De voor de toepassing van lid 1 te gebruiken wisselkoers is de laatste verkoopkoers die op de datum van ondertekening van het verzoek tot invordering op de meest representatieve valutamarkt of -markten van de lidstaat van de verzoekende autoriteit is genoteerd.

Artikel 15

1. De aangezochte autoriteit is gehouden zo spoedig mogelijk, doch in elk geval binnen zeven dagen na ontvangst van het verzoek tot invordering of om conservatoire maatregelen, schriftelijk:

- a) kennis te geven van de ontvangst van het betreffende verzoek;
- b) de verzoekende autoriteit te vragen het betreffende verzoek te vervolledigen, indien dit niet de in artikel 7 van Richtlijn 76/308/EEG bedoelde informatie of andere gegevens bevat.

De verzoekende autoriteit verstrekt alle inlichtingen die zij kan verkrijgen.

2. Indien de aangezochte autoriteit niet binnen de in artikel 8 van Richtlijn 76/308/EEG vastgestelde termijn van drie maanden de vereiste maatregelen neemt, stelt zij de verzoekende autoriteit zo spoedig mogelijk doch in elk geval binnen zeven dagen na het verstrijken van de genoemde termijn in kennis van de redenen waarom zij deze niet kan naleven.

Artikel 16

Wanneer de schuldvordering of een gedeelte daarvan niet binnen een voor het betrokken geval redelijke termijn kan worden ingevorderd of geen conservatoire maatregelen kunnen worden genomen, stelt de aangezochte autoriteit de verzoekende autoriteit daarvan met opgave van redenen in kennis.

Uiterlijk aan het einde van elke termijn van zes maanden te rekenen vanaf de datum van kennisgeving van de ontvangst van het verzoek stelt de aangezochte autoriteit de verzoekende autoriteit in kennis van de stand van zaken of het resultaat van de procedure inzake de invordering of de conservatoire maatregelen.

Afhankelijk van de gegevens die zij van de aangezochte autoriteit heeft ontvangen, kan de verzoekende autoriteit deze autoriteit vragen de procedure inzake de invordering of de conservatoire maatregelen voort te zetten. Dit verzoek wordt schriftelijk gedaan binnen twee maanden na de datum van ontvangst van de kennisgeving van het resultaat van de procedure en wordt door de aangezochte autoriteit behandeld overeenkomstig de bepalingen die op het oorspronkelijke verzoek van toepassing zijn.

Artikel 17

1. Elke rechtsoverdracht tot betwisting van de schuldvordering of van de desbetreffende executoriale titel die wordt ingesteld in de lidstaat van de verzoekende autoriteit, wordt door de laatstgenoemde autoriteit onmiddellijk nadat zij van deze rechtsoverdracht in kennis is gesteld, schriftelijk aan de aangezochte autoriteit medegedeeld.

2. Voorzover de geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaat van de aangezochte autoriteit de overeenkomstig artikel 12, lid 2, tweede alinea, van Richtlijn 76/308/EEG gevraagde conservatoire maatregelen of invordering niet toestaan, stelt deze autoriteit de verzoekende autoriteit daarvan zo spoedig mogelijk doch in elk geval binnen één maand na de ontvangst van de in lid 1 bedoelde mededeling in kennis.

3. Elke in de lidstaat van de aangezochte autoriteit ingestelde rechtsoverdracht tot terugbetaling van ingevorderde bedragen of vergoedingen in verband met de invordering van betwiste schuldvorderingen overeenkomstig artikel 12, lid 2, tweede alinea, van Richtlijn 76/308/EEG wordt de verzoekende autoriteit schriftelijk door de aangezochte autoriteit ter kennis gebracht zodra deze laatste van de betrokken rechtsoverdracht kennis heeft gekregen.

De verzoekende autoriteit wordt door de aangezochte autoriteit zoveel mogelijk betrokken bij de procedures tot vaststelling van het terug te betalen bedrag en de verschuldigde vergoeding. Op met redenen omkleed verzoek van de aangezochte autoriteit maakt de verzoekende autoriteit de terugbetaalde bedragen en de betaalde vergoedingen binnen twee maanden na ontvangst van dit verzoek over.

Artikel 18

1. Indien aan het verzoek tot invordering of om conservatoire maatregelen de grondslag ontvalt, hetzij omdat de schuldvordering is voldaan of de executoriale titel is ingetrokken, hetzij om enige andere reden, stelt de verzoekende autoriteit de aangezochte autoriteit daarvan onmiddellijk schriftelijk in kennis zodat deze laatste een eventuele actie die zij heeft ingeleid kan beëindigen.

2. Indien het bedrag van de schuldvordering waarop het verzoek tot invordering of om conservatoire maatregelen betrekking heeft om enige reden is gewijzigd, stelt de verzoekende autoriteit de aangezochte autoriteit daarvan onmiddellijk schriftelijk in kennis en geeft zij indien nodig een nieuwe executoriale titel af.

3. Indien de wijziging een verlaging van het bedrag van de schuldvordering ten gevolge heeft, zet de aangezochte autoriteit de door haar ingestelde actie tot invordering of tot het nemen van conservatoire maatregelen voort, doch deze actie blijft beperkt tot het nog niet betaalde bedrag.

Indien op het tijdstip waarop de aangezochte autoriteit van de verlaging van het bedrag van de schuldvordering in kennis wordt gesteld, deze autoriteit reeds een bedrag heeft ingevorderd dat het nog verschuldigde bedrag overschrijdt doch de in artikel 19 bedoelde overmakingsprocedure nog niet is ingeleid, betaalt de aangezochte autoriteit het teveel betaalde bedrag aan de rechthebbende terug.

4. Indien de wijziging een verhoging van het bedrag van de schuldvordering ten gevolge heeft zendt de verzoekende autoriteit de aangezochte autoriteit zo spoedig mogelijk een aanvullend verzoek tot invordering of om conservatoire maatregelen.

Het aanvullende verzoek wordt door de aangezochte autoriteit voorzover mogelijk samen met het oorspronkelijke verzoek van de verzoekende autoriteit afgehandeld. Indien de lopende procedure reeds zover is gevorderd dat samenvoeging met het aanvullende verzoek niet meer mogelijk is, is de aangezochte autoriteit enkel gehouden aan het aanvullende verzoek gevolg te geven indien dit betrekking heeft op een bedrag dat niet lager is dan het in artikel 25, lid 2, bedoelde bedrag.

5. Voor de omrekening van het gewijzigde bedrag van de schuldvordering in de valuta van de lidstaat van de aangezochte autoriteit, gebruikt de verzoekende autoriteit dezelfde wisselkoers als in haar oorspronkelijke verzoek.

Artikel 19

Alle door de aangezochte autoriteit ingevorderde bedragen, met inbegrip van, in voorkomend geval, de in artikel 9, lid 2, van Richtlijn 76/308/EEG bedoelde interesten, worden aan de verzoekende autoriteit overgemaakt in de valuta van de lidstaat van de aangezochte autoriteit. Deze overmaking geschiedt binnen een maand na de datum van de invordering.

De bevoegde autoriteiten van de lidstaten kunnen verschillende regelingen overeenkomen voor de procedure van de overmaking van bedragen die lager zijn dan het in artikel 25, lid 2, van deze richtlijn bedoelde minimumbedrag.

Artikel 20

Ongeacht de bedragen die door de aangezochte autoriteit uit hoofde van de in artikel 9, lid 2, van Richtlijn 76/308/EEG bedoelde interesten worden ingevorderd, wordt de schuldvordering geacht op basis van de in artikel 14, lid 2, van deze richtlijn bedoelde wisselkoers te zijn ingevorderd in evenredigheid tot de invordering van het bedrag dat is uitgedrukt in de nationale valuta van de lidstaat van de aangezochte autoriteit.

HOOFDSTUK V

VERZENDING VAN GEGEVENS

Artikel 21

1. Alle krachtens deze richtlijn schriftelijk verstrekte gegevens worden voorzover mogelijk uitsluitend langs elektronische weg verzonden, met uitzondering van:

- het verzoek tot notificatie bedoeld in artikel 5 van Richtlijn 76/308/EEG evenals de akte of beslissing waarvan de notificatie wordt gevraagd;
- het verzoek tot invordering of om conservatoire maatregelen bedoeld in respectievelijk de artikelen 6 en 13 van Richtlijn 76/308/EEG evenals de desbetreffende executoriale titel.

2. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten kunnen overeenkomen af te zien van de eis dat de in lid 1 bedoelde verzoeken en documenten op een drager van papier worden toegezonden.

Artikel 22

Elke lidstaat wijst een centrale dienst aan die de hoofdverantwoordelijkheid heeft voor de elektronische communicatie met andere lidstaten. Deze dienst wordt met het CCN/CSI-netwerk verbonden.

Indien in een lidstaat verscheidene instanties voor de toepassing van deze richtlijn worden aangewezen, is de genoemde centrale dienst belast met alle elektronische communicatie tussen deze instanties en de centrale diensten van andere lidstaten.

Artikel 23

1. Indien de bevoegde autoriteiten van de lidstaten gegevens in elektronische databanken opslaan en dergelijke gegevens met elektronische middelen uitwisselen, nemen zij passende maatregelen om er voor te zorgen dat alle gegevens in ongeacht welke vorm die overeenkomstig deze richtlijn worden medegedeeld als vertrouwelijk worden behandeld.

Deze gegevens vallen onder het beroepsgeheim en krijgen de bescherming die aan soortgelijke gegevens wordt verleend door de nationale wetgeving van de lidstaat die deze ontvangt.

2. De in lid 1 bedoelde gegevens mogen enkel aan de in artikel 16 van Richtlijn 76/308/EEG bedoelde personen en autoriteiten worden verstrekt.

Dergelijke gegevens mogen worden gebruikt in het kader van gerechtelijke of administratieve procedures die worden ingeleid met het oog op de invordering van bijdragen, rechten en belastingen alsmede voor andere in artikel 2 van Richtlijn 76/308/EEG bedoelde maatregelen.

Door de autoriteit voor veiligheidsaccreditatie van de Europese Commissie geaccrediteerde personen hebben slechts toegang tot deze gegevens voorzover zulks voor het beheer, het onderhoud en de ontwikkeling van het CCN/CSI-netwerk noodzakelijk is.

3. Indien de bevoegde autoriteiten van de lidstaten gebruikmaken van systemen voor elektronische gegevensuitwisseling nemen zij de nodige maatregelen om er voor te zorgen dat voor alle uitwisselingen van gegevens machtiging wordt verleend.

Artikel 24

Inlichtingen en andere gegevens worden door de aangezochte autoriteit aan de verzoekende autoriteit medegedeeld in de officiële taal of één van de officiële talen van de lidstaat van de aangezochte autoriteit of in een andere tussen de verzoekende en de aangezochte autoriteit overeengekomen taal.

HOOFDSTUK VI

ONTVANKELIJKHEID EN AFWIJZING VAN VERZOEKEN OM BIJSTAND

Artikel 25

1. De verzoekende autoriteit kan een verzoek om bijstand indienen voor een of verscheidene schuldvorderingen ten aanzien van één en dezelfde persoon.

2. Er kan geen verzoek om bijstand worden ingediend wanneer het totale bedrag van de betrokken schuldvordering of schuldvorderingen als bedoeld in artikel 2 van Richtlijn 76/308/EEG minder dan 1 500 EUR bedraagt.

Artikel 26

Indien de aangezochte autoriteit overeenkomstig artikel 14, eerste alinea, van Richtlijn 76/308/EEG besluit een verzoek om bijstand af te wijzen, geeft zij de verzoekende autoriteit schriftelijk kennis van de redenen van haar weigering. Een dergelijke kennisgeving wordt door de aangezochte autoriteit gedaan zodra zij haar besluit heeft genomen, doch in elk geval binnen drie maanden na de datum van ontvangst van het verzoek om bijstand.

HOOFDSTUK VII

VERGOEDINGSREGELINGEN

Artikel 27

Elke lidstaat wijst ten minste een ambtenaar aan die gemachtigd is de in artikel 18, lid 3, van Richtlijn 76/308/EEG bedoelde vergoedingsregelingen overeen te komen.

Artikel 28

1. Indien de aangezochte autoriteit besluit om een vergoedingsregeling te verzoeken, deelt zij de verzoekende autoriteit schriftelijk mede om welke redenen zij van oordeel is dat de invordering van de schuldvordering een bijzonder probleem doet rijzen, met zeer hoge kosten gepaard gaat of verband houdt met de bestrijding van de georganiseerde misdaad.

De aangezochte autoriteit voegt bij haar kennisgeving een omstandige raming van de kosten waarvan zij vergoeding door de verzoekende autoriteit verlangt.

2. De verzoekende autoriteit bevestigt schriftelijk de ontvangst van het verzoek om vergoeding van de kosten. Zij doet dit zo spoedig mogelijk doch in elk geval binnen zeven dagen na ontvangst.

Binnen twee maanden na de datum van de kennisgeving van ontvangst van het vorengenoemde verzoek deelt de verzoekende autoriteit de aangezochte autoriteit mede of en in hoeverre zij de voorgestelde vergoedingsregeling aanvaardt.

3. Indien de verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit geen overeenstemming over een vergoedingsregeling bereiken, zet de aangezochte autoriteit de invorderingsprocedure op de normale wijze voort.

HOOFDSTUK VIII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 29

Elke lidstaat stelt de Commissie voor 15 maart van elk jaar door middel van het in bijlage IV bij de onderhavige Richtlijn opgenomen modelformulier in kennis van het gebruik dat hij van de in Richtlijn 76/308/EEG neergelegde procedures heeft gemaakt en van de in het voorafgaande kalenderjaar bereikte resultaten.

Artikel 30

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 30 april 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Indien de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 31

De Commissie deelt de maatregelen die elke lidstaat neemt voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn aan de andere lidstaten mede.

Elke lidstaat deelt de andere lidstaten en de Commissie de namen en adressen mede van de autoriteiten die voor de toepassing van deze richtlijn bevoegd zijn en van de ambtenaren die gemachtigd zijn de in artikel 18, lid 3, van Richtlijn 76/308/EEG bedoelde regelingen overeen te komen.

Artikel 32

Richtlijn 77/794/EEG wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn.

Artikel 33

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 34

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 9 december 2002.

Voor de Commissie

Frederik BOLKESTEIN

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Model voor het in artikel 4 van Richtlijn 76/308/EEG bedoelde verzoek om inlichtingen

RICHTLIJN 76/308/EEG

(Artikel 4)

(Naam van de verzoekende autoriteit, adres, telefoon-, fax- en bankrekeningnummer, enz.)

(Naam, emailadres, telefoon- en faxnummer en talenkennis van de ambtenaar die het verzoek behandelt)

.....
(Plaats en datum van verzending)

.....
(Dossiernummer van de verzoekende autoriteit)

Aan

(Bestemd voor de aangezochte autoriteit)

.....
(Naam van de aangezochte autoriteit, postbus, plaats, enz.)

VERZOEK OM INLICHTINGEN

Ondergetekende,, handelend als functionaris gemachtigd door de
(Naam en hoedanigheid)
bovenvermelde verzoekende autoriteit, verzoekt hierbij om de volgende inlichtingen overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 van Richtlijn 76/308/EEG:

Gegevens betreffende de betrokken persoon ⁽¹⁾

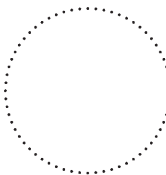
a) Voor natuurlijke personen:	Naam:	
	Geboortedatum en -plaats:	
Voor rechtspersonen:	Rechtsvorm:	Naam van de onderneming:
	Adres (bekend/vermoed (*)):	
	Hoofdschuldenaar/Medeschuldenaar/Derde houder van activa (*)	
b) Naam van de hoofdschuldenaar indien deze niet de betrokken persoon is:		
	Adres (bekend/vermoed (*)):	
c) Andere relevante gegevens betreffende vorengenoemde personen:		

Gegevens betreffende de schuldvordering(en)

- Bedrag: Hoofdsom: Intersten: Kosten: Boeten:
- Juiste aard van de schuldvordering(en):
- Uiterste invorderingsdatum:
- Andere gegevens:
- Andere aangezochte autoriteiten:

Gevraagde inlichtingen

.....
(Handtekening)

(Officieel stempel)

(*) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(!) Natuurlijk persoon of rechtspersoon.

BIJLAGE II

Model voor het in artikel 5 van Richtlijn 76/308/EEG bedoelde verzoek tot notificatie

RICHTLIJN 76/308/EEG

(Artikel 5)

(Naam van de verzoekende autoriteit, adres, telefoon-, fax- en bankrekeningnummer enz.)

(Naam, e-mailadres, telefoon- en faxnummer en talenkennis van de ambtenaar die het verzoek behandelt)

.....
(Plaats en datum van verzending)

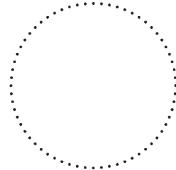
.....
(Dossiernummer van de verzoekende autoriteit)

Aan: (Naam van de aangezochte autoriteit, postbus, plaats, enz.)

(Bestemd voor de aangezochte autoriteit)

VERZOEK TOT NOTIFICATIE

Ondergetekende,, handelend als functionaris gemachtigd door de
(Naam en hoedanigheid)
bovenvermelde verzoekende autoriteit, verzoekt hierbij om notificatie, overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 76/308/EEG, van de volgende akte/beslissing (*):

Gegevens betreffende de betrokken persoon (*)	
a) Voor natuurlijke personen:	Naam: Geboortedatum - en plaats:
Voor rechtspersonen:	Rechtsvorm: Naam van de onderneming:
Adres (bekend/vermoed (*)):	
Hoofdschuldenaar/Medeschuldenaar/Derde houder van activa (*)	
b) Naam van de hoofdschuldenaar indien deze niet de betrokken persoon is:	
Adres (bekend/vermoed (*)):	
c) Andere relevante gegevens betreffende vorengenoemde personen:	
Gegevens betreffende de schuldvordering(en)	
— Aard en doel van de te notificeren akte (of beslissing):	
— Bedrag (inclusief interesten, boeten en kosten):	
— Juiste aard van de schuldvordering(en):	
— Uiterste datum voor de notificatie:	
— Andere inlichtingen:	
..... (Handtekening)	 (Officieel stempel)
(*) Doorhalen wat niet van toepassing is. (†) Natuurlijke persoon of rechtspersoon.	

VERKLARING BETREFFENDE DE NOTIFICATIE

Ondergetekende verklaart:

- dat van de akte/beslissing (*) gevoegd bij het op de voorzijde opgenomen verzoek, op (datum) kennis is gegeven aan de in genoemd verzoek bedoelde geadresseerde. De notificatie heeft als volgt plaatsgevonden (1):
- dat van de akte/beslissing (*) gevoegd bij het op de voorzijde opgenomen verzoek om de hierna vermelde redenen geen kennis kon worden gegeven aan de in genoemd verzoek bedoelde geadresseerde (*):

.....
(Datum)

.....
(Handtekening)

(Officieel stempel)

(*) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(1) Nauwkeurig vermelden of de notificatie aan de geadresseerde persoonlijk of op andere wijze is gedaan.

BIJLAGE III

Model voor een verzoek tot invordering of om conservatoire maatregelen bedoeld in de artikelen 6 en 13 van Richtlijn 76/308/EEG**RICHTLIJN 76/308/EEG****(Artikelen 6 tot 13)**

(Naam van de verzoekende autoriteit, adres, telefoon-, fax- en bankrekeningnummer, enz.)

(Naam, e-mailadres, telefoon- en faxnummer en talenkennis van de functionaris die het verzoek behandelt)

.....
(Plaats en datum van verzending)

.....
(Dossiernummer van de verzoekende autoriteit)

Aan

.....
(Naam van de aangezochte autoriteit, postbus, plaats, enz.)
.....
.....

(Bestemd voor de aangezochte autoriteit)

VERZOEK TOT INVORDERING/HET NEMEN VAN CONSERVATOIRE MAATREGELEN (*)

Ondergetekende,, handelend als functionaris gemachtigd door de
(Naam en functie)
hierboven vermelde verzoekende autoriteit, verzoekt hierbij om:

- invordering van de schuldvordering(en) waarop de bijgaande executoriale titel betrekking heeft, overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 van Richtlijn 76/308/EEG; de voorwaarden van artikel 7, lid 2, onder a) en b), zijn vervuld (*);
- conservatoire maatregelen overeenkomstig de bepalingen van artikel 13 van Richtlijn 76/308/EEG, ten aanzien van de hieronder genoemde persoon inzake de schuldvordering(en) van de bijgevoegde executoriale titel; ik voeg hierbij een met redenen omkleed verzoek (*).

Gelieve het volledige bedrag van de schuldvordering over te maken op:

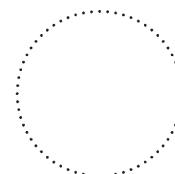
.....
(Bankrekeningnummer)

.....
(Naam en adres van de rekeninghouder)

.....
(Referentienummer van de betaling)

Betaling in gedeelten is mogelijk zonder nader overleg/uitsluitend mogelijk na overleg/niet mogelijk (*)

.....
(Handtekening)

(Officieel stempel)

Informatie betreffende de betrokken persoon ⁽¹⁾		
a) Voor natuurlijke personen:	Naam:	
	Geboortedatum en -plaats:	
Voor rechtspersonen:	Rechtsvorm:	Naam van de onderneming:
Adres (bekend/vermoed (*)):		
Hoofdschuldenaar/Medeschuldenaar/Derde houder van activa (*)		
b) Naam van de hoofdschuldenaar indien deze niet de betrokken persoon is:		
Adres (bekend/vermoed (*)):		
c) Andere relevante gegevens betreffende vorengenoemde personen:		
d) Andere terzake dienende informatie:		
(Alle andere bijzonderheden betreffende de vorengenoemde personen)		
(*) Doorhalen wat niet van toepassing is.		
(1) Natuurlijke persoon of rechtspersoon.		

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 18 november 2002

waarbij de lidstaten worden gemachtigd in het belang van de Europese Gemeenschap het Internationaal Verdrag van 1996 inzake aansprakelijkheid en vergoeding voor schade in samenhang met het vervoer over zee van gevaarlijke en schadelijke stoffen (HNS-verdrag) te bekrachtigen of tot dit verdrag toe te treden

(2002/971/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 61, onder c), artikel 67, lid 1, en artikel 300, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het Internationaal Verdrag van 1996 inzake aansprakelijkheid en vergoeding voor schade in samenhang met het vervoer over zee van gevaarlijke en schadelijke stoffen („HNS-verdrag”) beoogt personen die schade ondervinden van verliezen, lozingen en lekkage van gevaarlijke en schadelijke stoffen tijdens het vervoer over zee, van een passende, snelle en doeltreffende vergoeding te verzekeren. Het HNS-verdrag vult een belangrijke leemte op in de internationale regelgeving betreffende de aansprakelijkheid bij verontreiniging op zee.

(2) De artikelen 38, 39 en 40 van het HNS-verdrag raken aan het afgeleide recht van de Gemeenschap ter zake van de rechterlijke bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen, als neergelegd in Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽³⁾.

(3) De Gemeenschap heeft derhalve uitsluitende bevoegdheid wat de artikelen 38, 39 en 40 van het HNS-verdrag betreft, voorzover dat verdrag afbreuk doet aan de bij Verordening (EG) nr. 44/2001 vastgestelde voorschriften. De lidstaten blijven bevoegd voor de onder het HNS-verdrag vallende aangelegenheden die niet het Gemeenschapsrecht raken.

(4) Krachtens het HNS-verdrag kunnen slechts soevereine staten partij bij dit verdrag worden; er is op korte termijn ook geen uitzicht op heropening van de onderhandelingen om rekening te houden met de bevoegdheid van de Gemeenschap terzake. De Gemeenschap kan daarom op dit ogenblik het HNS-verdrag niet ondertekenen of bekrachtigen. Bovendien is er ook geen mogelijkheid dat de Gemeenschap over afzienbare tijd tot het verdrag toetreedt.

(5) Het HNS-verdrag is van bijzonder belang omdat daardoor — gelet op de belangen van de Gemeenschap en de lidstaten — de slachtoffers beter kunnen worden beschermd in de internationale regelgeving inzake de aansprakelijkheid bij verontreiniging op zee, hetgeen in het verlengde ligt van de toepassing van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee.

(6) De materieelrechtelijke voorschriften van het bij het HNS-verdrag ingestelde systeem vallen onder de bevoegdheden van de lidstaten, en alleen de bepalingen inzake rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen zijn aangelegenheden die uitsluitend onder de communautaire bevoegdheid ressorteren. In het licht van voorwerp en doel van het HNS-verdrag kan het aanvaarden van de bepalingen van het verdrag die onder de bevoegdheid van de Gemeenschap vallen, niet los worden gezien van de bepalingen die onder de bevoegdheden van de lidstaten ressorteren.

⁽¹⁾ PB C 51 E van 26.2.2002, blz. 370.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 11 juni 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB L 12 van 16.1.2001, blz. 1.

- (7) Het is derhalve dienstig dat de Raad de lidstaten machtigt het HNS-verdrag in het belang van de Gemeenschap onder de in deze beschikking vastgestelde voorwaarden te bekrachtigen of tot het verdrag toe te treden.
- (8) De lidstaten zouden hun procedures ter bekrachtiging van of toetreding tot het HNS-verdrag in het belang van de Gemeenschap binnen redelijke termijn moeten afronden. De lidstaten moeten elkaar informeren over de stand van hun bekrachtigings- of toetredingsprocedures om de nederlegging van hun instrumenten voor de bekrachtiging van of toetreding tot het verdrag voor te bereiden.
- (9) Het Verenigd Koninkrijk en Ierland nemen deel aan de aanneming en toepassing van deze beschikking.
- (10) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het protocol betreffende de positie van Denemarken, dat gehecht is aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze beschikking. Deze beschikking is bijgevolg niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Onverminderd de huidige bevoegdheden van de Europese Gemeenschap op dit gebied, machtigt de Raad de lidstaten om in het belang van de Gemeenschap het HNS-verdrag onder de in de volgende artikelen vastgestelde voorwaarden te bekrachtigen of tot dit verdrag toe te treden.
2. De tekst van het HNS-verdrag is aan deze beschikking gehecht.
3. In deze beschikking worden onder „lidstaat” alle lidstaten verstaan, met uitzondering van Denemarken.

Artikel 2

Wanneer zij het HNS-verdrag bekrachtigen of tot het verdrag toetreden, leggen de lidstaten de volgende verklaring af:

„Wanneer ze door een gerecht van (...) ⁽¹⁾ zijn gegeven, worden beslissingen over zaken die onder het verdrag vallen, erkend en ten uitvoer gelegd in (...) ⁽²⁾ overeenkomstig de toepasselijke interne communautaire regelgeving terzake. (*)”.

Artikel 3

1. De lidstaten doen het nodige om de instrumenten voor de bekrachtiging van of toetreding tot het HNS-verdrag binnen redelijke termijn neder te leggen bij de secretaris-generaal van de Internationale Maritieme Organisatie, zo mogelijk voor 30 juni 2006.
2. De lidstaten stellen de Raad en de Commissie voor 30 juni 2004 in kennis van de datum waarop hun bekrachtigings- of toetredingsprocedures waarschijnlijk voltooid zullen zijn.
3. De lidstaten streven ernaar elkaar te informeren over de stand van hun bekrachtigings- of toetredingsprocedures.

Artikel 4

Bij de bekrachtiging van of toetreding tot het HNS-verdrag stellen de lidstaten de secretaris-generaal van de Internationale Maritieme Organisatie er schriftelijk van in kennis dat de bekrachtiging of toetreding in overeenstemming met deze beschikking is geschied.

Artikel 5

De lidstaten zorgen er zo spoedig mogelijk voor om het HNS-verdrag te wijzigen, zodat de Gemeenschap partij bij dit verdrag kan worden.

Gedaan te Brussel, 18 november 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

P. S. MØLLER

⁽¹⁾ Alle lidstaten waarop deze beschikking van toepassing is behalve de lidstaat die de verklaring aflegt, alsmede Denemarken.

⁽²⁾ De lidstaat die de verklaring aflegt.

^(*) Deze regelgeving is thans vastgelegd in Verordening (EG) nr. 44/2001.

BIJLAGE

(VERTALING)

INTERNATIONAAL VERDRAG VAN 1996 INZAKE AANSPRAKELIJKHEID EN VERGOEDING VOOR SCHADE IN SAMENHANG MET HET VERVOER OVER ZEE VAN GEVAARLIJKE EN SCHADELIJKE STOFFEN

DE STATEN DIE PARTIJ ZIJN BIJ DIT VERDRAG,

ZICH BEWUST van de gevaren verbonden aan het wereldwijde vervoer over zee van gevaarlijke en schadelijke stoffen;

OVERTUIGD van de noodzaak waarborgen te scheppen voor een passende, onverwijlde en doeltreffende vergoeding aan personen die schade lijden door voorvallen in samenhang met het vervoer over zee van deze stoffen;

DE WENS KOESTEREND eenvormige internationale regels en procedures aan te nemen voor het nemen van beslissingen in kwesties van aansprakelijkheid en het verschaffen van een vergoeding in zodanige gevallen;

OVERWEGENDE dat de economische gevolgen van de schade veroorzaakt door het vervoer over zee van gevaarlijke en schadelijke stoffen dienen te worden gedragen door de gezamenlijke maritieme sector en de betrokken ladingbelanghebbers,

ZIJN het volgende OVEREENGEKOMEN:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Begripsomschrijvingen*Artikel 1*

Voor de toepassing van dit Verdrag:

1. wordt onder „schip” verstaan: alle zeeschepen en zeegaande vaartuigen van welk type ook;
2. wordt onder „persoon” verstaan: iedere natuurlijke of rechtspersoon of maatschap, alsmede ieder publiekrechtelijk of privaatrechtelijk lichaam, al dan niet rechtspersoonlijkheid bezittend, met inbegrip van een staat of zijn staatsrechtelijke onderdelen;
3. wordt onder „eigenaar” verstaan: de persoon of personen die als eigenaar van het schip zijn geregistreerd of, indien er geen registratie heeft plaatsgevonden, de persoon of personen die het schip in eigendom hebben. Indien evenwel een schip eigendom is van een staat en geëxploiteerd wordt door een maatschappij die in die staat geregistreerd staat als de exploitant van het schip, betekent „eigenaar” een zodanige maatschappij;
4. wordt onder „ontvanger” verstaan hetzij:
 - a) de persoon die feitelijk de bijdragende lading ontvangt die wordt gelost in de havens en terminals van een staat die partij is, met dien verstande dat indien ten tijde van de ontvangst de persoon die de lading feitelijk ontvangt, optreedt als lasthebber voor een ander die onder de rechtsbevoegdheid valt van een staat die partij is, de principaal wordt geacht de ontvanger te zijn, mits de lasthebber aan het HNS-Fonds de identiteit van de lastgever bekend maakt; of
 - b) de persoon in de staat die partij is, die in overeenstemming met de nationale wetgeving van die staat wordt geacht de ontvanger te zijn van de bijdragende lading die wordt gelost in de havens en terminals van een staat die partij is, met dien verstande dat het totaal van de in overeenstemming met de desbetreffende nationale wetgeving ontvangen bijdragende lading wezenlijk dezelfde is als die welke onder a) zou zijn ontvangen;
5. wordt onder „gevaarlijke en schadelijke stoffen” (HNS) verstaan:
 - a) alle onder i) tot en met vii) genoemde stoffen, materialen en artikelen die als lading aan boord van een schip worden vervoerd:
 - i) de in bulk vervoerde oliën genoemd in bijlage I, aanhangsel I, van het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen, zoals aangepast bij het daarbij behorende Protocol van 1978, zoals gewijzigd;

- ii) de in bulk vervoerde schadelijke vloeistoffen genoemd in bijlage II, aanhangsel II, van het Internationaal Verdrag van 1973 ter voorkoming van verontreiniging door schepen, zoals aangepast bij het daarbij behorende Protocol van 1978, zoals gewijzigd, en de voorlopig geklasseerde stoffen en combinaties van stoffen die overeenkomstig voorschrift 3.4 vallen in de verontreinigingscategorieën A, B, C of D van deze bijlage II;
 - iii) de in bulk vervoerde gevaarlijke vloeistoffen genoemd in hoofdstuk 17 van de „International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Dangerous Chemicals in Bulk, 1983”, zoals gewijzigd, en de gevaarlijke producten waarvoor passende voorlopige voorwaarden voor het vervoer zijn voorgeschreven door de betrokken Administratie en havenadministraties in overeenstemming met punt 1.1.3 van deze Code;
 - iv) de gevaarlijke en schadelijke stoffen, materialen en artikelen in verpakte vorm, bedoeld in de „International Maritime Dangerous Goods Code”, zoals gewijzigd;
 - v) de vloeibare gassen genoemd in hoofdstuk 19 van de „International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk, 1983”, zoals gewijzigd, en de producten waarvoor passende voorlopige voorwaarden voor het vervoer zijn voorgeschreven door de betrokken administratie en havenadministraties in overeenstemming met punt 1.1.6 van deze Code;
 - vi) in bulk vervoerde vloeibare stoffen met een vlampunt van ten hoogste 60 °C (gemeten door middel van een gesloten-bekerproef);
 - vii) vaste materialen in bulk die de gevaarlijke chemische eigenschappen bezitten bedoeld in bijlage B van de „Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes”, zoals gewijzigd, voorzover op deze stoffen eveneens de bepalingen van de „International Maritime Dangerous Goods Code” van toepassing zijn wanneer deze in verpakte vorm worden vervoerd; en
- b) resten van eerder in bulk vervoerde stoffen genoemd in a), i) tot en met iii) en v) tot en met vii) hierboven;
6. wordt onder „schade” verstaan:
- a) overlijden of lichamelijk letsel, aan boord van of buiten het schip dat de gevaarlijke en schadelijke stoffen vervoert en door deze stoffen veroorzaakt;
 - b) verlies of beschadiging van zaken, buiten het schip dat de gevaarlijke en schadelijke stoffen vervoert en door deze stoffen veroorzaakt;
 - c) verlies of schade door milieuvervuiling veroorzaakt door de gevaarlijke en schadelijke stoffen, met dien verstande dat de vergoeding voor andere schade aan het milieu dan winstderving ten gevolge van deze schade, wordt beperkt tot de kosten van redelijke maatregelen tot herstel die daadwerkelijk zijn genomen of zullen worden genomen; en
 - d) de kosten van preventieve maatregelen, alsmede verlies of schade veroorzaakt door zodanige maatregelen.
- Indien het redelijkerwijs niet mogelijk is de door de gevaarlijke en schadelijke stoffen veroorzaakte schade te onderscheiden van de door andere factoren veroorzaakte schade, wordt alle schade geacht te zijn veroorzaakt door de gevaarlijke en schadelijke stoffen, behalve indien en voorzover de door andere factoren veroorzaakte schade van de in artikel 4, derde lid, bedoelde soort is.
- In dit lid wordt onder „door deze stoffen veroorzaakt” verstaan veroorzaakt door de gevaarlijke of schadelijke aard van de stoffen;
7. wordt onder „preventieve maatregelen” verstaan alle na het voorval door een persoon genomen redelijke maatregelen ter voorkoming of beperking van schade;
8. wordt onder „voorval” verstaan elk feit of elke opeenvolging van feiten met dezelfde oorzaak, waardoor schade wordt veroorzaakt of waardoor een ernstige en onmiddellijke dreiging ontstaat dat schade zal worden veroorzaakt;
9. wordt onder „vervoer over zee” verstaan het tijdvak vanaf het moment waarop de gevaarlijke en schadelijke stoffen bij het laden in enig deel van de voorzieningen van het schip binnenkomen tot aan het moment waarop deze stoffen bij het lossen in enig deel van de voorzieningen van het schip niet meer aanwezig zijn. Indien geen voorzieningen van het schip worden gebruikt, begint respectievelijk eindigt dit tijdvak wanneer de gevaarlijke en schadelijke stoffen de reling van het schip passeren;
10. wordt onder „bijdragende lading” verstaan alle gevaarlijke en schadelijke stoffen die als lading over zee worden vervoerd naar een haven of terminal op het grondgebied van een staat die partij is en in die staat wordt gelost. Lading in doorvoer die gedurende het vervoer van de oorspronkelijke laadhaven of laadterminal naar de haven of terminal van uiteindelijke bestemming rechtstreeks of via een haven of terminal geheel of ten dele wordt overgeladen van het ene in het andere schip, wordt uitsluitend ten aanzien van de ontvangst op de uiteindelijke bestemming beschouwd als bijdragende lading;
11. wordt onder „HNS-Fonds” verstaan het ingevolge artikel 13 gevormde Internationale Fonds voor Gevaarlijke en Schadelijke Stoffen;
12. wordt onder „rekeneenheid” verstaan het bijzondere trekkingsrecht als vastgesteld door het Internationaal Monetair Fonds;

13. wordt onder „staat van registratie van het schip” verstaan ten aanzien van geregistreerde schepen: de staat waarin het schip is geregistreerd, en ten aanzien van niet-geregistreerde schepen: de staat onder welks vlag het schip bevoegd is te varen;
14. wordt onder „terminal” verstaan elke locatie voor de opslag van gevaarlijke en schadelijke stoffen ontvangen na vervoer over water, daaronder begrepen elke buitengaats gelegen voorziening die door middel van een pijpleiding of anderszins met deze locatie is verbonden;
15. wordt onder „directeur” verstaan de directeur van het HNS-Fonds;
16. wordt onder „organisatie” verstaan de Internationale Maritieme Organisatie;
17. wordt onder „secretaris-generaal” verstaan de secretaris-generaal van de organisatie.

Bijlagen

Artikel 2

De bijlagen bij dit Verdrag maken in hun geheel onderdeel uit van dit Verdrag.

Toepassingsgebied

Artikel 3

Dit Verdrag is uitsluitend van toepassing:

- a) op schade veroorzaakt op het grondgebied, de territoriale zee daaronder begrepen, van een staat die partij is;
- b) op schade door milieuvervuiling veroorzaakt binnen de exclusieve economische zone van een staat die partij is, vastgesteld overeenkomstig het internationale recht, of, indien een staat die partij is een zodanige zone niet heeft vastgesteld, binnen een gebied buiten en grenzend aan de territoriale zee van die staat, door die staat vastgesteld overeenkomstig het internationale recht en zich niet verder uitstrekkend dan 200 zeemijl van de basislijnen waarvandaan de breedte van zijn territoriale zee wordt gemeten;
- c) op schade, anders dan schade voor milieuvervuiling, veroorzaakt buiten het grondgebied, met inbegrip van de territoriale zee, van iedere staat, indien deze schade is veroorzaakt door een stof vervoerd aan boord van een schip dat is geregistreerd in een staat die partij is of, in geval van een niet-geregistreerd schip, aan boord van een schip dat bevoegd is de vlag te voeren van een staat die partij is; en
- d) op preventieve maatregelen, waar ook genomen.

Artikel 4

1. Dit Verdrag is van toepassing op vorderingen, anders dan vorderingen uit hoofde van een overeenkomst tot het vervoer van goederen en passagiers, wegens schade voortvloeiende uit het vervoer van gevaarlijke en schadelijke stoffen over zee.
2. Dit Verdrag is niet van toepassing voorzover de bepalingen ervan onverenigbaar zijn met het recht dat toepasselijk is op arbeidsongevallen of met betrekking tot een stelsel voor sociale zekerheid.
3. Dit Verdrag is niet van toepassing:
 - a) op schade door verontreiniging zoals omschreven in het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1969, zoals gewijzigd, ongeacht of ten aanzien van die schade wel of geen schadevergoeding verschuldigd is ingevolge dat Verdrag; en
 - b) op schade veroorzaakt door radioactieve materialen van klasse 7 bedoeld in de „International Maritime Dangerous Goods Code”, zoals gewijzigd, of in aanhangsel B van de „Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes”, zoals gewijzigd.
4. Behoudens het bepaalde in het vijfde lid, zijn de bepalingen van dit Verdrag niet van toepassing op oorlogsschepen, ondersteuningsschepen van de marine of andere schepen die toebehoren aan of geëxploiteerd worden door een staat en die in de betrokken periode uitsluitend worden gebruikt in overheidsdienst voor andere dan handelsdoeleinden.
5. Een staat die partij is kan besluiten dit Verdrag toe te passen op zijn oorlogsschepen of andere schepen bedoeld in het vierde lid, in welk geval hij de secretaris-generaal hiervan kennis geeft onder vermelding van de voorwaarden en modaliteiten van deze toepassing.
6. Met betrekking tot schepen die toebehoren aan een staat die partij is en die worden gebruikt voor handelsdoeleinden, kan elke staat voor de in artikel 38 bedoelde gerechtelijke instanties worden gedaagd en ziet elke staat af van verdediging op grond van zijn status als soevereine staat.

Artikel 5

1. Een staat kan op het tijdstip van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van, respectievelijk toetreding tot dit Verdrag, of op enig tijdstip daarna verklaren dat dit Verdrag niet van toepassing is op schepen:
 - a) met een brutotonnage van ten hoogste 200 ton; en
 - b) die uitsluitend gevaarlijke en schadelijke stoffen in verpakte vorm vervoeren; en
 - c) terwijl zij reizen tussen havens of installaties van die staat.
2. Wanneer twee naburige staten overeenkomen dat dit Verdrag eveneens niet van toepassing is op schepen als bedoeld in het eerste lid, onder a) en b), wanneer zij reizen tussen havens of installaties van die staten, kunnen de betrokken staten verklaren dat de uitsluiting van de toepassing van dit Verdrag ingevolge het eerste lid eveneens betrekking heeft op de in dit lid bedoelde schepen.
3. Elke staat die een verklaring ingevolge het eerste of tweede lid heeft afgelegd, kan deze verklaring te allen tijde intrekken.
4. Een verklaring ingevolge het eerste of tweede lid, alsmede de intrekking daarvan ingevolge het derde lid, worden nedergelegd bij de secretaris-generaal die hiervan, na de inwerkingtreding van dit Verdrag, mededeling doet aan de directeur.
5. Wanneer een staat een verklaring ingevolge het eerste of tweede lid heeft afgelegd en deze niet heeft ingetrokken, worden de gevaarlijke en schadelijke stoffen die worden vervoerd aan boord van schepen waarop dat lid van toepassing is, niet beschouwd als bijdragende lading voor de toepassing van de artikelen 18 en 20, artikel 21, vijfde lid, en artikel 43.
6. Het HNS-Fonds is niet gehouden een vergoeding te betalen vanwege schade veroorzaakt door stoffen vervoerd door een schip waarop het Verdrag krachtens een ingevolge het eerste of tweede lid gedane verklaring niet van toepassing is, voorzover:
 - a) de schade bedoeld in artikel 1, zesde lid, onder a), b) of c), is veroorzaakt:
 - i) op het grondgebied, met inbegrip van de territoriale zee, van de staat die de verklaring heeft gedaan, of in het geval van naburige staten die een verklaring ingevolge het tweede lid hebben gedaan, van elk van hen; of
 - ii) in de exclusieve economische zone, of in een gebied bedoeld in artikel 3, onder b), van de onder i) bedoelde staat of staten;
 - b) de schade de maatregelen omvat die zijn genomen ter voorkoming of beperking van deze schade.

Verplichtingen van staten die partij zijn*Artikel 6*

Elke staat die partij is, draagt er zorg voor dat iedere verplichting ingevolge dit Verdrag wordt nagekomen en neemt de nodige maatregelen krachtens zijn wetgeving, met inbegrip van het opleggen van de door hem noodzakelijk geachte sancties, teneinde de daadwerkelijke nakoming van een verplichting te verwezenlijken.

HOOFDSTUK II

AANSPRAKELIJKHEID**Aansprakelijkheid van de eigenaar***Artikel 7*

1. De eigenaar op het tijdstip van een voorval is, behoudens het bepaalde in het tweede en derde lid van dit artikel, aansprakelijk voor schade veroorzaakt door gevaarlijke en schadelijke stoffen in verband met het vervoer daarvan over zee aan boord van het schip, met dien verstande dat indien het voorval bestaat uit een opeenvolging van feiten met dezelfde oorsprong, de eigenaar op het tijdstip van het eerste feit aansprakelijk is.
2. De eigenaar is niet aansprakelijk indien hij bewijst dat:
 - a) de schade het gevolg is van een oorlogshandeling, vijandelijkheden, burgeroorlog, opstand of een natuurverschijnsel van een uitzonderlijke, onvermijdelijke en onweerstaanbare aard; of
 - b) de schade geheel en al werd veroorzaakt door een handelen of nalaten van een derde, met het opzet schade te veroorzaken; of
 - c) de schade geheel en al werd veroorzaakt door onzorgvuldigheid of een andere onrechtmatige handeling van een regering of andere autoriteit, verantwoordelijk voor het onderhoud van lichten of andere hulpmiddelen bij de navigatie, in de uitoefening van die functie; of

- d) het nalaten door de vervoerder of enige andere persoon om gegevens te verstrekken omtrent de gevaarlijke en schadelijke aard van de vervoerde stoffen hetzij:
- i) geheel of ten dele de schade heeft veroorzaakt; of
 - ii) heeft geleid tot het niet afsluiten door de eigenaar van de in artikel 12 bedoelde verzekering;

mits noch de eigenaar, noch diens ondergeschikten of lasthebbers kennis hadden of redelijkerwijs hadden moeten hebben van de schadelijke en gevaarlijke aard van de vervoerde stoffen.

3. Indien de eigenaar bewijst dat de schade geheel of ten dele het gevolg is van een handelen of nalaten van de persoon die de schade heeft geleden, met het opzet schade te veroorzaken, of van de nalatigheid van die persoon, kan de eigenaar geheel of ten dele worden ontheven van de aansprakelijkheid tegenover die persoon.

4. Geen vordering tot vergoeding van schade kan tegen de eigenaar worden ingesteld anders dan in overeenstemming met dit Verdrag.

5. Behoudens het bepaalde in het zesde lid, kan geen vordering tot schadevergoeding, al dan niet op basis van dit Verdrag, worden ingesteld tegen:

- a) de ondergeschikten of lasthebbers van de eigenaar of de bemanningsleden;
- b) de loods of enige andere persoon die, zonder bemanningslid te zijn, diensten voor het schip verricht;
- c) elke bevrachter (ongeacht zijn benaming, met inbegrip van een rompbevrachter), manager of exploitant van het schip;
- d) elke persoon die met de instemming van de eigenaar of in opdracht van een bevoegde openbare autoriteit hulpverleningswerkzaamheden verricht;
- e) elke persoon die preventieve maatregelen neemt; en
- f) de ondergeschikten of lasthebbers van de onder c), d) en e) genoemde personen,

tenzij de schade het gevolg is van hun persoonlijk handelen of nalaten, begaan hetzij met het opzet zodanige schade te veroorzaken, hetzij roekeloos en in de wetenschap dat zodanige schade er waarschijnlijk uit zou voortvloeien.

6. Geen enkele bepaling van dit Verdrag doet afbreuk aan enig verhaalsrecht van de eigenaar tegenover derden, met inbegrip van, doch niet beperkt tot, de verzender of de ontvanger van de stof die de schade heeft veroorzaakt, of de in het vijfde lid bedoelde personen.

Voorvallen waarbij twee of meer schepen zijn betrokken

Artikel 8

1. Wanneer de schade het gevolg is van een voorval waarbij twee of meer schepen zijn betrokken die beide gevaarlijke en schadelijke stoffen vervoeren, is elke eigenaar, tenzij deze ingevolge artikel 7 van zijn aansprakelijkheid is ontheven, aansprakelijk voor de schade. De eigenaren zijn hoofdelijk aansprakelijk voor alle schade die redelijkerwijs niet te scheiden is.

2. Eigenaren kunnen zich evenwel beroepen op de beperkingen van de aansprakelijkheid die op elk van hen krachtens artikel 9 van toepassing zijn.

3. Geen enkele bepaling van dit artikel doet afbreuk aan enig verhaalsrecht van een eigenaar tegenover een andere eigenaar.

Beperking van de aansprakelijkheid

Artikel 9

1. De eigenaar van een schip is gerechtigd de aansprakelijkheid krachtens dit Verdrag te beperken tot een totaalbedrag per voorval dat als volgt wordt berekend:

- a) 10 miljoen rekeneenheden voor een schip van ten hoogste 2 000 tonnage-eenheden; en
- b) voor een schip met een hoger tonnage, in aanvulling op het onder a) genoemde bedrag:
 - voor elke tonnage-eenheid tussen 2 001 en 50 000 tonnage-eenheden: 1 500 rekeneenheden;
 - voor elke tonnage-eenheid boven 50 000 tonnage-eenheden: 360 rekeneenheden;

met dien verstande dat het totaalbedrag in geen geval meer kan zijn dan 100 miljoen rekeneenheden.

2. De eigenaar kan zijn aansprakelijkheid uit hoofde van dit Verdrag niet beperken, indien wordt bewezen dat de schade het gevolg is van zijn persoonlijk handelen of nalaten, begaan hetzij met het opzet zodanige schade te veroorzaken, hetzij roekeloos en in de wetenschap dat zodanige schade er waarschijnlijk uit zou voortvloeien.
3. Teneinde zich te kunnen beroepen op de in het eerste lid bedoelde beperking, vormt de eigenaar een fonds ten bedrage van het maximum van de aansprakelijkheid ingevolge het eerste lid bij de rechterlijke of andere bevoegde autoriteit van een van de staten die partij zijn en binnen het grondgebied waarvan een vordering op grond van artikel 38 wordt ingesteld, of, indien geen vordering wordt ingesteld, bij enige rechterlijke of andere bevoegde autoriteit van een van de staten die partij zijn en binnen het grondgebied waarvan een vordering op grond van artikel 38 kan worden ingesteld. Het fonds kan worden gevormd door het storten van de geldsom of door het stellen van een bankgarantie of andere garantie die aanvaardbaar is volgens de wetgeving van de staat die partij is en waar het fonds wordt gevormd en welke door de rechterlijke of andere bevoegde autoriteit genoegzaam wordt geacht.
4. Onverminderd het bepaalde in artikel 11 wordt het fonds onder de schuldeisers verdeeld in verhouding tot de bedragen van hun vastgestelde vorderingen.
5. Indien vóór de verdeling van het fonds de eigenaar of een van zijn ondergeschikten of lasthebbers, of een persoon die hem een verzekering of andere zekerheid heeft verschafft, in verband met het voorval schadevergoeding heeft betaald, treden deze personen bij wege van subrogatie, tot het bedrag dat zij hebben betaald, in de rechten die de door hen schadeloos gestelde persoon op grond van dit Verdrag zou hebben gehad.
6. Het recht van subrogatie, bedoeld in het vijfde lid, kan ook worden uitgeoefend door andere dan de daarin genoemde personen met betrekking tot enige schadevergoeding die zij mochten hebben betaald, maar alleen voorzover een zodanige subrogatie is geoorloofd volgens de toepasselijke nationale wetgeving.
7. Wanneer de eigenaars of andere personen aantonen dat zij gedwongen zouden kunnen worden op een later tijdstip geheel of ten dele een bedrag aan schadevergoeding te betalen terzake waarvan zij, indien deze vergoeding zou zijn betaald vóór de verdeling van het fonds, ingevolge het vijfde en zesde lid bij wege van subrogatie rechten zouden hebben verkregen, dan kan de rechterlijke of andere bevoegde autoriteit van de staat waar het fonds is gevormd bevelen dat voorlopig een bedrag wordt terzijde gesteld dat voldoende is om het deze persoon mogelijk te maken op een later tijdstip zijn rechten tegen het fonds geldend te maken.
8. Vorderingen die betrekking hebben op door de eigenaar vrijwillig en binnen de grenzen der redelijkheid gedane uitgaven en gebrachte offers ter voorkoming of beperking van schade staan in rang gelijk met andere vorderingen op het fonds.
9. a) De in het eerste lid bedoelde bedragen worden herleid tot de nationale munteenheid op basis van de waarde van die munteenheid ten opzichte van het bijzonder trekkingsrecht op de datum van de vorming van het in het derde lid bedoelde fonds. De waarde van de nationale munteenheid, in bijzondere trekkingsrechten, van een staat die partij is en die lid is van het Internationaal Monetair Fonds, wordt berekend in overeenstemming met de methode van waardebepaling die wordt toegepast door het Internationaal Monetair Fonds op de datum in kwestie voor zijn eigen operaties en transacties. De waarde van de nationale munteenheid in bijzondere trekkingsrechten van een staat die partij is en die geen lid is van het Internationaal Monetair Fonds wordt berekend op een wijze die door die staat wordt bepaald.
b) Echter, een staat die partij is en die geen lid is van het Internationaal Monetair Fonds en waarvan de wetgeving de toepassing van het bepaalde onder a), niet toestaat, kan op het tijdstip van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring van of toetreding tot dit Verdrag of op enig tijdstip daarna verklaren dat de in letter a) genoemde rekeneenheid gelijk is aan 15 goudfrank. De in dit lid genoemde goudfrank komt overeen met vijftien en een half milligram goud van negenhonderd duizendste fijn. De herleiding van de goudfrank tot de nationale munteenheid geschiedt overeenkomstig de wetgeving van de betrokken staat.
c) De in de laatste volzin van letter a) genoemde berekening en de in letter b) genoemde herleiding geschieden op zodanige wijze dat, voorzover mogelijk, in de nationale munteenheid van de staat die partij is dezelfde werkelijke waarde wordt uitgedrukt voor de in het eerste lid bedoelde bedragen als de waarde die zou voortvloeien uit de toepassing van de eerste twee volzinnen van letter a) van het negende lid. De staten die partij zijn stellen de secretaris-generaal in kennis van hun berekeningsmethode overeenkomstig letter a) of van het resultaat van de herleiding overeenkomstig letter b), naargelang het geval, wanneer zij een akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van dit Verdrag of van de toetreding daartoe nederleggen, alsmede steeds wanneer daarin een wijziging optreedt.
10. Voor de toepassing van dit artikel is de tonnage van het schip de brutotonnage berekend overeenkomstig de voorschriften voor de meting van de tonnage vervat in bijlage 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de meting van schepen, 1969.
11. De verzekeraar of andere persoon die financiële zekerheid stelt, heeft het recht tot het vormen van een fonds in overeenstemming met dit artikel op dezelfde voorwaarden en met dezelfde rechtsgevolgen als ware het door de eigenaar gevormd. Een zodanig fonds kan zelfs worden gevormd indien, ingevolge het bepaalde in het tweede lid, de eigenaar niet gerechtigd is zijn aansprakelijkheid te beperken, maar de vorming daarvan laat dan de rechten van de schuldeisers tegenover de eigenaar onverlet.

Artikel 10

1. Indien na een voorval de eigenaar overeenkomstig artikel 9 een fonds heeft gevormd en gerechtigd is zijn aansprakelijkheid te beperken:
 - a) kan een persoon die een vordering heeft wegens schade die voortvloeit uit dat voorval, terzake van die vordering geen rechten doen gelden op andere goederen van die eigenaar; en

- b) beveelt de rechterlijke of andere bevoegde autoriteit van een staat die partij is de opheffing van een beslag, gelegd op schepen of andere goederen van de eigenaar terzake van een vordering tot vergoeding van schade voortvloeiende uit dat voorval en op overeenkomstige wijze handelen ten aanzien van enige borgtocht of andere ter voorkoming van een zodanig beslag gestelde zekerheid.
2. Het voorgaande is evenwel alleen van toepassing indien de schuldeiser toegang heeft tot de rechterlijke autoriteit die het fonds beheert en het fonds daadwerkelijk beschikbaar is tot voldoening van zijn vordering.

Overlijden en letsel

Artikel 11

Vorderingen wegens overlijden of persoonlijk letsel hebben voorrang boven andere vorderingen, behoudens voorzover het totaal van de vorderingen meer bedraagt dan tweederde van het totaalbedrag dat ingevolge artikel 9, eerste lid, is vastgesteld.

Verplichte verzekering van de eigenaar

Artikel 12

1. De eigenaar van een schip dat geregistreerd is in een staat die partij is en dat daadwerkelijk gevaarlijke en schadelijke stoffen vervoert, is gehouden een verzekering of andere financiële zekerheid, zoals een bankgarantie of een door een soortgelijke financiële instantie afgegeven garantie, in stand te houden tot dekking van zijn aansprakelijkheid voor schade ingevolge dit Verdrag, tot een bedrag gelijk aan het maximum van zijn aansprakelijkheid ingevolge het eerste lid van artikel 9.
2. Een verplicht verzekeringscertificaat houdende verklaring dat een verzekering of een andere financiële zekerheid in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag van kracht is, wordt aan elk schip afgegeven, nadat de bevoegde autoriteit van een staat die partij is heeft vastgesteld dat aan de eisen van het eerste lid is voldaan. Met betrekking tot een schip geregistreerd in een staat die partij is, wordt zulk een verplicht verzekeringscertificaat afgegeven of gewaarmerkt door de bevoegde autoriteit van de staat waar het schip is geregistreerd; met betrekking tot een schip dat niet in een staat die partij is, is geregistreerd, kan het worden afgegeven of gewaarmerkt door de bevoegde autoriteit van een staat die partij is. Dit verplichte verzekeringscertificaat heeft de vorm van het in bijlage I bedoelde model en bevat de volgende gegevens:
- naam van het schip, onderscheidingsnummer of -letters en plaats van registratie;
 - naam en adres van het hoofdkantoor van de eigenaar;
 - IMO-scheepsidentificatienummer;
 - aard en duur van de zekerheid;
 - naam en adres van het hoofdkantoor van de verzekeraar of andere persoon die de zekerheid stelt en, in voorkomend geval, het adres van het kantoor waar de verzekering is gesloten of de zekerheid is gesteld; en
 - geldigheidsduur van het certificaat, die niet langer zal zijn dan de geldigheidsduur van de verzekering of andere zekerheid.
3. Het verplichte verzekeringscertificaat wordt gesteld in de officiële taal of de officiële talen van de staat waar het wordt afgegeven. Indien de gebruikte taal noch de Engelse, noch de Franse, noch de Spaanse is, moet de tekst een vertaling in een van deze talen bevatten.
4. Het verplichte verzekeringscertificaat moet zich aan boord van het schip bevinden en een afschrift moet worden nedergelegd bij de autoriteiten die het register houden waarin het schip staat geregistreerd of, indien het schip niet in een staat die partij is staat geregistreerd, bij de autoriteit van de staat die het certificaat afgeeft of waarmerkt.
5. Een verzekering of andere financiële zekerheid voldoet niet aan de eisen van dit artikel, indien zij, om andere redenen dan het verstrijken van de geldigheidsduur van de verzekering of andere financiële zekerheid zoals vermeld in het certificaat ingevolge het tweede lid, kan vervallen alvorens drie maanden zijn verlopen sinds de datum waarop aan de autoriteiten bedoeld in het vierde lid mededeling is gedaan van haar beëindiging, tenzij binnen de bedoelde termijn het verplichte verzekeringscertificaat aan deze autoriteiten is overhandigd of een nieuw certificaat is afgegeven. Het vorenstaande is tevens van toepassing op alle wijzigingen die ten gevolge hebben dat de verzekering of zekerheid niet langer voldoet aan de eisen van dit artikel.
6. Onverminderd het in dit artikel bepaalde, stelt de staat waar het schip is geregistreerd de voorwaarden vast voor afgifte en geldigheid van het verplichte verzekeringscertificaat.
7. Verplichte verzekeringscertificaten, overeenkomstig het tweede lid afgegeven of gewaarmerkt onder het gezag van een staat die partij is, worden voor de toepassing van dit Verdrag erkend door andere staten die partij zijn, als bezittende dezelfde geldigheid als door die staten zelf afgegeven of gewaarmerkte verplichte verzekeringscertificaten, zelfs indien zij zijn afgegeven of gewaarmerkt met betrekking tot een schip dat niet is geregistreerd in een staat die partij is. Een staat die partij is kan te allen tijde verzoeken om overleg met de staat die het certificaat heeft afgegeven of gewaarmerkt, indien hij vermoedt dat de in het verplichte certificaat genoemde verzekeraar of persoon die de garantie heeft gesteld financieel niet in staat is te voldoen aan de hem door dit Verdrag opgelegde verplichtingen.

8. Vorderingen tot vergoeding van schade kunnen rechtstreeks worden ingesteld tegen de verzekeraar of andere persoon die de financiële zekerheid stelt ter dekking van de aansprakelijkheid van de eigenaar wegens schade. In dat geval kan de verweerder, zelfs indien de eigenaar niet gerechtigd is zijn aansprakelijkheid te beperken, zich beroepen op de in het eerste lid omschreven beperking van aansprakelijkheid. Hij kan zich voorts beroepen op de verweermiddelen (anders dan het faillissement of de liquidatie van de eigenaar) waarop de eigenaar zelf een beroep zou hebben kunnen doen. Voorts kan de verweerder een beroep doen op het verweer dat de schade het gevolg is van opzettelijk wangedrag van de eigenaar, maar de verweerder kan zich niet beroepen op enig ander verweermiddel dat hij zou hebben kunnen invoeren in een door de eigenaar tegen hem aangespannen rechtsgeding. De verweerder heeft steeds het recht te vorderen dat de eigenaar mede in het geding wordt betrokken.
9. Gelden uit een verzekering of andere financiële zekerheid welke ingevolge het eerste lid wordt aangehouden, zijn uitsluitend beschikbaar voor de voldoening van vorderingen ingevolge dit Verdrag.
10. Een staat die partij is staat niet toe dat onder zijn vlag varende schepen waarop dit artikel van toepassing is, voor de handelsvaart worden gebruikt, tenzij een certificaat is afgegeven ingevolge het tweede of het twaalfde lid.
11. Onverminderd het in dit artikel bepaalde, draagt elke staat die partij is er zorg voor dat in zijn nationale wetgeving wordt voorgeschreven dat verzekering of andere zekerheid tot de in het eerste lid genoemde bedragen van kracht is voor elk schip, waar ook geregistreerd, dat een haven op zijn grondgebied binnenloopt of verlaat, dan wel aankomt bij of vertrekt van een buitengaats doch binnen zijn territoriale zee gelegen [laad- of los]installatie.
12. Is met betrekking tot een schip dat in eigendom toebehoort aan een staat die partij is geen verzekering afgesloten of geen financiële zekerheid gesteld, dan zijn de desbetreffende bepalingen van dit artikel op dat schip niet van toepassing, maar het schip moet wel zijn voorzien van een verplicht verzekeringscertificaat, afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de staat waar het is geregistreerd, houdende de verklaring dat het schip eigendom is van die staat en dat de aansprakelijkheid voor het schip gedekt is binnen de grenzen van het eerste lid. Dit verplichte verzekeringscertificaat wordt zoveel mogelijk opgesteld volgens het in het tweede lid van dit artikel voorgeschreven model.

HOOFDSTUK III

VERGOEDING DOOR HET INTERNATIONAAL FONDS VOOR GEVAARLIJKE EN SCHADELIJKE STOFFEN (HNS-FONDS)

Oprichting van het HNS-Fonds

Artikel 13

1. Hierbij wordt opgericht het Internationaal Fonds voor gevaarlijke en schadelijke stoffen (HNS-Fonds), dat ten doel heeft:
- vergoeding te verschaffen voor schade in verband met het vervoer over zee van gevaarlijke en schadelijke stoffen, voorzover de bescherming die uit hoofdstuk II voortvloeit ontoereikend of niet van toepassing is; en
 - uitvoering te geven aan de in artikel 15 bedoelde bijbehorende taken.
2. Het HNS-Fonds wordt in elke staat die partij is erkend als een rechtspersoon, die ingevolge de wetgeving van die staat bevoegd is rechten en verplichtingen te aanvaarden en partij te zijn bij gedingen voor de gerechten van die staat. Elke staat die partij is erkent de directeur als wettelijk vertegenwoordiger van het HNS-Fonds.

Vergoeding

Artikel 14

1. Ter vervulling van zijn in artikel 13, eerste lid, onder a), genoemde taak, betaalt het HNS-Fonds schadevergoeding aan iedere persoon die schade heeft geleden en niet in staat is geweest een volledige en passende vergoeding van die schade te verkrijgen op grond van de bepalingen van hoofdstuk II:
- omdat geen aansprakelijkheid voor de schade bestaat op grond van hoofdstuk II;
 - omdat de eigenaar die op grond van hoofdstuk II aansprakelijk is, financieel niet in staat is volledig aan zijn verplichtingen krachtens dit Verdrag te voldoen en de financiële zekerheid, die beschikbaar mocht zijn op grond van hoofdstuk II, geen dekking geeft of niet toereikend is tot voldoening van de vorderingen tot schadevergoeding; een eigenaar wordt geacht financieel niet in staat te zijn aan zijn verplichtingen te voldoen en een financiële zekerheid wordt ontoereikend geacht, indien de persoon die de schade heeft geleden geen volledige voldoening heeft kunnen krijgen van het bedrag dat hem vergoed dient te worden op grond van hoofdstuk II, na redelijkerwijs alles te hebben gedaan om met de hem ten dienste staande juridische middelen zijn aanspraken geldend te maken;
 - omdat de schade het bedrag overtreft waartoe de aansprakelijkheid van de eigenaar beperkt is ingevolge hoofdstuk II.

2. Voor de toepassing van dit artikel worden door de eigenaar vrijwillig en binnen de grenzen der redelijkheid gedane uitgaven en getrooste opofferingen ter voorkoming of beperking van schade beschouwd als schade.
3. Het HNS-Fonds is van elke verplichting ingevolge de voorgaande leden ontheven, indien:
 - a) het bewijst dat de schade het gevolg is van een oorlogshandeling, vijandelijkheden, burgeroorlog of opstand of werd veroorzaakt door het ontsnappen of doen wegvloeien van gevaarlijke en schadelijke stoffen uit een oorlogsschip of een ander schip dat toebehoort aan of geëxploiteerd wordt door een staat en dat ten tijde van het voorval uitsluitend werd gebruikt in overheidsdienst voor andere dan handelsdoeleinden; of
 - b) de schuldeiser niet kan bewijzen dat er een redelijke waarschijnlijkheid bestaat dat de schade is veroorzaakt door een voorval waarbij een of meer schepen waren betrokken.
4. Indien het Fonds bewijst dat de schade geheel of gedeeltelijk het gevolg is van een handelen of nalaten van de persoon die de schade heeft geleden, begaan met het opzet schade te veroorzaken of van de nalatigheid van die persoon, kan het HNS-Fonds geheel of gedeeltelijk worden ontheven van zijn verplichting aan deze persoon schadevergoeding te betalen. Het Fonds is in elk geval van zijn verplichting ontheven voorzover de eigenaar ontheven zou zijn van zijn aansprakelijkheid ingevolge artikel 7, derde lid. Deze ontheffing voor het HNS-Fonds geldt echter niet met betrekking tot preventieve maatregelen.
5.
 - a) Behoudens het in dit lid onder b) bepaalde, is het totale bedrag dat door het HNS-Fonds als vergoeding ingevolge dit artikel per voorval moet worden uitgekeerd in dier voege beperkt, dat de som van dit bedrag en het bedrag dat daadwerkelijk als vergoeding ingevolge hoofdstuk II voor schade binnen het toepassingsgebied van dit Verdrag zoals bedoeld in artikel 3 is uitbetaald, niet meer bedraagt dan 250 miljoen rekeneenheden.
 - b) Het totale door het HNS-Fonds ingevolge dit artikel uit te keren bedrag voor vergoeding van schade ten gevolge van een natuurverschijnsel van een uitzonderlijke, onvermijdelijke en onweerstaanbare aard, bedraagt niet meer dan 250 miljoen rekeneenheden.
 - c) Eventuele rente-inkomsten uit een fonds dat is gevormd ingevolge artikel 9, derde lid, worden niet betrokken bij de berekening van de maximumvergoeding die door het HNS-Fonds ingevolge dit artikel moet worden uitgekeerd.
 - d) De in dit artikel bedoelde bedragen worden herleid tot de nationale munteenheid op basis van de waarde van die munteenheid ten opzichte van het bijzondere trekkingsrecht op de datum waarop de Algemene Vergadering van het HNS-Fonds beslist inzake de datum van de eerste betaling van schadevergoeding.
6. Indien het bedrag van de erkende vorderingen op het HNS-Fonds het totale bedrag dat ingevolge het vijfde lid aan vergoeding betaald moet worden te boven gaat, wordt het bedrag dat beschikbaar is op grond van dit Verdrag pondsgewijze onder alle schuldeisers verdeeld, op basis van de omvang van de erkende vorderingen. Vorderingen met betrekking tot overlijden of persoonlijk letsel hebben evenwel voorrang boven andere vorderingen, behoudens voorzover het totaal van die vorderingen meer bedraagt dan tweederde van het in het vijfde lid genoemde totale bedrag.
7. De Algemene Vergadering van het HNS-Fonds kan besluiten dat, in uitzonderlijke gevallen, een vergoeding ingevolge dit Verdrag kan worden betaald zelfs als de eigenaar geen fonds heeft gevormd overeenkomstig hoofdstuk II. In dergelijke gevallen is het bepaalde in het vijfde lid, onder d), van overeenkomstige toepassing.

Bijbehorende taken van het HNS-Fonds

Artikel 15

Teneinde zijn in artikel 13, eerste lid, onder a), bedoelde functies te vervullen heeft het HNS-Fonds de volgende taken:

- a) het behandelen van vorderingen tegen het HNS-Fonds;
- b) het opstellen van een voorlopige begroting per kalenderjaar van:

Uitgaven:

 - i) kosten en uitgaven voor de administratie van het HNS-Fonds in het desbetreffende jaar en tekorten voortvloeiend uit verrichtingen in voorgaande jaren; en
 - ii) door het HNS-Fonds in het desbetreffende jaar te verrichten betalingen;

Inkomsten:

 - iii) overschotten uit verrichtingen in de voorgaande jaren, met inbegrip van eventuele renten;
 - iv) aanvangsbijdragen die in de loop van het jaar verschuldigd worden;
 - v) jaarlijkse bijdragen die nodig mochten zijn om een sluitende begroting te krijgen; en
 - vi) andere inkomsten;
- c) het op een daartoe strekkend verzoek van een staat die partij is aanbieden van zijn goede diensten om, voorzover nodig, deze staat hulp te bieden bij het op korte termijn verkrijgen van personeel, materiaal en diensten om maatregelen te kunnen nemen ter voorkoming of vermindering van schade ten gevolge van een voorval, met betrekking tot welk op grond van dit Verdrag een beroep kan worden gedaan op het HNS-Fonds tot betaling van schadevergoeding; en

- d) kredietfaciliteiten verschaffen, op in het huishoudelijk reglement nader te bepalen voorwaarden, voor het nemen van maatregelen ter voorkoming van schade ten gevolge van een voorval, met betrekking tot welk op grond van dit Verdrag een beroep kan worden gedaan op het HNS-Fonds tot betaling van schadevergoeding.

Algemene bepalingen betreffende bijdragen

Artikel 16

1. Het HNS-Fonds heeft een algemene rekening die is onderverdeeld in sectoren.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 19, derde en vierde lid, heeft het HNS-Fonds eveneens aparte rekeningen voor:
 - a) olie zoals omschreven in artikel 1, vijfde lid, onder a), i) (olierekening);
 - b) vloeibaar aardgas van lichte koolwaterstoffen met methaan als hoofdbestanddeel (LNG) (LNG-rekening); en
 - c) vloeibaar petroleumgas van lichte koolwaterstoffen met propaan en butaan als hoofdbestanddelen (LPG) (LPG-rekening);
3. Er worden aanvansbijdragen en, indien nodig, jaarlijkse bijdragen in het HNS-Fonds gestort.
4. Bijdragen aan het HNS-Fonds worden gestort op de algemene rekening overeenkomstig artikel 18, op aparte rekeningen overeenkomstig artikel 19 en hetzij op de algemene rekening, hetzij op aparte rekeningen overeenkomstig artikel 20 of artikel 21, vijfde lid. Onverminderd het bepaalde in artikel 19, zesde lid, is de algemene rekening beschikbaar voor vergoeding van schade veroorzaakt door gevaarlijke en schadelijke stoffen die door die rekening worden gedekt, en een aparte rekening is beschikbaar voor de vergoeding van schade veroorzaakt door een gevaarlijke en schadelijke stof die door die rekening wordt gedekt.
5. Indien de hoeveelheid van een bepaalde soort bijdragende lading die door een persoon in een kalenderjaar is ontvangen op het grondgebied van een staat die partij is, de in de desbetreffende leden genoemde grens overschrijdt, wanneer deze hoeveelheid wordt opgeteld bij de hoeveelheden van dezelfde soort lading die in datzelfde jaar in diezelfde staat die partij is, zijn ontvangen door een of meer geassocieerde personen, dient deze persoon voor de toepassing van artikel 18, artikel 19, eerste lid, onder a), i), onder a), ii), en onder c), artikel 20 en artikel 21, vijfde lid, bijdragen te betalen voor de door hem werkelijk ontvangen hoeveelheid, ook al heeft deze hoeveelheid de desbetreffende grens niet overschreden.
6. Onder „geassocieerde persoon” wordt verstaan elk filiaal of elke eenheid onder hetzelfde gemeenschappelijk beheer. De vraag of een persoon onder deze begripsomschrijving valt, wordt beoordeeld naar de nationale wet van de betrokken staat.

Algemene bepalingen betreffende jaarlijkse bijdragen

Artikel 17

1. De jaarlijkse bijdragen aan de algemene rekening en aan elke aparte rekening worden alleen geheven voorzover dat nodig is ter verrichting van betalingen ten laste van de desbetreffende rekening.
2. De jaarlijkse bijdragen die ingevolge artikel 18, artikel 19 en artikel 21, vijfde lid, moeten worden betaald, worden vastgesteld door de Algemene Vergadering en worden berekend overeenkomstig deze artikelen op basis van de ontvangen of, ten aanzien van de ladingen bedoeld in artikel 19, eerste lid, onder b), geloste eenheden bijdragende lading in het voorgaande kalenderjaar of een ander, door de Algemene Vergadering vast te stellen jaar.
3. De Algemene Vergadering beslist welk totaalbedrag aan jaarlijkse bijdragen wordt geheven ten behoeve van de algemene rekening en ten behoeve van elke aparte rekening. Naar aanleiding van deze beslissing berekent de directeur ten aanzien van elke staat die partij is, voor elke persoon die overeenkomstig artikel 18, artikel 19, eerste lid, en artikel 21, vijfde lid, bijdrageplichtig is, het bedrag van de jaarlijkse bijdrage van die persoon aan elke rekening, op basis van een vastgesteld bedrag voor elke eenheid bijdragende lading die ten aanzien van die persoon gedurende het voorgaande kalenderjaar of een ander, door de Algemene Vergadering vast te stellen jaar is geregistreerd. Voor de algemene rekening wordt het bovengenoemde vastgestelde bedrag per eenheid bijdragende lading voor elke sector berekend aan de hand van de voorschriften van bijlage II van dit Verdrag. Voor elke aparte rekening wordt het bovengenoemde vastgestelde bedrag per eenheid bijdragende lading berekend door de totale jaarlijks ten behoeve van die rekening te heffen bijdrage te delen door de totale hoeveelheid aan die rekening bijdragende lading.
4. De Algemene Vergadering kan ook jaarlijkse bijdragen heffen voor administratiekosten en beslissen omtrent de omslag van die kosten over de sectoren van de algemene rekening en de aparte rekeningen.
5. De Algemene Vergadering neemt ook beslissingen omtrent de omslag over de desbetreffende rekeningen en sectoren van bedragen betaald als vergoeding voor schade veroorzaakt door twee of meer stoffen die onder verschillende rekeningen of sectoren vallen, op basis van een schatting van de mate waarin elk van de betrokken stoffen heeft bijgedragen aan de schade.

Jaarlijkse bijdragen ten gunste van de algemene rekening

Artikel 18

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 16, vijfde lid, worden ten aanzien van iedere staat die partij is betalingen ten behoeve van de algemene rekening gedaan door iedere persoon die in die staat in het voorgaande kalenderjaar of een ander door de Algemene Vergadering vast te stellen jaar een totale hoeveelheid van meer dan 20 000 ton bijdragende lading, anders dan de in artikel 19, eerste lid, bedoelde stoffen, heeft ontvangen die in de volgende sectoren vallen:

- a) vaste materialen in bulk, zoals bedoeld in artikel 1, vijfde lid, onder a), vii);
- b) de stoffen bedoeld in het tweede lid; en
- c) andere stoffen.

2. Jaarlijkse bijdragen aan de algemene rekening worden eveneens betaald door personen die ingevolge artikel 19, eerste lid, bijdrageplichtig zouden zijn geweest aan een aparte rekening indien de werking daarvan niet zou zijn uitgesteld of geschorst in overeenstemming met artikel 19. Elke aparte rekening waarvan de werking is uitgesteld of geschorst ingevolge artikel 19, vormt een aparte sector binnen de algemene rekening.

Jaarlijkse bijdragen ten gunste van aparte rekeningen

Artikel 19

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 16, vijfde lid, worden ten aanzien van elke staat die partij is jaarlijkse bijdragen betaald ten gunste van aparte rekeningen:

- a) wat betreft de olierekening:
 - i) door iedere persoon die in die staat in het voorgaande kalenderjaar, of een ander, door de Algemene Vergadering vast te stellen jaar een totale hoeveelheid van meer dan 150 000 ton bijdragende olie heeft ontvangen, zoals omschreven in artikel 1, derde lid, van het Internationaal Verdrag ter oprichting van een internationaal fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie, 1971, zoals gewijzigd, en die overeenkomstig artikel 10 van dat Verdrag bijdrageplichtig is of zou zijn aan het Internationale Fonds voor de vergoeding van schade door verontreiniging door olie; en
 - ii) door iedere persoon die in die staat in het voorgaande kalenderjaar of een ander door de Algemene Vergadering vast te stellen jaar een totale hoeveelheid van meer dan 20 000 ton andere in bulk vervoerde olie heeft ontvangen, zoals opgenomen in aanhangsel I van bijlage I van het Internationaal Verdrag inzake de voorkoming van verontreiniging door schepen, 1973, zoals aangepast door het daarbij behorende Protocol van 1978 zoals gewijzigd;
- b) wat betreft de LNG-rekening, door iedere persoon die in het voorgaande kalenderjaar of een ander door de Algemene Vergadering vast te stellen jaar, direct voorafgaand aan het lossen van een LNG-lading in een haven of terminal van die staat aanspraak kon maken op deze lading;
- c) wat betreft de LPG-rekening, door iedere persoon die in het voorgaande kalenderjaar of een ander door de Algemene Vergadering vast te stellen jaar, in die staat een totale hoeveelheid van meer dan 20 000 ton LPG heeft ontvangen.

2. Onverminderd het bepaalde in het derde lid worden de in het eerste lid bedoelde aparte rekeningen op hetzelfde tijdstip van kracht als de algemene rekening.

3. De initiële werking van een in artikel 16, tweede lid, bedoelde aparte rekening wordt uitgesteld totdat de hoeveelheden bijdragende lading met betrekking tot die rekening gedurende het voorafgaande kalenderjaar of een ander door de Algemene Vergadering vast te stellen jaar, de volgende niveaus overschrijden:

- a) 350 miljoen ton bijdragende lading wat betreft de olierekening;
- b) 20 miljoen ton bijdragende lading wat betreft de LNG-rekening; en
- c) 15 miljoen ton bijdragende lading wat betreft de LPG-rekening.

4. De Algemene Vergadering kan de werking van een aparte rekening schorsen indien:

- a) de hoeveelheden bijdragende lading ten aanzien van die rekening gedurende het voorgaande kalenderjaar onder de respectieve niveaus van het derde lid komen; of
- b) zes maanden na de datum waarop de bijdragen moesten worden betaald, het totaal van onbetaalde bijdragen ten behoeve van die rekening meer dan tien procent bedraagt van de meest recente heffing ten laste van die rekening overeenkomstig het eerste lid.

5. De Algemene Vergadering kan een ingevolge het vierde lid geschorste werking van een aparte rekening opnieuw activeren.

6. Iedere persoon die bijdrageplichtig zou zijn ten gunste van een aparte rekening waarvan de werking is uitgesteld krachtens het derde lid of is geschorst krachtens het vierde lid, betaalt ten behoeve van de algemene rekening de bijdragen die door hem verschuldigd zijn ingevolge die aparte rekening. Voor de berekening van toekomstige bijdragen vormt de uitgestelde of geschorste aparte rekening een nieuwe sector in de algemene rekening en is hierop het in bijlage II bedoelde HNS-puntensysteem van toepassing.

Aanvangsbijdragen

Artikel 20

1. Ten aanzien van elke staat die partij is, worden aanvangsbijdragen betaald, die voor elke persoon die bijdrageplichtig is overeenkomstig artikel 16, vijfde lid, de artikelen 18 en 19 en artikel 21, vijfde lid, worden berekend op basis van een vast bedrag, dat gelijk is voor de algemene rekening en elke aparte rekening, voor elke eenheid bijdragende lading die door hem in die staat is ontvangen of, in het geval van een LNG-rekening, is gelost gedurende het kalenderjaar voorafgaand aan dat, waarin dit Verdrag voor die staat in werking treedt.
2. Het in het eerste lid bedoelde vaste bedrag respectievelijk de bedoelde eenheden voor de verschillende sectoren binnen de algemene rekening alsmede voor elke aparte rekening worden door de Algemene Vergadering vastgesteld.
3. De aanvangsbijdragen worden betaald binnen drie maanden na de datum waarop het HNS-Fonds ten aanzien van elke staat die partij is facturen verstuurt aan de personen die ingevolge het eerste lid bijdrageplichtig zijn.

Verslagen

Artikel 21

1. Elke staat die partij is draagt er zorg voor, dat een persoon die ingevolge artikel 18, artikel 19, of ingevolge het vijfde lid van dit artikel verplicht is aan het Fonds bij te dragen, vermeld staat op een lijst die door de directeur in overeenstemming met de bepalingen van dit artikel wordt aangelegd en bijgehouden.
2. Tot het in het eerste lid omschreven doel deelt elke staat die partij is, op het tijdstip en de wijze als in het huishoudelijk reglement van het HNS-Fonds nader te bepalen, aan de directeur de naam en het adres mede van elke persoon die met betrekking tot die staat ingevolge artikel 18, artikel 19, of ingevolge het vijfde lid van dit artikel gehouden is bij te dragen aan het Fonds, alsmede verstrekt die staat de gegevens betreffende de ontvangen hoeveelheden bijdragende lading waarvoor die persoon bijdrageplichtig is met betrekking tot het voorgaande kalenderjaar.
3. Teneinde vast te stellen wie op een bepaald tijdstip de personen zijn die op grond van artikel 18, artikel 19, of ingevolge het vijfde lid van dit artikel bijdrageplichtig zijn en, zo nodig, te bepalen welke hoeveelheden lading in aanmerking moeten worden genomen ten aanzien van elke zodanige persoon bij het vaststellen van de door hem verschuldigde bijdrage, geldt de lijst als bewijs van de daarin vermelde gegevens totdat het tegendeel is bewezen.
4. Wanneer een staat die partij is niet aan zijn verplichtingen voldoet om van de in het tweede lid bedoelde gegevens aan de directeur mededeling te doen en zulks leidt tot een financieel verlies voor het HNS-Fonds, is die staat die partij is verplicht het HNS-Fonds hiervoor schadeloos te stellen. De Algemene Vergadering bepaalt, na aanbeveling van de directeur, of die schadeloosstelling invorderbaar is bij die staat die partij is.
5. Wat betreft bijdragende lading die van een haven of terminal van een staat die partij is wordt vervoerd naar een andere haven of terminal gelegen in diezelfde staat en daar gelost wordt, hebben de staten die partij zijn de mogelijkheid aan het HNS-Fonds een verslag voor te leggen met een jaarlijkse totale hoeveelheid voor elke rekening die alle ontvangsten van bijdragende lading dekt, met inbegrip van hoeveelheden waarvoor ingevolge artikel 16, vijfde lid, bijdragen dienen te worden betaald. De staat die partij is dient ten tijde van de verslaglegging hetzij:
 - a) het HNS-Fonds ervan in kennis te stellen dat die staat het totale bedrag voor elke rekening voor het desbetreffende jaar in de vorm van een bedrag ineens aan het HNS-Fonds zal voldoen; of
 - b) het HNS-Fonds de opdracht geven het totale bedrag voor elke rekening te heffen door individuele ontvangers of, in geval van LNG, degene die op de lading aanspraak kan maken en deze binnen het rechtsgebied van de staat die partij is lost, een factuur te zenden ten belope van het bedrag dat elk van hen verschuldigd is. Deze personen worden bepaald overeenkomstig het nationale recht van de betrokken staat.

Niet-betaling van bijdragen

Artikel 22

1. Het bedrag van achterstallige, op grond van artikel 18, 19, 20 of artikel 21, vijfde lid, verschuldigde bedragen draagt rente tegen een percentage dat in overeenstemming met het huishoudelijk reglement van het HNS-Fonds wordt bepaald, met dien verstande dat verschillende percentages kunnen worden bepaald voor verschillende omstandigheden.
2. Indien een persoon die op grond van artikel 18, 19, 20 of artikel 21, vijfde lid, bijdrageplichtig is, zijn verplichtingen ten aanzien van een zodanige bijdrage of een deel daarvan niet nakomt en achterstallig is, neemt de directeur namens het HNS-Fonds alle nodige maatregelen, met inbegrip van gerechtelijke stappen, tegen een zodanige persoon teneinde het verschuldigde bedrag te innen. Indien echter de in gebreke blijvende bijdrageplichtige kennelijk insolvent is of anderszins de omstandigheden zulks rechtvaardigen, kan de Algemene Vergadering op aanbeveling van de directeur besluiten af te zien van het nemen of vervolgen van maatregelen tegen de bijdrageplichtige.

Optionele bijdrageplicht van de staten die partij zijn

Artikel 23

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 21, vijfde lid, kan elke staat die partij is op het tijdstip van nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding of op elk tijdstip daarna verklaren dat hij verplichtingen overneemt die op grond van dit Verdrag rusten op personen die ingevolge artikel 18, 19, 20 of artikel 21, vijfde lid, gehouden zijn aan het fonds bij te dragen voor gevaarlijke en schadelijke stoffen die op het grondgebied van die staat zijn ontvangen of gelost. Deze verklaring wordt schriftelijk gedaan en vermeldt welke verplichtingen worden overgenomen.
2. Indien een verklaring als bedoeld in het eerste lid is afgelegd alvorens dit Verdrag ingevolge artikel 46 in werking treedt, dient zij te worden nedergelegd bij de secretaris-generaal; deze doet daarvan na de inwerkingtreding van dit Verdrag mededeling aan de directeur.
3. Een verklaring als bedoeld in het eerste lid die wordt afgelegd na de inwerkingtreding van dit Verdrag, dient te worden nedergelegd bij de directeur.
4. Elke staat die een verklaring heeft afgelegd overeenkomstig dit artikel, kan deze intrekken door daarvan schriftelijk kennis te geven aan de directeur. Een zodanige kennisgeving wordt drie maanden na haar ontvangst door de directeur van kracht.
5. Elke staat die door een verklaring als bedoeld in dit artikel is gebonden, doet, wanneer tegen hem voor de bevoegde rechter ten aanzien van enige verplichting als in de verklaring omschreven een geding wordt aangespannen, afstand van elk mogelijk beroep op immuniteit.

Organisatie en administratie

Artikel 24

Het HNS-Fonds heeft een Algemene Vergadering en een secretariaat dat onder leiding staat van de directeur.

De Algemene Vergadering

Artikel 25

De Algemene Vergadering wordt gevormd door alle staten die partij zijn bij dit Verdrag.

Artikel 26

De Algemene Vergadering heeft de volgende taken:

- a) het kiezen, op iedere gewone zitting, van een voorzitter en twee vice-voorzitters; dezen oefenen hun ambt uit tot de volgende gewone zitting;
- b) het vaststellen van haar eigen reglement van orde, met inachtneming van de bepalingen van dit Verdrag;
- c) het ontwikkelen en toepassen van en toezien op interne en financiële voorschriften met betrekking tot het doel van het HNS-Fonds, als omschreven in artikel 13, eerste lid, onder a), en met betrekking tot de bijbehorende taken van het HNS-Fonds, als genoemd in artikel 15;
- d) het benoemen van de directeur, het treffen van voorzieningen voor de benoeming van ander benodigd personeel en het vaststellen van de arbeidsvoorwaarden van de directeur en het overige personeel;
- e) het vaststellen van de jaarlijkse begroting die overeenkomstig artikel 15, onder b), wordt opgesteld;
- f) het bestuderen en goedkeuren voorzover nodig van aanbevelingen van de directeur betreffende de reikwijdte van de omschrijving van het begrip bijdragende lading;
- g) het benoemen van accountants en het goedkeuren van de rekeningen van het HNS-Fonds;
- h) het goedkeuren van de schikking van vorderingen op het HNS-Fonds, het nemen van beslissingen inzake de verdeling onder schuldeisers van het voor schadevergoeding beschikbare bedrag overeenkomstig artikel 14, en het vaststellen van de voorwaarden waaronder voorlopige betalingen terzake van vorderingen zullen worden gedaan opdat slachtoffers van schade zo snel mogelijk schadeloos worden gesteld;
- i) het instellen van een Commissie voor vorderingen tot vergoeding bestaande uit ten minste 7 en ten hoogste 15 leden alsmede van tijdelijke of permanente ondergeschikte organen die zij nodig acht, de bepaling van de taakstelling van de Commissie en de toedeling aan deze van het nodige gezag voor de vervulling van de haar toevertrouwde taken; bij de benoeming van de leden van een dergelijk orgaan tracht de Algemene Vergadering zorg te dragen voor een billijke geografische spreiding van de leden en te verzekeren dat de staten die partij zijn naar behoren zijn vertegenwoordigd; het reglement van orde van de Algemene Vergadering kan mutatis mutandis worden toegepast op de werkzaamheden van een dergelijk ondergeschikt orgaan;
- j) het bepalen welke staten die geen partij zijn bij dit Verdrag, welke geassocieerde leden van de organisatie en welke intergouvernementele en internationale niet-gouvernementele organisaties worden toegelaten om, zonder stemrecht, deel te nemen aan zittingen van de Algemene Vergadering en ondergeschikte organen;

- k) het geven van instructies aan de directeur en ondergeschikte organen betreffende het bestuur van het HNS-Fonds;
- l) het toezien op de juiste uitvoering van het Verdrag en van haar eigen beslissingen;
- m) het eens in de vijf jaar toetsen van de uitvoering van dit Verdrag met bijzondere aandacht voor het functioneren van het systeem voor de berekening van heffingen en van het bijdragemechanisme voor de binnenlandse handel; en
- n) het vervullen van andere taken die haar worden toegewezen ingevolge dit Verdrag of die anderszins noodzakelijk zijn voor de goede werking van het HNS-Fonds.

Artikel 27

1. Gewone zittingen van de Algemene Vergadering worden eenmaal per kalenderjaar gehouden en bijeengeroepen door de directeur.

2. Buitengewone zittingen van de Algemene Vergadering worden bijeengeroepen door de directeur op verzoek van ten minste een derde van de leden van de Algemene Vergadering; zij kunnen ook worden bijeengeroepen op eigen initiatief door de directeur, na overleg met de voorzitter van de Algemene Vergadering. De directeur doet de leden ten minste dertig dagen tevoren mededeling van zodanige zittingen.

Artikel 28

Een meerderheid van de leden van de Algemene Vergadering vormt het voor haar bijeenkomsten vereiste quorum.

Secretariaat

Artikel 29

- 1. Het secretariaat wordt gevormd door de directeur en zoveel stafleden als voor het bestuur van het HNS-Fonds nodig zijn.
- 2. De directeur is de wettelijke vertegenwoordiger van het HNS-Fonds.

Artikel 30

1. De directeur is de hoogste bestuurlijke ambtenaar van het HNS-Fonds. Met inachtneming van door de Algemene Vergadering gegeven instructies vervult de directeur de taken die hem door dit Verdrag, het huishoudelijk reglement van het HNS-Fonds en de Algemene Vergadering zijn opgedragen.

2. De directeur heeft in het bijzonder tot taak:

- a) het personeel te benoemen dat benodigd is voor het bestuur van het HNS-Fonds;
- b) alle passende maatregelen te nemen voor een goed beheer van de activa van het HNS-Fonds;
- c) de ingevolge dit Verdrag verschuldigde bijdragen te innen, met inachtneming, in het bijzonder, van het tweede lid van artikel 22;
- d) de hulp in te roepen van deskundigen op juridisch, financieel en ander gebied voorzover dit noodzakelijk is voor de behandeling van tegen het HNS-Fonds ingestelde vorderingen of voor de uitoefening van de andere taken van het Fonds;
- e) alle voor de behandeling van vorderingen op het HNS-Fonds nodige maatregelen te treffen binnen de grenzen en volgens de bepalingen, vast te leggen in het huishoudelijk reglement van het HNS-Fonds, met inbegrip van de uiteindelijke schikking van vorderingen zonder voorafgaande goedkeuring van de Algemene Vergadering voorzover het huishoudelijk reglement dit bepaalt;
- f) de jaarrekening en het begrotingsvoorstel voor elk kalenderjaar op te stellen en voor te leggen aan de Algemene Vergadering;
- g) in overleg met de voorzitter van de Algemene Vergadering een verslag op te stellen en openbaar te maken betreffende de activiteiten van het HNS-Fonds gedurende het voorgaande kalenderjaar; en
- h) de documenten en gegevens voor te bereiden, te verzamelen en rond te zenden welke nodig zijn voor de werkzaamheden van de Algemene Vergadering en ondergeschikte organen.

Artikel 31

Bij het vervullen van hun taken vragen noch ontvangen de directeur en het personeel, alsmede de door de directeur benoemde deskundigen, instructies van enige regering of enige autoriteit buiten het HNS-Fonds. Zij onthouden zich van elk optreden dat op hun positie als internationale ambtenaren een nadelige invloed zou kunnen hebben. Elke verdragsluitende staat van zijn kant verbindt zich het uitsluitend internationale karakter van de verantwoordelijkheden van de directeur, het personeel en de door de directeur benoemde deskundigen te eerbiedigen en zich te onthouden van elke poging invloed op hen uit te oefenen bij de uitoefening van hun taken.

Financiën

Artikel 32

1. Elke staat die partij is draagt de kosten van het salaris, de reiskosten en andere kosten van zijn delegatie naar de Algemene Vergadering en van zijn vertegenwoordigers in ondergeschikte organen.
2. Alle andere uitgaven die voortvloeien uit de werking van het HNS-Fonds worden door het Fonds gedragen.

Stemming

Artikel 33

Bij de stemmingen in de Algemene Vergadering worden de volgende regels in acht genomen:

- a) elk lid heeft één stem;
- b) behoudens voorzover in artikel 34 anders is bepaald, worden de beslissingen van de Algemene Vergadering genomen met meerderheid van stemmen van de leden die aanwezig zijn en hun stem uitbrengen;
- c) beslissingen waarvoor een meerderheid van twee derden wordt vereist, worden genomen met een tweederde meerderheid van de stemmen van de aanwezige leden; en
- d) voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder „aanwezige leden”: „leden die aanwezig zijn op de vergadering op het ogenblik van de stemming” en onder „leden die aanwezig zijn en hun stem uitbrengen”: „leden die aanwezig zijn en die in bevestigende of ontkennende zin een stem uitbrengen”. Leden die zich onthouden van stemming worden geacht niet te hebben gestemd.

Artikel 34

De volgende beslissingen van de Algemene Vergadering vereisen een meerderheid van twee derden van de stemmen:

- a) een beslissing ingevolge artikel 19, vierde of vijfde lid, om de werking van een aparte rekening op te schorten of opnieuw te activeren;
- b) een beslissing ingevolge artikel 22, tweede lid, om af te zien van het nemen of vervolgen van maatregelen tegen een bijdrageplichtige;
- c) de benoeming van de directeur ingevolge artikel 26, onder d);
- d) de instelling van ondergeschikte organen ingevolge artikel 26, onder i), en kwesties met betrekking tot de instelling hiervan; en
- e) een beslissing ingevolge artikel 51, eerste lid, dat dit Verdrag van kracht zal blijven.

Vrijstelling van belasting en voorschriften betreffende de deviezencontrole

Artikel 35

1. Het Fonds, zijn activa, inkomsten, met inbegrip van de bijdragen, en andere bezittingen die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van zijn in artikel 13, eerste lid, bedoelde taken, genieten in alle staten die partij zijn vrijstelling van alle directe belastingen.
2. Wanneer het Fonds aanzienlijke aankopen doet van roerende of onroerende zaken, of belangrijke werken doet uitvoeren die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van zijn officiële werkzaamheden, teneinde de in artikel 13, eerste lid, bedoelde doelen te verwezenlijken, en in de kosten hiervan indirecte belastingen of omzetbelastingen zijn begrepen, nemen de regeringen van de staten die partij zijn waar mogelijk passende maatregelen tot kwijtschelding of terugstorting van het bedrag van deze heffingen en belastingen. Aldus verworven zaken mogen niet onder bezwarende titel of om niet worden overgedragen, tenzij dit geschiedt volgens de voorwaarden die zijn goedgekeurd door de regering van de staat die de kwijtschelding of terugstorting heeft verleend of gesteund.
3. Geen vrijstelling wordt verleend ten aanzien van heffingen, belastingen of kosten die louter bestaan uit betaling voor diensten te algemenen nutte.
4. Het HNS-Fonds geniet vrijstelling van alle invoerrechten, belastingen en andere soortgelijke heffingen op artikelen die door of namens het HNS-Fonds voor officieel gebruik zijn in- of uitgevoerd. Aldus ingevoerde artikelen mogen noch onder bezwarende titel, noch om niet op het grondgebied van het land waarin zij zijn ingevoerd, worden overgedragen, behalve op voorwaarden welke door de regering van dat land zijn aanvaard.

5. Personen die bijdragen aan het HNS-Fonds, alsook benadeelden en eigenaren die vergoeding ontvangen uit het Fonds, zijn onderworpen aan de belastingwetgeving van de staat waar zij belastingplichtig zijn, en het Verdrag verleent hun in dit opzicht geen bijzondere vrijstelling of andere gunsten.

6. Ongeacht hun bestaande of toekomstige regelingen terzake van deviezencontrole of toezicht op overmaking van kapitaal, verlenen de staten die partij zijn zonder enige beperking toestemming tot de overmaking en betaling van elke bijdrage aan het HNS-Fonds en elke door het HNS-Fonds betaalde vergoeding.

Vertrouwelijkheid van gegevens

Artikel 36

Gegevens die voor de toepassing van dit Verdrag over individuele bijdrageplichtigen worden verstrekt, worden niet verspreid buiten het HNS-Fonds, tenzij dit absoluut noodzakelijk is om het HNS-Fonds in staat te stellen zijn werkzaamheden te verrichten, met inbegrip van het optreden als eiser of verweerder in rechte.

HOOFDSTUK IV

VORDERINGEN TOT SCHADEVERGOEDING EN RECHTSVORDERINGEN

Beperking van het instellen van vorderingen

Artikel 37

1. Het recht op schadevergoeding krachtens hoofdstuk II vervalt wanneer geen rechtsvordering is ingesteld binnen drie jaar na de datum waarop de persoon die de schade lijdt op de hoogte was of redelijkerwijs op de hoogte had kunnen zijn van de schade en de identiteit van de eigenaar.

2. Het recht op schadevergoeding krachtens hoofdstuk III vervalt wanneer geen rechtsvordering is ingesteld en evenmin een kennisgeving is gedaan ingevolge artikel 39, zevende lid, binnen drie jaar na de datum waarop de persoon die de schade lijdt op de hoogte was of redelijkerwijs op de hoogte had kunnen zijn van de schade.

3. In geen geval kan echter een rechtsvordering worden ingesteld nadat tien jaar zijn verstreken vanaf de datum van het voorval dat de schade heeft veroorzaakt.

4. Wanneer het voorval wordt gevormd door een opeenvolging van feiten, begint de in het derde lid bedoelde termijn van tien jaar te lopen vanaf de datum van het laatste van die feiten.

Rechtsbevoegdheid met betrekking tot vorderingen tegen de eigenaar

Artikel 38

1. Wanneer door een voorval schade is veroorzaakt op het grondgebied, de territoriale zee daaronder begrepen, of in een in artikel 3, onder b), bedoeld gebied van een of meer staten die partij zijn, of wanneer preventieve maatregelen zijn genomen ter voorkoming of beperking van schade op een dergelijk grondgebied, de territoriale zee daaronder begrepen, of in een dergelijk gebied, kunnen vorderingen tot vergoeding tegen de eigenaar of de andere persoon die financiële zekerheid stelt voor de aansprakelijkheid van de eigenaar slechts worden ingesteld bij de rechter van de desbetreffende staten die partij zijn.

2. Wanneer door een voorval uitsluitend schade is veroorzaakt buiten het grondgebied, de territoriale zee daaronder begrepen, van iedere staat en hetzij de voorwaarden voor de toepassing van dit Verdrag bedoeld in artikel 3, onder c), zijn vervuld, hetzij preventieve maatregelen ter voorkoming of beperking van zodanige schade zijn genomen, kunnen vorderingen tot vergoeding tegen de eigenaar of de andere persoon die financiële zekerheid stelt voor de aansprakelijkheid van de eigenaar slechts worden ingesteld bij de rechter van de staat die partij is:

- a) waarin het schip is geregistreerd of, in geval van een niet-geregistreerd schip, de staat die partij is onder wiens vlag het schip bevoegd is te varen; of
- b) waarin de eigenaar zijn gewone verblijfplaats heeft of waar diens hoofdkantoor is gevestigd; of
- c) waarin ingevolge artikel 9, derde lid, een fonds is gevormd.

3. De verweerder wordt binnen een redelijke termijn op de hoogte gesteld van het feit dat een vordering ingevolge het eerste of tweede lid aanhangig is gemaakt.
4. Iedere verdragsluitende staat draagt er zorg voor dat zijn rechters bevoegd zijn kennis te nemen van vorderingen tot schadevergoeding ingevolge dit Verdrag.
5. Nadat een fonds als bedoeld in artikel 9 is gevormd door de eigenaar of door de verzekeraar of andere persoon die ingevolge artikel 12 financiële zekerheid stelt, is de rechter van de staat waar het fonds is gevormd bij uitsluiting bevoegd te beslissen in alle aangelegenheden betreffende de verdeling van het fonds.

Rechtsbevoegdheid met betrekking tot vorderingen tegen het HNS-Fonds of ingesteld door het HNS-Fonds

Artikel 39

1. Onverminderd hetgeen hierna in dit artikel is bepaald, kan een vordering tot betaling van schadevergoeding ingevolge artikel 14 slechts tegen het HNS-Fonds worden ingesteld bij de rechter die op grond van artikel 38 bevoegd is ten aanzien van vorderingen op de eigenaar die voor schade, veroorzaakt door het desbetreffende voorval, aansprakelijk is, of bij een rechter in een staat die partij is en die bevoegd zou zijn geweest indien de eigenaar aansprakelijk zou zijn geweest.
2. Ingeval de identiteit van het schip dat de gevaarlijke en schadelijke stoffen die de schade hebben veroorzaakt, vervoerde, niet wordt achterhaald zijn de bepalingen van artikel 38, eerste lid, van overeenkomstige toepassing op rechtsvorderingen ingesteld tegen het HNS-Fonds.
3. Elke staat die partij is, draagt er zorg voor dat zijn rechters bevoegd zijn kennis te nemen van de in het eerste lid bedoelde vorderingen tot schadevergoeding tegen het HNS-Fonds.
4. Indien tegen de eigenaar of zijn garant een vordering tot vergoeding van schade bij een rechter is ingesteld, is deze rechter bij uitsluiting bevoegd kennis te nemen van een vordering betreffende dezelfde schade tegen het HNS-Fonds tot vergoeding ingevolge artikel 14 van dit Verdrag.
5. Elke staat die partij is, draagt er zorg voor, dat het HNS-Fonds het recht heeft zich als partij te voegen in elk geding dat overeenkomstig dit Verdrag tegen de eigenaar of zijn garant wordt gevoerd voor een bevoegde rechter van deze staat.
6. Behoudens voorzover het zevende lid anders bepaalt, is het Fonds niet gebonden door enige beslissing of uitspraak in gedingen waarin het geen partij is geweest, noch aan enige schikking waarbij het geen partij is.
7. Onverminderd het in het vijfde lid bepaalde moet, indien op grond van dit Verdrag een vordering tot vergoeding van schade tegen een eigenaar of zijn garant is ingesteld bij een bevoegde rechter in een staat die partij is, elke partij in het geding op grond van de nationale wetgeving van deze staat het recht hebben, het HNS-Fonds van het geding in kennis te stellen. Indien zulk een kennisgeving op de wijze als voorgeschreven door de wet van de staat van het betrokken gerecht is gedaan op een zodanig tijdstip en op zodanige wijze dat het HNS-Fonds daadwerkelijk de mogelijkheid heeft gehad zich als partij te voegen in het geding, wordt een uitspraak van de rechter in dat geding, nadat deze onherroepelijk en voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden in de staat waar hij is gegeven, bindend voor het HNS-Fonds in die zin dat het Fonds de gronden en de beslissing van het vonnis niet kan bestrijden, zelfs indien het zich niet als partij heeft gevoegd in het geding.

Erkenning en tenuitvoerlegging

Artikel 40

1. Beslissingen van een uit hoofde van artikel 38 bevoegde rechter die voor tenuitvoerlegging vatbaar zijn in de staat waarin zij zijn gegeven en waartegen geen gewoon rechtsmiddel meer openstaat, worden erkend in elke andere staat die partij is, tenzij:
 - a) de beslissing is verkregen door bedrog; of
 - b) de verweerder niet binnen een redelijke termijn op de hoogte is gesteld en niet behoorlijk in de gelegenheid is gesteld zijn zaak uiteen te zetten.
2. Een beslissing die ingevolge het eerste lid is erkend, is vatbaar voor tenuitvoerlegging in iedere staat die partij is, zodra de in die staat vereiste formaliteiten zijn vervuld. Deze formaliteiten mogen niet leiden tot een hernieuwd onderzoek van de zaak.
3. Onverminderd beslissingen betreffende de verdeling, bedoeld in artikel 14, zesde lid, worden uitspraken die tegen het HNS-Fonds zijn gedaan door een uit hoofde van artikel 39, eerste en derde lid, bevoegde rechter, wanneer zij voor tenuitvoerlegging vatbaar zijn in de staat waar zij zijn gedaan en daartegen in die staat geen gewoon rechtsmiddel meer openstaat, erkend en zijn zij vatbaar voor tenuitvoerlegging in elke staat die partij is.

Subrogatie en verhaal

Artikel 41

1. Het HNS-Fonds treedt voor elk bedrag aan vergoeding van schade dat het op grond van artikel 14, eerste lid, van dit Verdrag heeft betaald, bij wege van subrogatie in de rechten die de persoon wiens schade is vergoed, zou hebben kunnen doen gelden ten aanzien van de eigenaar of zijn garant.
2. Niets in dit Verdrag tast enig recht van verhaal of subrogatie aan dat het HNS-Fonds kan doen gelden ten aanzien van andere personen dan die bedoeld in het voorgaande lid, met inbegrip van die welke in artikel 7, tweede lid, onder d), worden genoemd, voorzover deze personen hun aansprakelijkheid kunnen beperken. In elk geval zal het recht dat het Fonds bij wege van subrogatie ten aanzien van dergelijke personen heeft, ten minste gelijkwaardig zijn aan dat van een verzekeraar van de persoon aan wie de schadevergoeding is betaald.
3. Onverminderd enig ander recht van subrogatie of verhaal op het HNS-Fonds, treedt een staat die partij is, of een orgaan van zulk een staat, en die vergoeding heeft betaald voor schade overeenkomstig de bepalingen van de wet van die staat, bij wege van subrogatie in de rechten die de persoon wiens schade aldus is vergoed, op grond van dit Verdrag zou hebben gehad.

Vervangingsclausule

Artikel 42

Dit Verdrag vervangt de verdragen die, op de datum dat dit Verdrag voor ondertekening wordt geopend, van kracht zijn of voor ondertekening, bekrachtiging of toetreding zijn geopend, doch uitsluitend voorzover dergelijke verdragen in strijd zouden zijn met dit Verdrag; dit artikel doet evenwel geen afbreuk aan de verplichtingen ingevolge dergelijke verdragen van staten die partij zijn jegens staten die geen partij zijn bij dit Verdrag.

HOOFDSTUK V

OVERGANGSBEPALINGEN

Gegevens betreffende bijdragende lading

Artikel 43

Bij de nederlegging van de in artikel 45, derde lid, bedoelde akte, en jaarlijks daarna totdat dit Verdrag voor een staat in werking treedt, legt deze staat aan de secretaris-generaal gegevens over betreffende de relevante hoeveelheden van in die staat ontvangen bijdragende lading of, in het geval van LNG, geloste bijdragende lading gedurende het voorafgaande kalenderjaar, met betrekking tot de algemene rekening en elke aparte rekening.

Eerste gewone zitting van de Algemene Vergadering

Artikel 44

De secretaris-generaal roept de eerste gewone zitting van de Algemene Vergadering bijeen. Deze zitting vindt plaats zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van dit Verdrag en in elk geval niet later dan dertig dagen na die inwerkingtreding.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring en toetreding

Artikel 45

1. Dit Verdrag staat van 1 oktober 1996 tot en met 30 september 1997 op de zetel van de organisatie open voor ondertekening en blijft daarna openstaan voor toetreding.

2. Staten kunnen het feit dat zij ermee instemmen door dit Verdrag te worden gebonden tot uitdrukking brengen door:
 - a) ondertekening zonder voorbehoud ten aanzien van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring; of
 - b) ondertekening onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, gevolgd door bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring; of
 - c) toetreding.
3. Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding geschiedt door nederlegging van een daartoe strekkende akte bij de secretaris-generaal.

Inwerkingtreding

Artikel 46

1. Dit Verdrag treedt in werking achttien maanden na de datum waarop aan de volgende vereisten is voldaan:
 - a) ten minste twaalf staten, waaronder vier staten met een brutotonnage van ten minste 2 miljoen eenheden, hebben het feit dat zij ermee instemmen door dit Verdrag te worden gebonden tot uitdrukking gebracht; en
 - b) de secretaris-generaal heeft overeenkomstig artikel 43 mededeling ontvangen dat de personen in deze staten die op grond van artikel 18, eerste lid, onder a) en c), verplicht zouden zijn bij te dragen, gedurende het voorgaande kalenderjaar in totaal een hoeveelheid van ten minste 40 miljoen ton aan de algemene rekening bijdragende lading hebben ontvangen.
2. Ten aanzien van elke staat die tot uitdrukking heeft gebracht ermee in te stemmen door dit Verdrag te worden gebonden nadat aan de voorwaarden voor de inwerkingtreding is voldaan, wordt deze instemming van kracht drie maanden na de datum waarop deze instemming tot uitdrukking is gebracht, of op de datum waarop dit Verdrag overeenkomstig het eerste lid in werking treedt, naargelang welke datum later valt.

Herziening en wijziging

Artikel 47

1. De Organisatie kan een conferentie tot herziening of wijziging van dit Verdrag bijeenroepen.
2. De secretaris-generaal roept een conferentie van de staten die partij zijn bij dit Verdrag bijeen tot herziening of wijziging van het Verdrag, op verzoek van zes staten die partij zijn of een derde van de staten die partij zijn, naargelang welk cijfer hoger is.
3. Elke instemming door dit Verdrag te worden gebonden die na de datum van het van kracht worden van een wijziging van dit Verdrag tot uitdrukking wordt gebracht, wordt geacht van toepassing te zijn op het Verdrag zoals gewijzigd.

Wijziging van de limieten

Artikel 48

1. Onverminderd de bepalingen van artikel 47, is de bijzondere procedure van dit artikel uitsluitend van toepassing op de wijziging van de in artikel 9, eerste lid, en artikel 14, vijfde lid, bedoelde limieten.
2. Op verzoek van ten minste de helft, maar in geen geval minder dan zes van de staten die partij zijn, worden voorstellen tot wijziging van de in artikel 9, eerste lid, en artikel 14, vijfde lid, bedoelde limieten, door de secretaris-generaal toegezonden aan alle leden van de Organisatie en aan alle verdragsluitende staten.
3. Elke zoals hierboven aangegeven voorgestelde en toegezonden wijziging wordt voorgelegd aan de Juridische Commissie van de Organisatie (de Juridische Commissie), opdat deze de wijziging ten minste zes maanden na de datum van toezending bestudeert.
4. Alle verdragsluitende staten, ongeacht of zij lid van de Organisatie zijn, zijn gerechtigd deel te nemen aan de werkzaamheden van de Juridische Commissie ter bestudering en aanneming van wijzigingen.
5. Wijzigingen worden aangenomen met een tweederde meerderheid van de verdragsluitende partijen die aanwezig zijn en hun stem uitbrengen in de Juridische Commissie, die is uitgebreid overeenkomstig het vierde lid, mits ten minste de helft van de verdragsluitende staten aanwezig is op het tijdstip van de stemming.

6. Wanneer de Juridische Commissie een voorstel tot wijziging van de limieten bespreekt, houdt zij rekening met de ervaring opgedaan bij voorvallen en in het bijzonder het bedrag van de daaruit voortvloeiende schade en met wijzigingen in geldswaarden en de gevolgen van de voorgestelde wijziging voor de verzekeringskosten. Zij houdt voorts rekening met de samenhang van de limieten vastgesteld in artikel 9, eerste lid, en in artikel 14, vijfde lid.
7. a) Er mag geen wijziging van de limieten ingevolge dit artikel worden bestudeerd binnen vijf jaar vanaf de datum waarop dit Verdrag voor ondertekening werd opengesteld, en evenmin binnen vijf jaar vanaf de datum van de inwerkingtreding van een voorgaande wijziging ingevolge dit artikel.
- b) Er mag geen limiet zodanig worden verhoogd dat deze een bedrag overschrijdt dat overeenkomt met een in dit Verdrag vastgestelde limiet, verhoogd met zes procent per jaar berekend op samengestelde basis vanaf de datum waarop dit Verdrag voor ondertekening werd opengesteld.
- c) Er mag geen limiet zodanig worden verhoogd dat deze een bedrag overschrijdt dat overeenkomt met de limiet vervat in dit Verdrag, vermenigvuldigd met drie.
8. Elke wijziging aangenomen overeenkomstig het vijfde lid wordt door de Organisatie ter kennis gebracht aan alle verdragsluitende staten. De wijziging wordt geacht te zijn aanvaard aan het einde van een tijdvak van achttien maanden na de datum van kennisgeving, tenzij binnen dat tijdvak ten minste een vierde van de staten die verdragsluitende staten waren op het tijdstip van de aanneming van de wijziging de secretaris-generaal hebben medegedeeld dat zij de wijziging niet aanvaarden, in welk geval de wijziging is verworpen en deze niet van kracht wordt.
9. Een wijziging die geacht wordt te zijn aanvaard overeenkomstig het achtste lid, treedt in werking achttien maanden na aanvaarding daarvan.
10. Alle verdragsluitende staten zijn gebonden door de wijziging, tenzij zij ten minste zes maanden voordat de wijziging in werking treedt dit Verdrag opzeggen overeenkomstig artikel 49, eerste en tweede lid. De opzegging wordt van kracht wanneer de wijziging van kracht wordt.
11. Wanneer een wijziging is aangenomen, maar het tijdvak van achttien maanden voor de aanvaarding ervan nog niet is verstreken, is een staat die gedurende dat tijdvak een verdragsluitende staat wordt, door de wijziging gebonden indien deze van kracht wordt. Een staat die na dat tijdvak een verdragsluitende staat wordt, is gebonden door een wijziging die overeenkomstig het achtste lid is aanvaard. In de gevallen bedoeld in dit lid wordt een staat gebonden door een wijziging wanneer deze wijziging in werking treedt, of wanneer dit Verdrag voor die staat in werking treedt, indien deze datum later valt.

Opzegging

Artikel 49

1. Een staat die partij is kan dit Verdrag, na de datum waarop het voor die staat die partij is in werking is getreden, te allen tijde opzeggen.
2. Opzegging geschiedt door nederlegging van een akte van opzegging bij de secretaris-generaal.
3. Een opzegging wordt van kracht twaalf maanden na de nederlegging van de akte van opzegging bij de secretaris-generaal of na een langere termijn wanneer zulks in de akte is bepaald.
4. Niettegenstaande een opzegging ingevolge dit artikel door een staat die partij is, blijven de bepalingen van dit Verdrag die verband houden met de verplichtingen om op grond van artikel 18, 19, of artikel 21, vijfde lid, bij te dragen van toepassing ten aanzien van door de Algemene Vergadering besloten betalingen van vergoedingen voor een voorval dat zich heeft voorgedaan voordat de opzegging van kracht wordt.

Buitengewone zittingen van de Algemene Vergadering

Artikel 50

1. Iedere staat die partij is kan binnen negentig dagen na de nederlegging van een akte van opzegging die naar zijn mening een belangrijke stijging van de bijdragen voor de overblijvende staten die partij zijn ten gevolge zal hebben, de directeur verzoeken een buitengewone zitting van de Algemene Vergadering bijeen te roepen. De directeur dient de Algemene Vergadering uiterlijk zestig dagen na ontvangst van het verzoek bijeen te roepen.
2. De directeur kan op eigen initiatief een buitengewone zitting van de Algemene Vergadering bijeenroepen binnen zestig dagen na de nederlegging van een akte van opzegging, indien hij van mening is dat deze opzegging zal leiden tot een belangrijke stijging van de bijdragen voor de overblijvende staten die partij zijn.
3. Indien de Algemene Vergadering, in een buitengewone zitting bijeengeroepen overeenkomstig het eerste of tweede lid, besluit dat de opzegging zal leiden tot een belangrijke stijging van de bijdragen voor de overblijvende staten die partij zijn, kan ieder van deze staten, uiterlijk honderdtwintig dagen voor de datum waarop de opzegging van kracht wordt, dit Verdrag opzeggen met ingang van dezelfde datum.

Beëindiging

Artikel 51

1. Dit Verdrag houdt op van kracht te zijn:
 - a) op de datum waarop het aantal staten die partij zijn minder wordt dan zes; of
 - b) twaalf maanden na de datum waarop ingevolge artikel 21 gegevens betreffende een voorgaand kalenderjaar hadden moeten worden meegedeeld aan de directeur, indien uit de gegevens blijkt dat de totale hoeveelheid aan de algemene rekening bijdragende lading die overeenkomstig artikel 18, eerste lid, onder a) en c), in het voorgaande kalenderjaar in de staten die partij zijn is ontvangen, minder dan 30 miljoen ton bedroeg.

Onverminderd het bepaalde onder b), kan de Algemene Vergadering, indien de totale hoeveelheid aan de algemene rekening bijdragende lading die overeenkomstig artikel 18, eerste lid, onder a) en c), in het voorgaande kalenderjaar in de staten die partij zijn is ontvangen, minder dan 30 miljoen ton bedroeg, maar meer dan 25 miljoen ton, indien zij van mening is dat dit het gevolg was van uitzonderlijke omstandigheden en het onwaarschijnlijk is dat dit zich zal herhalen, vóór de verstrijking van het bovengenoemde tijdvak van twaalf maanden besluiten dat het Verdrag van kracht blijft. De Algemene Vergadering kan een dergelijke beslissing echter uiterlijk twee achtereenvolgende jaren nemen.

2. 2. De staten die door dit Verdrag zijn gebonden op de dag voorafgaand aan die waarop dit Verdrag ophoudt van kracht te zijn, dienen het HNS-Fonds in staat te stellen zijn functies als beschreven in artikel 52 uit te oefenen en blijven slechts voor dit doel door dit Verdrag gebonden.

Vereffening van het HNS-Fonds

Artikel 52

1. Indien dit Verdrag ophoudt van kracht te zijn, is het HNS-Fonds niettemin:
 - a) gehouden zijn verplichtingen na te komen ten aanzien van een voorval dat zich heeft voorgedaan voordat het Verdrag ophield van kracht te zijn; en
 - b) gerechtigd zijn rechten op bijdragen uit te oefenen in zoverre deze bijdragen noodzakelijk zijn om te voldoen aan de verplichtingen krachtens dit lid, onder a), met inbegrip van uitgaven ten behoeve van het beheer van het HNS-Fonds die noodzakelijk zijn voor dat doel.
2. De Algemene Vergadering dient alle passende maatregelen te nemen voor de vereffening van het Fonds, met inbegrip van een billijke verdeling van eventueel overblijvende activa onder de personen die aan het HNS-Fonds hebben bijgedragen.
3. Voor de toepassing van dit artikel blijft het HNS-Fonds een rechtspersoon.

Depositaris

Artikel 53

1. Dit Verdrag en alle ingevolge artikel 48 aangenomen wijzigingen worden nedergelegd bij de secretaris-generaal.
2. De secretaris-generaal:
 - a) stelt alle staten die dit Verdrag hebben ondertekend of ertoe zijn toegetreden, en alle leden van de Organisatie in kennis van:
 - i) elke nieuwe ondertekening of nederlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding en de datum daarvan;
 - ii) de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag;
 - iii) alle voorstellen tot wijziging van de vergoedingslimieten die zijn gedaan overeenkomstig artikel 48, tweede lid;
 - iv) alle wijzigingen die zijn aangenomen overeenkomstig artikel 48, vijfde lid;
 - v) alle wijzigingen die ingevolge artikel 48, achtste lid, worden geacht te zijn aanvaard, alsmede de datum waarop de wijziging in werking treedt overeenkomstig het negende en tiende lid van dat artikel;
 - vi) de nederlegging van elke akte van opzegging van dit Verdrag, de datum van ontvangst ervan en de datum waarop de opzegging van kracht wordt; en
 - vii) alle mededelingen die ingevolge een artikel van dit Verdrag vereist zijn; en
 - b) zendt voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van dit verdrag toe aan alle staten die dit Verdrag hebben ondertekend of ertoe zijn toegetreden.

3. Zodra dit Verdrag in werking treedt, wordt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan door de depositaris toegezonden aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties ter registratie en publicatie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties.

Talen

Artikel 54

Dit Verdrag is opgesteld in een enkel oorspronkelijk exemplaar in de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

GEDAAN te Londen, de derde mei negentienhonderd zesennegentig.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd door hun respectieve regeringen, dit Verdrag hebben ondertekend.

BIJLAGE I

**CERTIFICAAT VAN VERZEKERING OF ANDERE FINANCIËLE ZEKERHEID TERZAKE VAN WETTELIJKE
AANSPRAKELIJKHEID VOOR SCHADE VEROORZAAKT DOOR GEVAARLIJKE EN SCHADELIJKE STOFFEN
(HNS)**

Afgegeven overeenkomstig de bepalingen van artikel 12 van het Internationaal Verdrag van 1996 inzake aansprakelijkheid en vergoeding voor schade in samenhang met het vervoer over zee van gevaarlijke en schadelijke stoffen.

Naam van het schip	Onderscheidingsnummer of letters	IMO scheepsidentificatienummer	Plaats van registratie	Naam en volledig adres van het hoofdkantoor van de eigenaar

Hiermee verklaart ondergetekende dat met betrekking tot het bovengenoemde schip een verzekeringspolis van kracht is of een andere financiële zekerheid is gesteld die voldoet aan de vereisten van artikel 12 van het Internationaal Verdrag van 1996 inzake aansprakelijkheid en vergoeding voor schade in samenhang met het vervoer over zee van gevaarlijke en schadelijke stoffen.

Aard van de zekerheid

Duur van de zekerheid

Naam en adres van de verzekeraar(s) en/of persoon die zekerheid stelt

Naam

Adres

Dit certificaat is geldig tot

Afgegeven of gewaarmerkt door de regering van.....
(volledige aanduiding van de staat)

Te de
(plaats) (datum)

.....
(handtekening en hoedanigheid van de met de afgifte of waarmerking belaste ambtenaar)

Toelichting

1. Indien gewenst kan bij de aanduiding van de staat een verwijzing worden opgenomen naar de bevoegde overheidsinstantie van het land waar het certificaat wordt afgegeven.
 2. Indien het totale bedrag van de zekerheid uit meer dan één bron afkomstig is, moeten de uit elke daarvan afkomstige bedragen en de bronnen hiervan afzonderlijk worden vermeld.
 3. Indien de zekerheid is gesteld in meerdere vormen, moet elk daarvan worden vermeld.
 4. In de rubriek „Duur van de zekerheid” moet de datum worden vermeld waarop de zekerheid van kracht wordt.
 5. In de rubriek „Adres” van de verzekeraar(s) en/of de persoon die zekerheid stelt, moet het hoofdkantoor worden vermeld van de verzekeraar(s) en/of de persoon die zekerheid stelt. Indien van toepassing moet de plaats van het hoofdkantoor worden vermeld waar de verzekering of zekerheid is afgesloten respectievelijk gesteld.
-

BIJLAGE II

VOORSCHRIFTEN VOOR DE BEREKENING VAN DE JAARLIJKSE BIJDAGEN TEN GUNSTE VAN DE ALGEMENE REKENING

Voorschrift 1

1. Het in artikel 17, derde lid, vastgestelde bedrag wordt voor elke sector bepaald in overeenstemming met deze voorschriften.
2. Wanneer het noodzakelijk is bijdragen te berekenen voor meer dan één sector van de algemene rekening, moet naar behoefte een apart vastgesteld bedrag per eenheid bijdragende lading worden berekend voor elk van de volgende sectoren:
 - a) vaste materialen in bulk bedoeld in artikel 1, vijfde lid, onder a), vii);
 - b) olie, indien de werking van de olierekening is uitgesteld of opgeschort;
 - c) LNG, indien de werking van de LNG-rekening is uitgesteld of opgeschort;
 - d) LPG, indien de werking van de LPG-rekening is uitgesteld of opgeschort;
 - e) overige stoffen.

Voorschrift 2

1. Voor elke sector is het vastgestelde bedrag per eenheid bijdragende lading het product van de heffing per HNS-punt en de sectorfactor voor de desbetreffende sector.
2. De heffing per HNS-punt is het totaal van de jaarlijkse bijdragen die worden geheven ten gunste van de algemene rekening gedeeld door het totale aantal HNS-punten voor alle sectoren.
3. Het totale aantal HNS-punten voor elke sector is het product van de totale omvang, gemeten in metrische tonnen, van bijdragende lading voor de desbetreffende sector en de overeenkomstige sectorfactor.
4. Een sectorfactor wordt berekend als het gewogen rekenkundig gemiddelde van het vorderingen/omvangquotiënt voor die sector in het betrokken jaar en de negen voorgaande jaren, overeenkomstig dit voorschrift.
5. Behoudens het bepaalde in het zesde lid, wordt het vorderingen/omvangquotiënt voor elk van deze jaren als volgt berekend:
 - a) vastgestelde vorderingen tot schadevergoeding, gemeten in rekeneenheden door omzetting van de munteenheid van de vordering via de geldende koers op de dag van het desbetreffende voorval, voor schade veroorzaakt door stoffen waarvoor in het desbetreffende jaar bijdragen ten gunste van het HNS-Fonds verschuldigd zijn; gedeeld door
 - b) de omvang van de bijdragende lading in het desbetreffende jaar.
6. In de gevallen waarin de in het vijfde lid, onder a) en b), vereiste gegevens niet beschikbaar zijn, worden de volgende waarden gebruikt voor het vorderingen/omvangquotiënt over het ontbrekende jaar:

a) vaste materialen in bulk bedoeld in artikel 1, vijfde lid, onder a), vii)	0
b) olie, indien de werking van de olierekening is uitgesteld	0
c) LNG, indien de werking van de LNG-rekening is uitgesteld	0
d) LPG, indien de werking van de LPG-rekening is uitgesteld	0
e) overige stoffen	0,0001
7. Het rekenkundig gemiddelde van de tien jaren dient te worden gewogen volgens een lineaire aflopende schaal, zodanig dat het quotiënt van het desbetreffende jaar een coëfficiënt van 10 heeft, dat van het voorgaande jaar een coëfficiënt van 9, dat van het jaar daaraan voorafgaand een coëfficiënt van 8, enzovoort tot aan het tiende jaar, dat een coëfficiënt van 1 heeft.
8. Indien de werking van een aparte rekening is opgeschort, dient de desbetreffende sectorfactor te worden berekend overeenkomstig die bepalingen van dit voorschrift die de Algemene Vergadering passend acht.

BESCHIKKING VAN DE RAAD**van 28 november 2002****houdende machtiging van de Griekse regering tot het verlenen van steun aan Griekse katoentelers**

(2002/972/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, derde alinea,

Gezien het verzoek van de Griekse regering van 14 oktober 2002,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De communautaire regeling voor katoen is in 2001 gewijzigd ingevolge de inwerkingtreding van Verordening (EG) nr. 1051/2001 van de Raad van 22 mei 2001 betreffende de steun voor de katoenproductie⁽¹⁾, op grond waarvan de lidstaten voortaan maatregelen kunnen nemen om de katoenteelt om milieuredenen te beperken. Deze nieuwe regeling voorziet in een strenger medeverantwoordelijkheidsmechanisme dan de vorige regeling. Dit heeft geleid tot grote problemen bij de toepassing van de steunregeling, waarvan de uitvoeringsbepalingen zijn vastgesteld in de Verordeningen (EG) nr. 1591/2001⁽²⁾ en (EG) nr. 1398/2002⁽³⁾.
- (2) De toepassing van de nieuwe regeling op de katoenoogst van 2001, waarvan het rendement per hectare extreem hoog was, heeft tot gevolg gehad dat de totale katoenproductie voor het oogstjaar 2001-2002 zeer hoog is, hetgeen tot een sterke daling van de compensatiebetaling uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1051/2001 heeft geleid.
- (3) Van de voor steun voor de periode 2001-2002 in aanmerking komende hoeveelheid hebben de Griekse autoriteiten 206 365 ton niet-geëgreerde katoen afgevoerd. De Commissie heeft in haar Verordening (EG) nr. 1398/2002 de hoeveelheid niet-geëgreerde katoen echter op 1 246 839 ton vastgesteld. De toepassing van het stabilisatiemechanisme heeft daardoor tot een vermindering van de communautaire steun geleid.
- (4) Deze steunvermindering heeft ook gevolgen gehad voor de inkomens van 93 405 landbouwers. Veel van die landbouwers hadden grote investeringen gedaan om te voldoen aan de milieuvoorschriften en om de goede landbouwpraktijken na te komen. Het inkomensverlies brengt de leefbaarheid van veel Griekse katoenbedrijven in gevaar en dreigt een zeer negatieve sociale weerslag te hebben in de betrokken regio's.

- (5) Ter compensatie van het inkomensverlies voor de betrokken gezinnen als gevolg van de toepassing van het stabilisatiemechanisme wilde de Griekse regering steun verlenen, die alleen ten goede zou komen aan de katoentelers die zich aan de goede landbouwpraktijken hebben gehouden om aan de milieuvoorschriften te voldoen. De beoogde steun zou in totaal niet meer dan 90 000 000 EUR bedragen.
- (6) Er bestaan derhalve buitengewone omstandigheden op grond waarvan die steun, bij wijze van afwijking en voorzover hij strikt noodzakelijk is om de geconstateerde evenwichtsverstoring op te heffen, als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd onder de in deze beschikking genoemde voorwaarden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt beschouwd een buitengewone steun van de Griekse regering voor de katoentelers bestaande in de toekenning van een nationale compensatie, voor het oogstjaar 2001-2002, aan de Griekse katoentelers die zich aan de goede landbouwpraktijken hebben gehouden, voor de geproduceerde hoeveelheden waarvan de Commissie bij haar Verordening (EG) nr. 1398/2002 heeft erkend dat zij voor steun in aanmerking komen en voor een maximumbedrag van in totaal 90 000 000 EUR.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Helleense Republiek.

Gedaan te Brussel, 28 november 2002.

*Voor de Raad**De voorzitter*

M. FISCHER BOEL

⁽¹⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 3.⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1591/2001 van de Commissie van 2 augustus 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van de steunregeling voor katoen (PB L 210 van 3.8.2001, blz. 10). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1486/2002 (PB L 223 van 20.8.2002, blz. 3).⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1398/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 tot vaststelling van de werkelijke productie van niet-geëgreerde katoen in Griekenland en van de daarop gebaseerde verlaging van de streefprijs voor het verkoopseizoen 2001/2002 en houdende afwijking, voor het verkoopseizoen 2001/2002, van bepaalde voorschriften voor het beheer en bepalingen voor de toekenning van de steun in Griekenland (PB L 203 van 1.8.2002, blz. 24).

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 10 december 2002

tot wijziging van Beschikking 89/688/EEG inzake de regeling voor de heffing, in de Franse overzeese departementen, op over zee aangevoerde goederen („octroi de mer”)

(2002/973/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 299, lid 2, tweede alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Beschikking 89/688/EEG van de Raad van 22 december 1989 inzake de regeling voor de heffing, in de Franse overzeese departementen, op over zee aangevoerde goederen („octroi de mer”) ⁽²⁾ bepaalt in artikel 2, lid 3, dat, gelet op de bijzondere problemen waarmee de overzeese departementen te kampen hebben, gedeeltelijke of volledige vrijstellingen van de octroi de mer kunnen worden toegestaan ten voordele van lokale productiesectoren tijdens een periode van ten hoogste tien jaar na de invoering van de betrokken belastingregeling. Deze periode verstrijkt op 31 december 2002, aangezien deze belasting op 1 januari 1993 werd ingevoerd, krachtens de Franse wet van 17 juli 1992.
- (2) Krachtens artikel 3 van Beschikking 89/688/EEG dient de Commissie de Raad een verslag voor te leggen over de toepassing van de regeling met het oog op een evaluatie van het effect en van de eventuele noodzaak van handhaving van de mogelijkheid van vrijstellingen. In dit verslag dat zij op 24 november 1999 aan de Raad heeft gezonden constateert de Commissie dat de vier overzeese departementen van Frankrijk door hun ultra-perifere ligging economisch en sociaal veel kwetsbaarder zijn dan de rest van de Gemeenschap en benadrukt zij het belang van de octroi de mer en de vrijstellingen van deze belasting ten gunste van de lokale productie voor de sociaal-economische ontwikkeling van deze regio's.
- (3) Volgens het verslag van de Commissie van 14 maart 2000 over de maatregelen ter uitvoering van artikel 299, lid 2, van het EG-Verdrag, moet dit artikel ten uitvoer worden gelegd in het kader van een partnerschap met de betrokken lidstaten op basis van de door hen geformuleerde gedetailleerde verzoeken.
- (4) Frankrijk heeft op 12 maart 2002 een gedetailleerd verzoek gericht tot de Commissie om verlenging van de vrijstellingsregeling van de octroi de mer voor een periode van tien jaar.
- (5) De Commissie heeft het verzoek onderzocht en is van mening dat de inhoud van de vrijstellingen die van toepassing zijn bij het verstrijken van de huidige regeling nader moet worden omschreven. Voor de instelling van een langlopende regeling zijn aanvullende informatie van de Franse autoriteiten en een evaluatie door de Commissie vereist.
- (6) Deze ontwikkelingen mogen echter niet tot gevolg hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de noodzakelijke continuïteit van de specifieke fiscale regeling voor de overzeese departementen.
- (7) In het algemeen worden de Franse overzeese departementen gekenmerkt door een aanzienlijke structurele ontwikkelingsachterstand. De factoren en elementen die deze achterstand vergroten en de cumulatie van deze factoren bemoeilijken de economische en sociale ontwikkeling van deze departementen ten eerste. Deze achterstand blijkt uit de gemiddelde bruto binnenlands product (BBP)-niveaus die nog steeds niet de helft bedragen van het communautaire gemiddelde, en een aanhoudende werkloosheid — die tot de hoogste van de Gemeenschap behoort — onder een merendeels zeer jonge bevolking. Deze indicatoren bevestigen dat de in artikel 299, lid 2, van het EG-Verdrag genoemde handicaps hun ontwikkeling nog steeds ernstig bemoeilijken en rechtvaardigen de handhaving van maatregelen die bijdragen aan compensatie van deze handicaps.
- (8) Compensatie voor de handicaps van deze regio's impliceert met name dat de lokale productie kan worden gehandhaafd en zelfs kan worden ontwikkeld. De afstand en het isolement van de regio's ten opzichte van hun leveranciers en hun externe afzetmarkten leiden tot hogere kosten op het niveau van de lokale productie. De kwetsbaarheid van de economie wordt nog verergerd door de zeer kleine omvang van de markt en de ondernemingen, en door de geringe diversificatie van de productie. Het rendement van het productieapparaat ligt lager dan het gemiddelde rendement in de andere Franse departementen, door problemen in verband met de industriële uitrusting en het opleidingsniveau van de werknemers. De regionale omstandigheden van deze departementen, door hun geografische ligging binnen de ontwikkelingsregio's, benadeelt de concurrentiepositie van de bedrijven, die een moeilijke financiële positie hebben, maar zeer concurrerend zouden kunnen zijn op het niveau van productiekosten, bij een relatief geringe invoer.
- (9) De vrijstellingen van de octroi de mer maken deel uit van steunmaatregelen voor de lokale productie. De continuïteit ervan dient te worden gegarandeerd.
- (10) Om genoemde redenen dient Beschikking 89/688/EEG voor een korte periode te worden verlengd.
- (11) Deze beschikking is van toepassing zonder afbreuk te doen aan de eventuele toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag,

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 20 november 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽²⁾ PB L 399 van 30.12.1989, blz. 46.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 3

Artikel 1

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

In artikel 2, lid 3, van Beschikking 89/688/EEG worden de woorden „tijdens een periode van ten hoogste tien jaar” vervangen door de woorden „tijdens een periode van ten hoogste elf jaar”.

Gedaan te Brussel, 10 december 2002.

Artikel 2

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 januari 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

P. S. MØLLER

BESLUIT VAN DE RAAD**van 12 december 2002**

tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van Besluit 2002/848/EG

(2002/974/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2580/2001 van de Raad van 27 december 2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme ⁽¹⁾, en met name op artikel 2, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 28 oktober 2002 heeft de Raad Besluit 2002/848/EG aangenomen tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van Besluit 2002/460/EG ⁽²⁾.
- (2) Het is wenselijk een bijgewerkte lijst van personen, groepen en entiteiten op te stellen waarop de bovengenoemde verordening van toepassing is,

BESLUIT:

Artikel 1

De in artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2580/2001 bedoelde lijst ziet er als volgt uit:

1. PERSONEN

- 1) ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza, alias Mihoubi Faycal, alias Fellah Ahmed, alias Dafri Rème Lahdi), geboren op 1.2.1966 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 2) ABOUD, Maisi (alias de Zwitserse Abderrahmane), geboren op 17.10.1964 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 3) AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias ABU OMRAN; alias AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), geboren op 26.6.1967 in Qatif-Bab al Shamal, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
- 4) AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, geboren in Al Ihsa, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
- 5) AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, geboren op 16.10.1966 in Tarut, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
- 6) ARIOUA, Azzedine, geboren op 20.11.1960 in Constantine (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 7) ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), geboren op 18.08.1969 in Constantine (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)

- 8) ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), geboren op 13.5.1975 in Ain Taya (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 9) ASLI, Rabah, geboren op 13.5.1975 in Ain Taya (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 10) ATWA, Ali (alias BOUSLIM, Ammar Mansour; alias SALIM, Hassan Rostom), Libanon, geboren in 1960 in Libanon; Libanees onderdaan
- 11) DARIB, Noureddine (alias Carreto, alias Zitoun Mourad), geboren op 1.2.1972 in Algerije (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 12) DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), geboren op 1.6.1970 in Algerije (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 13) EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; alias EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), geboren op 10.7.1965 of 11.7.1965 in El Dibabiya, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
- 14) FAHAS, Sofiane Yacine, geboren op 10.9.1971 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 15) IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, AHMED, alias SA-ID, alias SALWWAN, Samir), Libanon, geboren in 1963 in Libanon, Libanees onderdaan
- 16) LASSASSI, Saber (alias Mimiche), geboren op 30.11.1970 in Constantine (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 17) MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI, Salem; alias BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; alias HENIN, Ashraf Refaat Nabith; alias WADOOD, Khalid Abdul) geboren op 14.4.1965 of 1.3.1964 in Pakistan, paspoort nr. 488555
- 18) MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), geboren op 26.12.1974 in Hussein Dey (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 19) MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (alias MUGHNIYAH, Imad Fayiz), hoge inlichtingenofficier van de HEZBOLLAH, geboren op 7.12.1962 in Tayr Dibba, Libanon, paspoort nr. 432298 (Libanon)
- 20) NOUARA, Farid, geboren op 25.11.1973 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)

⁽¹⁾ PB L 344 van 28.12.2001, blz. 70.

⁽²⁾ PB L 295 van 30.10.2002, blz. 12.

- 21) RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), geboren op 11.9.1968 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 22) SEDKAOUI, Noureddine (alias Nounou), geboren op 23.6.1963 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 23) SELMANI, Abdelghani (alias Gano), geboren op 14.6.1974 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 24) SENOUCI, Sofiane, geboren op 15.4.1971 in Hussein Dey (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
- 25) SISON, Jose Maria (alias Armando Liwanag, alias Joma, hoofd van de NPA), geboren op 8.2.1939 in Cabugao, Filipijnen
- 26) TINGUALI, Mohammed (alias Mouh di Kouba), geboren op 21.4.1964 in Blida (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)

2. GROEPEN EN ENTITEITEN

- 1) Abu Nidal Organisatie (ANO), (alias Fatah Revolutionaire Raad, Arabische Revolutionaire Brigades, Zwarte September, en Revolutionaire Organisatie van Socialistische Moslims)
- 2) Al-Aqsa Martelarenbrigades
- 3) Al-Takfir en al-Hijra
- 4) Aum Shinrikyo (alias AUM; alias Aum Hoogste Waarheid, alias Aleph)
- 5) Babbar Khalsa
- 6) Gama'a al-Islamiyya (Islamitische Groep), (alias Al-Gama'a al-Islamiyya, IG)
- 7) Hamas-Izz al-Din al-Qassem (terroristische tak van Hamas)
- 8) Holy Land Foundation for Relief and Development
- 9) International Sikh Youth Federation (ISYF)
- 10) Kahane Chai (Kach)
- 11) Koerdische Arbeiderspartij (PKK)
- 12) Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
- 13) Mujahedeen-e Khalq Organisatie (MEK of MKO) [min de „Nationale Raad van verzet van Iran” (NCRI)] (alias het Nationaal Bevrijdingsleger van Iran (NLA, de militante tak van MEK), Volksmujahedeen van Iran (PMOI), Iraanse Islamitische Studentenassociatie)
- 14) New Peoples Army (NPA), Filipijnen, onderhoudt banden met Sison Jose Maria C. (alias Armando Liwanag, alias Joma, hoofd van de NPA)
- 15) Palestijns Bevrijdingsfront (PLF)
- 16) Palestijnse Islamitische Jihad (PIJ)
- 17) Volksfront voor de bevrijding van Palestina (PFLP)
- 18) Volksfront voor de bevrijding van Palestina-Algemeen Commando (alias PFLP-General Command, PFLP-GC)
- 19) Revolutionaire Gewapende Krachten van Colombia (FARC) (Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia)
- 20) Revolutionair Volksbevrijdingsleger/front/partij (DHKP/C), (alias Devrimci Sol (Revolutionair Links), Dev Sol)
- 21) Lichtend Pad (SL) (Sendero Luminoso)
- 22) Verenigde Zelfverdedigingsgroepen van Colombia (AUC) (Autodefensas Unidas de Colombia)

Artikel 2

Besluit 2002/848/EG wordt hierbij ingetrokken.

Artikel 3

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Het wordt van kracht op de dag van zijn bekendmaking.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

P. S. MØLLER

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 12 december 2002

tot vaststelling van vaccinatiemaatregelen ter aanvulling van de maatregelen voor de bestrijding van uitbraken van laagpathogene aviaire influenza in Italië en tot vaststelling van specifieke maatregelen voor de controle van verplaatsingen

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 5051)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/975/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 4,

Gelet op Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG ⁽⁴⁾, en met name op artikel 9, lid 4,

Gelet op Richtlijn 92/40/EEG van de Raad van 19 mei 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van aviaire influenza ⁽⁵⁾, en met name op artikel 16,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In 1999 en 2000 hebben zich in Italië uitbraken van hoogpathogene aviaire influenza, subtype H7N1, voorgedaan met, uit economisch oogpunt, rampzalige gevolgen voor de pluimvee-industrie. Vóór het uitbreken van de epizoötie had in het gebied reeds een laagpathogeen virus gecirculeerd.
- (2) In het kader van de monitoring in verband met aviaire influenza is in de gewesten Veneto en Lombardije in oktober 2002 de aanwezigheid geconstateerd van een laagpathogeen virus van aviaire influenza, subtype H7N3.
- (3) De bestrijding van uitbraken van laagpathogene aviaire influenza valt momenteel niet onder de communautaire regelgeving.

- (4) De bevoegde veterinaire autoriteiten van Italië hebben bestrijdingsmaatregelen vastgesteld om verspreiding van de ziekte naar andere gebieden te voorkomen; de besmetting kan evenwel niet op afdoende wijze worden ingesloten.
- (5) Laagpathogene virussen kunnen muteren in hoogpathogene virussen en kunnen dan ernstige ziekte-uitbraken veroorzaken.
- (6) Tijdens de vorige epizoötie van aviaire influenza in Italië had de Commissie een vaccinatieprogramma goedgekeurd dat vergezeld ging van intensieve monitoring en bepaalde voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer van levend pluimvee en pluimveeproducten.
- (7) In aansluiting op de vaccinatiecampagne werden bij Beschikking 2002/552/EG van de Commissie ⁽⁶⁾ bepaalde maatregelen gehandhaafd die betrekking hadden op beperkende maatregelen ten aanzien van verplaatsingen in het kader van het intracommunautaire handelsverkeer van levend pluimvee en pluimveeproducten.
- (8) Uit de bij de Italiaanse vaccinatiecampagne opgedane ervaring blijkt dat deze met succes heeft bijgedragen tot het afremmen van de verspreiding van het laagpathogene virus van aviaire influenza.
- (9) De huidige uitbraken zijn toe te schrijven aan aviaire influenza, subtype H7N3, terwijl de vorige epizoötie werd veroorzaakt door het subtype H7N1.
- (10) De besmetting doet zich momenteel voor in een deel van Italië met een zeer dichte pluimveepopulatie.
- (11) In een dergelijke situatie kan vaccinatie een doeltreffend middel zijn ter aanvulling van de normale maatregelen voor de bestrijding van aviaire influenza.
- (12) In de gebieden waar tegen aviaire influenza wordt gevaccineerd, moeten de verplaatsingen van gevaccineerd pluimvee worden beperkt.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14.

⁽³⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.

⁽⁵⁾ PB L 167 van 22.6.1992, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 180 van 10.7.2002, blz. 24.

- (13) Italië heeft, voor een bepaald deel van zijn grondgebied, een vaccinatieprogramma, inclusief specifieke beperkende maatregelen, ingediend ter aanvulling van de normale maatregelen voor de bestrijding van aviaire influenza.
- (14) Voor de tenuitvoerlegging van het programma heeft Italië het gebruik toegestaan van twee geïnactiveerde vaccins tegen aviaire influenza. Voor de eerste fase wordt een homologoog vaccin aangemaakt met de masterseedstam CK/Pak/1995-H7N3 terwijl voor de daaropvolgende periode die begin 2003 ingaat, een heteroloog vaccin zal worden gebruikt dat is aangemaakt met de masterseedstam A/CK/Italy/AG-473/1999-H7N1.
- (15) Het door Italië voorgestelde vaccinatieprogramma is besproken in een vergadering van een technische werkgroep.
- (16) Monitoring van gevaccineerde en niet-gevaccineerde pluimveekoppels wordt voortgezet, alsmede het gebruik van de serologische test (iIF-test) die is goedgekeurd bij Beschikking 2001/847/EG van de Commissie ⁽¹⁾.
- (17) Italië stelt specifieke beperkende maatregelen vast die gelden in het kader van de toepassing van het vaccinatieprogramma enerzijds en met betrekking tot het intracommunautaire handelsverkeer anderzijds.
- (18) Voor de duidelijkheid wordt Beschikking 2002/552/EG ingetrokken en worden de bepalingen overgenomen in de nieuwe beschikking.
- (19) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het door Italië ingediende programma inzake vaccinatie tegen aviaire influenza wordt goedgekeurd en wordt uitgevoerd in het in bijlage I omschreven gebied.

Artikel 2

De beperkingen op verplaatsingen van levende vogels, broedeieren, consumptie-eieren en vers vlees van pluimvee binnen, vanuit en naar het in bijlage I omschreven gebied, zijn van toepassing zoals vastgesteld in het in artikel 1 bedoelde vaccinatieprogramma.

Artikel 3

1. Italië verzendt geen levende vogels en broedeieren van herkomst en/of van oorsprong uit het in bijlage I omschreven gebied.
2. Italië verzendt geen levende vogels en broedeieren van herkomst en/of van oorsprong uit het grondgebied van Italië, met uitzondering van het in bijlage I omschreven gebied, tenzij:
 - vaststaat dat er geen contacten zijn geweest met of dat er, voorzover het gaat om aviaire influenza, geen epizoötiologisch verband bestaat tussen het bedrijf van herkomst/oorsprong en een bedrijf of een broederij in het in bijlage I omschreven gebied en

— het bedrijf van herkomst/oorsprong niet gelegen is in een van de ingesloten gebieden die door de bevoegde autoriteit zijn ingesteld in verband met aviaire influenza.

3. Italië verzendt geen consumptie-eieren die verkregen zijn van tegen aviaire influenza ingeënt pluimvee en die komen uit het in bijlage I omschreven gebied.

Artikel 4

Op de diergezondheidscertificaten waarvan partijen levende dieren en broedeieren uit Italië vergezeld gaan, wordt de volgende verklaring aangebracht: „Deze partij voldoet aan de bij Beschikking 2002/975/EG vastgestelde veterinairerechtelijke voorschriften.”.

Artikel 5

1. Vers vlees van pluimvee wordt gemerkt overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 91/494/EEG van de Raad ⁽²⁾, en mag niet uit Italië worden verzonden indien het is verkregen van:
 - a) pluimvee dat tegen aviaire influenza is gevaccineerd,
 - b) voor aviaire influenza seropositief bevonden pluimveekoppels die bestemd zijn om te worden geslacht onder officieel toezicht overeenkomstig de bepalingen van het in artikel 1 bedoelde vaccinatieprogramma,
 - c) pluimvee van bedrijven die gelegen zijn in een ingesloten gebied, dat zich uitstrekt tot ten minste 3 kilometer rond elk pluimveebedrijf dat is besmet met laagpathogene aviaire influenza, overeenkomstig de bepalingen van het in artikel 1 bedoelde vaccinatieprogramma.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1, onder a) en b), hoeft vers vlees van kalkoenen die tegen aviaire influenza zijn ingeënt met een heteroloog vaccin, subtype H7N1, niet te worden gemerkt overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 91/494/EEG en mag het naar andere lidstaten worden verzonden, op voorwaarde dat het vlees komt van koppels slachtkalkoenen die:
 - i) regelmatig zijn geïnspecteerd en negatief hebben gereageerd op een test op aviaire influenza, overeenkomstig het goedgekeurde vaccinatieprogramma, waarbij bijzondere aandacht is besteed aan verklikkerdieren.

Voor het testen van:

- gevaccineerde dieren, wordt een iIF-test gebruikt,
 - verklikkerdieren, wordt gebruikgemaakt van de hemagglutineringsremmingstest (HAR), de AGID-test of de Elisa-test. Indien nodig mag ook de iIF-test worden gebruikt;
- ii) klinisch zijn geïnspecteerd door een officiële dierenarts in de laatste 48 uur voor het laden, waarbij bijzondere aandacht is besteed aan de verklikkerdieren;
 - iii) negatief hebben gereageerd op een serologische test op aviaire influenza die door een nationaal laboratorium is uitgevoerd met gebruikmaking van de bemonsterings- en testprocedure die is vastgesteld in bijlage II bij deze beschikking;
 - iv) rechtstreeks naar een door de bevoegde autoriteit aangegeven slachthuis worden gezonden en daar onmiddellijk na aankomst worden geslacht. De vogels moeten gescheiden worden gehouden van andere koppels die niet aan de onderhavige voorschriften voldoen.

⁽¹⁾ PB L 315 van 1.12.2001, blz. 61.

⁽²⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 35.

3. Vers vlees van kalkoenen, dat voldoet aan de in lid 2 vastgestelde eisen, gaat vergezeld van het gezondheidscertificaat volgens het model in bijlage VI bij Richtlijn 71/118/EEG van de Raad ⁽¹⁾, waarop in punt IV, onder a), de volgende verklaring van de officiële dierenarts wordt aangebracht:

„Het hierboven beschreven vlees van kalkoenen voldoet aan Beschikking 2002/975/EG.”.

Artikel 6

Italië ziet erop toe dat in het in bijlage I omschreven gebied:

1. bij het verzamelen, opslaan en vervoeren van consumptie-eieren alleen gebruik wordt gemaakt van wegwerpverpakingsmateriaal of van verpakkingsmateriaal dat kan worden gereinigd en ontsmet;
2. alle voor het vervoer van pluimvee, broedeieren, consumptie-eieren en pluimveevoeder gebruikte transportmiddelen onmiddellijk vóór en na elk transport worden gereinigd en ontsmet met ontsmettingsmiddelen overeenkomstig de gebruiksvorschriften die door de bevoegde autoriteit zijn goedgekeurd.

Artikel 7

Verplaatsingen van levend pluimvee en broedeieren uit gebieden in Italië buiten het in bijlage I omschreven gebied naar andere lidstaten zijn alleen toegestaan indien daarvan vijf dagen vooraf aangifte is gedaan bij de centrale en lokale veterinaire autoriteiten in de lidstaat van bestemming. Deze aangifte wordt gedaan door de bevoegde veterinaire autoriteit.

Artikel 8

1. Italië stelt de Commissie en de andere lidstaten ten minste één dag vooraf in kennis van de datum waarop met de vaccinatie zal worden begonnen.

2. De artikelen 2 tot en met 7 zijn van toepassing vanaf het begin van de vaccinatie.

Artikel 9

1. Italië dient om de zes maanden een verslag in met informatie over de doelmatigheid van het in artikel 1 bedoelde vaccinatieprogramma.

2. Deze beschikking, en met name de periode waarin de in de artikelen 2 tot en met 7 vastgestelde beperkende maatregelen van toepassing blijven nadat het vaccinatieprogramma is voltooid, wordt opnieuw bezien met inachtneming van die informatie.

Artikel 10

Beschikking 2002/552/EG wordt ingetrokken.

Artikel 11

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 55 van 8.3.1971, blz. 23.

BIJLAGE I

VACCINATIEGEBIED

Gewest Veneto*Provincie Verona*

Het vaccinatiegebied omvat het grondgebied van de onderstaande gemeenten:

Albaredo d'Adige
 Angiari
 Arcole
 Belfiore
 Bevilacqua
 Bonavigo
 Boschi Sant'Anna
 Bovolone
 Buttapietra
 Calmiero, het gebied ten zuiden van de A4
 Casaleone
 Castel d'Azzano
 Castelnuovo del Garda, het gebied ten zuiden van de A4
 Cerea
 Cologna Veneta
 Colognola ai Colli, het gebied ten zuiden van de A4
 Concamarise
 Erbe
 Gazzo Veronese
 Isola della Scala
 Isola Rizza
 Lavagno, het gebied ten zuiden van de A4
 Minerbe
 Monteforte d'Alpone, het gebied ten zuiden van de A4
 Mozzecane
 Nogara
 Nogarole Rocca
 Oppeano
 Palu
 Peschiera del Garda, het gebied ten zuiden van de A4
 Povegliano Veronese
 Pressana
 Ronco all'Adige
 Roverchiara
 Roveredo di Guà
 S. Bonifacio, het gebied ten zuiden van de A4
 S. Giovanni Lupatoto, het gebied ten zuiden van de A4
 S. Martino Buon Albergo, het gebied ten zuiden van de A4
 S. Pietro di Morubio
 Salizzole
 Sanguinetto
 Soave, het gebied ten zuiden van de A4
 Sommacampagna
 Sona, het gebied ten zuiden van de A4

Sorga

Trevenueolo
 Valeggio sul Mincio
 Verona, het gebied ten zuiden van de A4
 Veronella
 Vigasio
 Villafranca di Verona
 Zevio
 Zimella

Provincie Vicenza

Het vaccinatiegebied omvat het grondgebied van de onderstaande gemeenten:

Agugliaro
 Albettono
 Alonte
 Asigliano Veneto
 Barbarano Vicentino
 Campiglia dei Berici
 Castegnero
 Lonigo
 Montegalda
 Montegaldella
 Mossano
 Nanto
 Noventa Vicentina
 Orgiano
 Poiana Maggiore
 S. Germano dei Berici
 Sossano
 Villaga

Provincie Padova

Het vaccinatiegebied omvat het grondgebied van de onderstaande gemeenten:

Carceri
 Casale di Scodosia
 Este
 Lozzo Atestino
 Megliadino S. Fidenzio
 Megliadino S. Vitale
 Montagnana
 Ospedaletto Euganeo
 Ponso
 S. Margherita d'Adige
 Saletto
 Urbana

Gewest Lombardia*Provincia Mantova*

Het vaccinatiegebied omvat het grondgebied van de onderstaande gemeenten:

Acquanegra Sul Chiese

Asola

Bigarello

Canneto Sull'oglio

Casalmoro

Casaloldo

Casalromano

Castel D'ario

Castel Goffredo

Castelbelforte

Castiglione Delle Stiviere

Cavriana

Ceresara

Gazoldo Degli Ippoliti

Goito

Guidizzolo

Mariana Mantovana

Marmirolo

Medole

Monzambano

Piubega

Ponti Sul Mincio

Porto Mantovano

Redondesco

Rodigo

Roncoferraro

Roverbella

San Giorgio Di Mantova

Solferino

Villimpenta

Volta Mantovana

Provincia Brescia

Het vaccinatiegebied omvat het grondgebied van de onderstaande gemeenten:

Acquafredda

Alfianello

Azzano Mella

Bagnolo Mella

Barbariga

Bassano Bresciano

Berlingo

Borgo San Giacomo

Borgosatollo

Brandico

Brescia, het gebied ten zuiden van de A4

Calcinato, het gebied ten zuiden van de A4

Calvisano

Capriano del Colle

Carpendolo

Castegnato, het gebied ten zuiden van de A4

Castel Mella

Castelcovati

Castenedolo, het gebied ten zuiden van de A4

Castrezzato

Cazzago San Martino

Chiari

Cigole

Boccaglio

Cologne

Comezzano-Cizzago

Corzano

Dello

Desenzano del Garda, het gebied ten zuiden van de A4

Erbusco, het gebied ten zuiden van de A4

Fiesse

Flero

Gambara

Ghedì

Gottolengo

Isorella

Leno

Lograto

Lonato, het gebied ten zuiden van de A4

Longhena

Maclodio

Mairano

Manerbio

Milzano

Montichiari

Montirone

Offlaga

Orzinuovi

Orzivecchi

Ospitaletto, het gebied ten zuiden van de A4

Palazzolo sull'Oglio, het gebied ten zuiden van de A4

Pavone del Mella

Pompiano

Poncarale

Pontevico

Pontoglio

Pozzolengo, het gebied ten zuiden van de A4

Pralboino

Quinzano d'Oglio

Remedello

Rezzato, het gebied ten zuiden van de A4

Roccafranca

Roncadelle, het gebied ten zuiden van de A4

Rovato, het gebied ten zuiden van de A4

Rudiano

San Gervasio Bresciano
San Paolo
San Zeno Naviglio
Seniga
Torbole Casaglia
Travagliato

Trenzano
Urago d'Oglio
Verolanuova
Verolavecchia
Villachiera
Visano

BIJLAGE II

Bemonsterings- en testprocedure

1. Inleiding en algemeen gebruik

De indirecte immunofluorescentietest (iIF-test) is gericht op de differentiatie tussen kalkoenen die zijn gevaccineerd en blootgesteld aan veldbesmetting en kalkoenen die zijn gevaccineerd en blootgesteld aan een andere dan een veldbesmetting, een en ander in het kader van een DIVA (Differentiating Infected from Vaccinated Animals)-vaccinatiestrategie met gebruikmaking van een heteroloog vaccin, subtype H7N3 veldvirus.

2. Gebruik van de test met het oog op verzending van vers vlees van kalkoenen uit het vaccinatiegebied in Italië naar andere lidstaten

Vlees dat komt van koppels kalkoenen die tegen aviaire influenza zijn ingeënt, mag naar andere lidstaten worden verzonden op voorwaarde dat:

door de officiële dierenarts bloedmonsters worden genomen:

- van elke voor de slacht bestemde groep kalkoenen, gehouden in hetzelfde gebouw van het betrokken bedrijf;
 - in de laatste 48 uur vóórdát de dieren naar het slachthuis worden verzonden;
 - bij ten minste tien gevaccineerde dieren die aselekt uit elke groep worden gekozen.
-

(Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

**GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT VAN DE RAAD
van 12 december 2002**

inzake de actualisering van Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en houdende intrekking van Gemeenschappelijk Standpunt 2002/847/GBVB

(2002/976/GBVB)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op de artikelen 15 en 34,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 27 december 2001 heeft de Raad Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme ⁽¹⁾ aangenomen.
- (2) Op 28 oktober 2002 heeft de Raad Gemeenschappelijk Standpunt 2002/847/GBVB inzake de actualisering van Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB en houdende intrekking van Gemeenschappelijk Standpunt 2002/462/GBVB ⁽²⁾ aangenomen.
- (3) Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB voorziet in een regelmatige herziening.
- (4) De bijlage bij Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB dient te worden bijgewerkt en Gemeenschappelijk Standpunt 2002/847/GBVB dient te worden ingetrokken.
- (5) Er is een lijst opgesteld overeenkomstig de criteria van artikel 1, lid 4, van Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB,

HEEFT HET VOLGENDE GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT AANGENOMEN:

Artikel 1

De lijst van personen, groepen en entiteiten waarop Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB van toepassing is, is opgenomen in de bijlage.

Artikel 2

Gemeenschappelijk Standpunt 2002/847/GBVB wordt bij deze ingetrokken.

Artikel 3

Dit gemeenschappelijk standpunt wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad.

Artikel 4

Dit gemeenschappelijk standpunt treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen.

Gedaan te Brussel, 12 december 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

P. S. MØLLER

⁽¹⁾ PB L 344 van 28.12.2001, blz. 93.

⁽²⁾ PB L 295 van 30.10.2002, blz. 1.

BIJLAGE

Lijst van personen, groepen en entiteiten als bedoeld in artikel 1 ⁽¹⁾

1. PERSONEN

1. ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza, alias Mihoubi Faycal, alias Fellah Ahmed, alias Dafri Rème Lahdi), geboren op 1.2.1966 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
2. ABOUD, Maisi (alias de Zwitserse Abderrahmane), geboren op 17.10.1964 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
3. *ALBERDI URANGA, Itziar (E.T.A.-activist), geboren op 7.10.1963 in Durango (Vizcaya), identiteitskaart nr. 78.865.693
4. * ALBISU IRIARTE, Miguel (E.T.A.-activist; lid van Gestoras Pro-amnistía), geboren op 7.6.1961 in San Sebastián (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 15.954.596
5. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias ABU OMRAN; alias AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), geboren op 26.6.1967 in Qatif-Bab al Shamal, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
6. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, geboren in Al Ihsa, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
7. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, geboren op 16.10.1966 in Tarut, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
8. * APAOLAZA SANCHO, Iván (E.T.A.-activist, lid van K.Madrid), geboren op 10.11.1971 in Beasain (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 44.129.178
9. ARIOUA, Azzedine, geboren op 20.11.1960 in Constantine (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
10. ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), geboren op 18.08.1969 in Constantine (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
11. ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), geboren op 13.5.1975 in Ain Taya (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
12. ASLI, Rabah, geboren op 13.5.1975 in Ain Taya (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
13. * ARZALLUS TAPIA, Eusebio (E.T.A.-activist), geboren op 8.11.1957 in Regil (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 15.927.207
14. ATWA, Ali (alias BOUSLIM, Ammar Mansour; alias SALIM, Hassan Rostom), Libanon, geboren in 1960 in Libanon; Libanees onderdaan
15. *BERASATEGUI ESCUDERO, Ismael (E.T.A.-activist, lid van K. Behorburu), geboren op 15.6.1969 in Eibar (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 15.379.555
16. DARIB, Noureddine (alias Carreto, alias Zitoun Mourad), geboren op 1.2.1972 in Algerije (lid van al-Takfir en al-Hijra)
17. DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), geboren op 1.6.1970 in Algerije (lid van al-Takfir en al-Hijra)
18. *ECHEBERRIA SIMARRO, Leire (E.T.A.-activist), geboren op 20.12.1977 in Basauri (Viscaya), identiteitskaart nr. 45.625.646
19. * ECHEGARAY ACHIRICA, Alfonso (E.T.A.-activist), geboren op 10.01.1958 in Plencia (Viscaya), identiteitskaart nr. 16.027.051
20. * ELCORO AYASTUY, Paulo (E.T.A.-activist; lid van Jarrai/Haika/Segi), geboren op 22.10.1973 in Vergara (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 15.394.062
21. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; alias EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), geboren op 10.7.1965 of 11.7.1965 in El Dibabiya, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
22. FAHAS, Sofiane Yacine, geboren op 10.9.1971 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
23. * FIGAL ARRANZ, Antonio Agustín (E.T.A.-activist; lid van Kas/Ekin), geboren op 2.12.1972 in Baracaldo (Vizcaya), identiteitskaart nr. 20.172.692
24. * GOGASCOECHEA ARRONATEGUI, Eneko (E.T.A.-activist), geboren op 29.4.1967 in Guernica (Vizcaya), identiteitskaart nr. 44.556.097
25. * GOIRICELAYA GONZALEZ, Cristina (E.T.A.-activist; lid van Herri Batasuna/E.H/Batasuna), geboren op 23.12.1967 in Vergara (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 16.282.556

(¹) Met een * gemarkeerde personen vallen uitsluitend onder artikel 4.

26. * IPARRAGUIRRE GUENCHEA, Ma Soledad (E.T.A.-activist), geboren op 25.4.1961 in Escoriaza (Navarra), identiteitskaart nr. 16.255.819
27. * IZTUETA BARANDICA, Enrique (E.T.A.-activist), geboren op 30.7.1955 in Santurce (Vizcaya), identiteitskaart nr. 14.929.950
28. IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, AHMED, alias SA-ID, alias SALWWAN, Samir), Libanon, geboren in 1963 in Libanon, Libanees onderdaan
29. LASSASSI, Saber (alias Mimiche), geboren op 30.11.1970 in Constantine (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
30. MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI, Salem; alias BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; alias HENIN, Ashraf Refaat Nabith; alias WADOOD, Khalid Adbul) geboren op 14.4.1965 of 1.3.1964 in Pakistan, paspoort nr. 488555
31. MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), geboren op 26.12.1974 in Hussein Dey (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
32. * MORCILLO TORRES, Gracia (E.T.A.-activist; lid van Kas/Ekin), geboren op 15.3.1967 in San Sebastián (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 72.439.052
33. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (alias MUGHNIYAH, Imad Fayiz), hoge inlichtingenofficier van de HEZBOLLAH, geboren op 7.12.1962 in Tayr Dibba, Libanon, paspoort nr. 432298 (Libanon)
34. * MUÑOZA ORDOZGOITI, Aloña (E.T.A.-activist; lid van Kas/Ekin), geboren op 6.7.1976 in Segura (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 35.771.259
35. * NARVÁEZ GOÑI, Juan Jesús (E.T.A.-activist) geboren op 23.2.1961 in Pamplona (Navarra), identiteitskaart nr. 15.841.101
36. NOUARA, Farid, geboren op 25.11.1973 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
37. * ORBE SEVILLANO, Zigor (E.T.A.-activist; lid van Jarrai/Haika/Segi), geboren op 22.9.1975 in Basauri (Vizcaya), identiteitskaart nr. 45.622.851
38. * OTEGUI UNANUE, Mikel (E.T.A.-activist; lid van Jarrai/Haika/Segi), geboren op 8.10.1972 in Itsasondo (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 44.132.976
39. * PALACIOS ALDAY, Gorka (E.T.A.-activist; lid van K.Madrid), geboren op 17.10.1974 in Baracaldo (Vizcaya), identiteitskaart nr. 30.654.356
40. * PEREZ ARAMBURU, Jon Iñaki (E.T.A.-activist; lid van Jarrai/Haika/Segi), geboren op 18.9.1964 in San Sebastián (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 15.976.521
41. * QUINTANA ZORROZUA, Asier (E.T.A.-activist; lid van K.Madrid), geboren op 27.2.1968 in Bilbao (Vizcaya), identiteitskaart nr. 30.609.430
42. RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), geboren op 11.9.1968 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
43. * RUBENACH ROIG, Juan Luis (E.T.A.-activist; lid van K.Madrid), geboren op 18.9.1964 in Bilbao (Vizcaya), identiteitskaart nr. 18.197.545
44. * SAEZ DE EGUILAZ MURGUIONDO, Carlos (E.T.A.-activist; lid van Kas/Ekin) geboren op 9.12.1963 in San Sebastián (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 15.962.687
45. SEDKAOUI, Noureddine (alias Nounou), geboren op 23.6.1963 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
46. SELMANI, Abdelghani (alias Gano), geboren op 14.6.1974 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
47. SENOUCI, Sofiane, geboren op 15.4.1971 in Hussein Dey (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
48. SISON, Jose Maria (alias Armando Liwanag, alias Joma, hoofd van de NPA), geboren op 8.2.1939 in Cabugao, Filipijnen
49. TINGUALI, Mohammed (alias Mouh di Kouba), geboren op 21.4.1964 in Blida (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
50. * URANGA ARTOLA, Kemen (E.T.A.-activist; lid van Herri Batasuna/E.H/Batasuna), geboren op 25.5.1969 in Ondarroa (Vizcaya), identiteitskaart nr. 30.627.290
51. * VALLEJO FRANCO, Iñigo (E.T.A.-activist), geboren op 21.05.1976 in Bilbao (Vizcaya), identiteitskaart nr. 29.036.694
52. * VILA MICHELENA, Fermín (E.T.A.-activist; lid van Kas/Ekin), geboren op 12.3.1970 in Irún (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 15.254.214

2. GROEPEN EN ENTITEITEN

1. Abu Nidal Organisatie (ANO), (alias Fatah Revolutionaire Raad, Arabische Revolutionaire Brigades, Zwarte September, en Revolutionaire Organisatie van Socialistische Moslims)
 2. Al-Aqsa Martelarenbrigades
 3. Al-Takfir en al-Hijra
 4. Aum Shinrikyo (alias AUM; alias Aum Hoogste Waarheid, alias Aleph)
 5. Babbar Khalsa
 6. * Continuity Irish Republican Army (CIRA)
 7. * Euskadi Ta Askatasuna/Tierra Vasca y Libertad/Baskenland en Vrijheid (E.T.A.(De volgende organisaties maken deel uit van de terroristische groep E.T.A.: K.a.s., Xaki; Ekin, Jarrai-Haika-Segi, Gestoras pro-amnistía, Askatasuna))
 8. Gama'a al-Islamiyya (Islamitische Groep), (alias Al-Gama'a al-Islamiyya, IG)
 9. * Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre/Antifascistische Verzetsgroepen Een Oktober (G.R.A.P.O.)
 10. Hamas-Izz al-Din al-Qassem (terroristische tak van Hamas)
 11. Holy Land Foundation for Relief and Development
 12. International Sikh Youth Federation (ISYF)
 13. Kahane Chai (Kach)
 14. Koerdische Arbeiderspartij (PKK)
 15. Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
 16. * Loyalist Volunteer Force (LVF)
 17. Mujahedeene-e Khalq Organisatie (MEK of MKO) [min de „Nationale Raad van verzet van Iran” (NCRI)] (alias het Nationaal Bevrijdingsleger van Iran (NLA, de militante tak van MEK), Volksmujahedeene van Iran (PMOI), Iraanse Islamitische Studentenassociatie)
 18. New Peoples Army (NPA), Filipijnen, onderhoudt banden met Sison Jose Maria C. (alias Armando Liwanag, alias Joma, hoofd van de NPA)
 19. * Orange Volunteers (OV)
 20. Palestijns Bevrijdingsfront (PLF)
 21. Palestijnse Islamitische Jihad (PIJ)
 22. Volksfront voor de bevrijding van Palestina (PFLP)
 23. Volksfront voor de bevrijding van Palestina-Algemeen Commando (alias PFLP-General Command, PFLP-GC)
 24. * Real IRA
 25. * Red Hand Defenders (RHD)
 26. Revolutionaire Gewapende Krachten van Colombia (FARC) (Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia)
 27. * Revolutionaire Kernen/Epanastatiki Pirines
 28. * Revolutionaire Organisatie 17 November/Dekati Evdomi Noemvri
 29. Revolutionair Volksbevrijdingsleger/front/partij (DHKP/C), (alias Devrimci Sol (Revolutionair Links), Dev Sol)
 30. * Revolutionaire Volksstrijd/Epanastatikos Laikos Agonas (ELA)
 31. Lichtend Pad (SL) (Sendero Luminoso)
 32. * Ulster Defence Association/Ulster Freedom Fighters (UDA/UFF)
 33. Verenigde Zelfverdedigingsgroepen van Colombia (AUC) (Autodefensas Unidas de Colombia)
-